

การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ที่ส่งเสริมความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

นางสาวเมธาวดี ภูพันนา

วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

พ.ศ. 2568

การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ที่ส่งเสริมความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

นางสาวเมธาวดี ภูพันนา

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
พ.ศ. 2568

สงวนสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ชื่อเรื่อง : การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ที่ส่งเสริมความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ผู้วิจัย : นางสาวเมธาวดี ภูพันนา
ปริญญา : ครุศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการเรียนการสอน)
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อาจารย์ที่ปรึกษา : อาจารย์ ดร.ประยงค์ หัตถพรหม
อาจารย์ ดร.ชัยวัฒน์ สุภัควรกุล

ปีที่สำเร็จการศึกษา : 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ที่ส่งเสริมความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ที่ส่งเสริมความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม สังกัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) จำนวน 23 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยการใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R 2) แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ t-test (One Sample)

ผลการวิจัย พบว่า 1) การศึกษาประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ที่ส่งเสริมความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 80/80 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.17 / 90.72 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 2) ผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 มีประสิทธิภาพหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 คือ 90.72 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ที่ส่งเสริมความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยรวมของความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.82, $S.D.$ = 0.37)

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้ SQ4R, ความสามารถการอ่านวิเคราะห์, ความพึงพอใจ

_____อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

Title : The Development of SQ4R Learning Activities to Enhance Analytical Reading Abilities for 10 th Grade Students
Author : Miss Methawadee Phupanna
Degree : Master of Education (Curriculum and Instruction)
Rajabhat Maha Sarakham University
Advisors : Dr.Prayong Hattaprom
Dr.Chaiwat Supakaworakun
Year : 2025

ABSTRACT

The objectives of this research were: 1) To study the effectiveness of the SQ4R learning activity model in enhancing analytical reading ability among Grade 10 students based on the 80/80 criterion and 2) To compare students' analytical reading ability after participating in the SQ4R learning activities with the 80% percent criterion and. 3) examine the students' satisfaction toward the SQ4R learning activity model designed to enhance analytical reading ability. The sample group consisted of 23 students from Grade 10/2 at the Demonstration School of Mahasarakham Rajabhat University, under the Ministry of Higher Education, Science, Research, and Innovation. The sampling method used was cluster random sampling. selected using cluster random sampling by classroom unit. The research instruments included: 1) SQ4R learning activity plans 2) an analytical reading ability test, and 3) a student satisfaction questionnaire. The statistics used for data analysis were percentage, mean, standard deviation, an hypothesis testing with a one-sample t-test.

The results of the study were as follows 1) The effectiveness of the SQ4R learning activities in promoting analytical reading ability among Grade 10 students was 82.17 / 90.72, which was higher than the 80/80 criterion 2) The post-learning effectiveness score was 90.72, which exceeded the 80% benchmark 3) Students' overall satisfaction with the SQ4R learning activities was at the highest level ($\overline{X}$ =4.82, $S.D.$ = 0.37)

Keywords: SQ4R Learning model, Analytical Reading Ability, Student satisfaction

_____Major Advisor

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความเมตตากรุณา เอาใจใส่ ให้กำลังใจ และให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิดสม่ำเสมอจาก อาจารย์ ดร.ประยงค์ หัตถพรหม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และ อาจารย์ ดร.ชัยวัฒน์ สุภัควรกุล อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งใจเป็นอย่างยิ่งและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.สมาน เอกพิมพ์ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.วนิดา ผาระนัด และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธัญญลักษณ์ เขจรภักดิ์ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในการสอบวิทยานิพนธ์ที่กรุณาให้ความเมตตา และให้ข้อเสนอแนะ อันเป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัย

ขอกราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน ประกอบด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุนันทา กินรีวงศ์, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดรุณนภา นาชัยฤทธิ์, รองศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยตรี อรัญ ซุยกระเดื่อง, อาจารย์น้ำฝน สารคุณ, อาจารย์ลัดดาวัลย์ กิ่งสีดา ที่กรุณาตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย และให้คำแนะนำในการใช้เครื่องมือวิจัยในครั้งนี้ให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียนและคณะครูของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ที่กรุณาเอื้อเฟื้อสถานที่ในการทำการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ทั้งยังคอยให้ความช่วยเหลือสนับสนุน ส่งเสริมและให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยในการดำเนินการวิจัยจนสำเร็จลุล่วงด้วยดี และขอขอบใจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ทุกคนที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีสำหรับการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบคุณเพื่อนร่วมรุ่นนักศึกษาในหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอนทุกคน ที่คอยให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจด้วยดีเสมอมา

คุณค่าและประโยชน์ใด ๆ ที่พึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอถวายเป็นเครื่องบูชาพระคุณของบิดา มารดา ครู อาจารย์และญาติมิตรทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้แก่ผู้วิจัยจนประสบความสำเร็จได้จนถึงทุกวันนี้

นางสาวเมธาวดี ภูพันนา

สารบัญ

หัวเรื่อง **หน้า**

บทคัดย่อ ..... ก
ABSTRACT ..... ข
กิตติกรรมประกาศ ..... ค
สารบัญ ..... ง
สารบัญตาราง ..... ฉ
สารบัญภาพ ..... ช
บทที่ 1 บทนำ 1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา 1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย 4
1.3 สมมติฐาน 4
1.4 ขอบเขตการวิจัย 4
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ 6
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ 7
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม 9
2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย 9
2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R 25
2.3 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 29
2.4 การหาประสิทธิภาพ 35
2.5 ความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ 36
2.6 ความพึงพอใจ 47
2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 54
2.8 กรอบแนวคิดในการวิจัย 59
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย 60
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 60
3.2 รูปแบบการวิจัย 60
3.3 เครื่องมือวิจัย 61
3.4 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย 61

หัวเรื่อง **หน้า**

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล 69
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล 70
3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล 70
บทที่ 4 ผลการวิจัย 74
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล 74
4.2 ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล 74
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 75
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ 79
5.1 สรุป 79
5.2 อภิปรายผล 79
5.3 ข้อเสนอแนะ 83
บรรณานุกรม 87
ภาคผนวก 93
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 94
ภาคผนวก ข การหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย 122
ภาคผนวก ค ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 131
ภาคผนวก ง หนังสือราชการ 137
การเผยแพร่งานวิจัย 144
ประวัติผู้วิจัย 145

สารบัญตาราง

ตารางที่ **หน้า**

2.1 โครงสร้างรายวิชา 16
3.1 การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pre-test Post-test Design..... 61
3.2 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหา สาระสำคัญ และจุดประสงค์การเรียนรู้ กลุ่มสาระสาระภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 62
3.3 วิเคราะห์สาระการเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้ แล้วสร้างตารางวิเคราะห์ กำหนดจำนวนข้อ 67
4.1 ผลการศึกษาประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ **SQ**4**R** ที่ส่งเสริมความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 80/80 75
4.2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ**4**R ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 76
4.3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ**4**R ที่ส่งเสริมความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 77
ข.1 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แบบ **SQ**4**R** ที่ส่งเสริมความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1) 123
ข.2 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แบบ SQ**4**R ที่ส่งเสริมความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 125
ข.3 ผลการประเมินค่าความสอดคล้อง IOC ของแบบวัดความสามารถด้านการอ่านวิเคราะห์ 126
ข.4 ค่าความยาก (P) ค่าอำนาจจำแนก (B) และค่าความเชื่อมั่น ของแบบวัดความสามารถด้านการอ่านวิเคราะห์ 128
ข.5 ผลการประเมินค่าความสอดคล้อง **IOC** ของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ SQ**4**R..... 130
ค.1 ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ **SQ**4**R** ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการเชิงอ่านวิเคราะห์ 132
ค.2 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิภาพระหว่างเรียนและประสิทธิผลหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ **SQ**4**R** ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านวิเคราะห์..... 135

สารบัญภาพ

ภาพที่ **หน้า**

2.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย 59

บทที่ 1
บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจธุระ การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ กระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจารณ์ และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ กระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และได้บรรจุวิชาภาษาไทยให้อยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยต้องใช้เป็นวิชาหลัก เพื่อสร้างพื้นฐานในการเรียนรู้ของผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งร่างกาย ความรู้ คุณธรรมและพัฒนาตนเองได้อย่างมีศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

ทั้งนี้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดคุณภาพที่จะเกิดกับผู้เรียน โดยมีมาตรฐานทั้งด้านการอ่าน การเขียน การฟัง การดู การพูด หลักการใช้ภาษา วรรณคดีและวรรณกรรม โดยเฉพาะ สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท1.1 ได้กำหนดไว้ว่าให้ผู้เรียนใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) การสอนเรื่องการอ่านในหลักสูตรการศึกษาปัจจุบันเริ่มต้นจากการอ่านออกเสียง การอ่าน จับใจความ การอ่านวิเคราะห์ จนถึงขั้นการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ล้วนแต่เป็นทักษะการอ่าน ที่สำคัญสำหรับผู้เรียนในปัจจุบันทั้งสิ้น การอ่านเป็นการเปิดโลกทัศน์การรับรู้ข้อมูลต่าง ๆ ในหลายด้าน โดยเฉพาะในสังคมยุคปัจจุบันที่เป็นสังคมแห่งการติดต่อสื่อสารไร้พรมแดน ทั้งการติดต่อสื่อสารทางตรง และการติดต่อสื่อสารทางสังคมออนไลน์ ซึ่งมีความเจริญก้าวหน้าเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้มีข้อมูลข่าวสารสามารถแพร่หลายไปได้อย่างรวดเร็วและกว้างขวาง ดังนั้นผู้อ่านจะต้องรู้จักพิจารณาข้อมูลข่าวสารนั้นว่ามีความถูกต้องและมีความน่าเชื่อถือมากน้อยเพียงใด เห็นได้จากการสอน

อ่านในปัจจุบันจะเน้นการอ่านเพื่อพัฒนาความสามารถในการคิด วิเคราะห์ ตีความเพื่อช่วยเพิ่มความรู้และประสบการณ์ (นริศรา ชยธวัช, 2563)

โดยการอ่านเชิงวิเคราะห์ที่ผู้วิจัยจะนำมาใช้ในเนื้อหาของสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม ซึ่งผู้วิจัยเล็งเห็นว่าวรรณคดีและวรรณกรรมนั้นเป็นเอกลักษณ์ของชาติไทย เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมที่ล้ำค่าที่กวีได้รังสรรค์ขึ้นมา ไม่ว่าจะเป็นความรู้ ประสบการณ์ ความรู้สึก ที่กวีได้ถ่ายทอดเรื่องราวของแต่ละยุคสมัยที่แม้จะผ่านมานานตามกาลเวลา แต่ก็ถูกจารึกไว้ในงานประพันธ์นั้น ๆ ซึ่งวรรณคดีและวรรณกรรมไม่ได้เป็นเพียงภาพสะท้อนเหตุการณ์เรื่องราวในอดีต แต่ยังสะท้อนสังคม ชีวิตความเป็นอยู่ สภาพบ้านเมือง การใช้ภาษาที่งดงามมีความไพเราะ รวมไปถึงวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นมากมาย และอาจจะสูญหายไปแล้วบ้างในยุคสมัยนี้ ทั้งยังเป็นหลักฐานทางประวัติศาสตร์ที่ช่วยบันทึกพงศาวดาร ตำนาน นิทาน เรื่องราวพื้นเมืองต่าง ๆ มีคุณค่าด้านสังคม และอารมณ์อย่างหลากหลาย เพราะวรรณคดีนั้นล้วนแล้วแต่ใช้วรรณศิลป์ในการถ่ายทอดอารมณ์ผ่านคำประพันธ์ แม้ว่าการศึกษาวรรณคดีและวรรณกรรมจะเป็นเรื่องที่มีความสำคัญต่อการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย และศึกษาตามที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดไว้ แต่หากผู้เรียนไม่เกิดการตกผลึกในเนื้อหา เนื่องจากวรรณคดีและวรรณกรรมล้วนแล้วแต่เป็นงานเขียน เป็นกาพย์กลอนชนิดต่าง ๆ มีคำศัพท์ยาก ที่ทำให้อ่านไม่รู้เรื่อง และมักจะพบปัญหาหรืออุปสรรคในการอ่านคือติดขัดที่คำศัพท์ยาก จึงไม่เข้าใจเนื้อความ และจากประสบการณ์การสอนที่ผู้วิจัยได้พบ ปัญหาสำคัญในการจัดการเรียนการสอนวรรณคดีและวรรณกรรมไทย คือ ผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่เห็นคุณค่าของงานเขียนวรรณกรรม ส่งผลให้กิจกรรมการเรียนรู้ไม่บรรลุผลสัมฤทธิ์ตามที่คาดหวัง ซึ่งขัดแย้งกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและเจตนารมณ์ของผู้สอน กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบเดิมที่เน้นการอ่านโดยปราศจากการวิเคราะห์อย่างเป็นลำดับขั้น ไม่สามารถกระตุ้นความสนใจหรือสร้างความเข้าใจอย่างลึกซึ้งให้แก่ผู้เรียนได้ หากสถานการณ์ยังคงดำเนินเช่นนี้ต่อไป อาจนำไปสู่การที่วิชาวรรณคดีไทยถูกมองว่าเป็นวิชาที่ไม่มีความสำคัญ นอกจากจะลดทอนความสนใจของผู้เรียนแล้ว ยังส่งผลกระทบต่อการสืบทอดคุณค่า แห่งวัฒนธรรมด้านศิลปะการประพันธ์อีกด้วย

จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) รายวิชาภาษาไทย เมื่อจำแนกตามสาระการเรียนรู้ในมาตรฐาน ท 1.1 สาระการอ่าน พบว่าในปีการศึกษา 2565 นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยในระดับประเทศอยู่ที่ 58.47 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 22.11 ระดับจังหวัดมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 58.71 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 21.73 และในระดับโรงเรียนมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 57.47 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 20.23 (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2565) สำหรับปีการศึกษา 2566 คะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ 63.08 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 23.59 คะแนน เฉลี่ยระดับจังหวัดอยู่ที่ 63.52 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 22.95 และระดับโรงเรียนอยู่ที่ 57.91 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 18.90 (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2566)ข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าคะแนนการทดสอบในระดับโรงเรียนปีการศึกษา 2566 เปรียบเทียบกับปีการศึกษา

2565 มีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 0.44 และยังสะท้อนให้เห็นว่า ผู้เรียนยังขาดความเข้าใจในเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างลึกซึ้ง รวมถึงประสบปัญหาด้านการอ่านวิเคราะห์ ตลอดจนการตีความสาระและประเด็นสำคัญจากบทอ่านได้อย่างถูกต้อง ส่งผลกระทบต่อคุณภาพการเรียนรู้และการพัฒนาทักษะด้านภาษาไทยของผู้เรียน ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญของการส่งเสริมและพัฒนาความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ให้กับผู้เรียน เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในเนื้อหาที่อ่านอย่างมีวิจารณญาณ อันจะนำไปสู่การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาภาษาไทย และเป็นรากฐานสำคัญต่อการเรียนรู้ในสาระวิชาอื่น ๆ อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

ผู้วิจัยจึงศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการอ่าน โดยเน้นไปที่ทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยแต่ละงานวิจัยนั้นมีวิธีการจัดกิจกรรมเรียนการสอนที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการแก้ปัญหาเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียน กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาและนำมาใช้คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ซึ่งหมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ประกอบด้วย 6 ขั้นตอนโดยใช้การเรียนจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R เป็นวิธีสอนซึ่งสามารถช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจแนวคิดของเรื่องที่อ่านได้อย่างรวดเร็ว จดจำเรื่องที่อ่านได้ดี และพัฒนาพฤติกรรมการอ่านของผู้เขียนได้อย่างเป็นระบบ ได้แก่ 1) Survey (S) คือการสำรวจ 2) Question (Q) คือการตั้งคำถาม 3) Read (R) คือการอ่านอย่างรอบคอบ 4) Record (R) คือการจดบันทึก 5) Recite (R) คือการสรุปใจความสำคัญ 6) Reflect (R) คือการทบทวน (Robinson F.P. ,2503) จะทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะการอ่าน เหมาะกับการนำมาให้เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ ดังที่ กานต์ธิดา แก้วกาม (2556) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R เป็นวิธีการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ขั้นตอนการสอนมีระบบที่ชัดเจน เป็นวิธีการสอนที่ช่วยฝึกทักษะการคิด เพราะแต่ละขั้นตอนฝึกให้ผู้เรียนรู้จักคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ นอกจากนั้นยังกระตุ้นให้ผู้เรียนกล้าแสดงความคิดเห็น และมีความกระตือรือร้น ในการเรียน ที่สำคัญวิธีสอนแบบ SQ4R ช่วยทำให้การอ่านของผู้เรียนเป็นการอ่านที่มีจุดมุ่งหมาย มีขอบเขต ช่วยให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหา สามารถเก็บสาระสำคัญ แนวคิดของเรื่อง ใจความสำคัญของเรื่องได้ ทำให้การอ่านของผู้เรียนมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ดังที่ สุคนธ์ สินธพานนท์ และคณะ (2554) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ไว้ว่า ผู้เรียนได้ฝึกอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ เพราะมีจุดมุ่งหมายในการอ่าน โดยตั้งคำถามไว้ล่วงหน้าเพื่อให้รู้ว่าหลังการอ่านแล้วต้องได้รู้อะไร สามารถสรุปใจความสำคัญ และแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่อ่านได้

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยเล็งเห็นว่าวรรณคดีและวรรณกรรมไทยมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาไทยเป็นอย่างยิ่ง เพราะนอกจากจะเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติไทยแล้ว ยังเป็นบันทึกเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ วิถีชีวิต และค่านิยมของสังคมไทยในแต่ละยุคสมัย ให้คนรุ่นหลังได้ศึกษาและสืบสานศิลปะแห่งการประพันธ์ที่กวีได้รังสรรค์ไว้อย่างงดงาม อย่างไรก็ตาม ความเปลี่ยนแปลง

ของยุคสมัยและพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนในปัจจุบัน ส่งผลให้การเรียนวรรณคดีไทยอาจไม่ดึงดูดใจเท่าที่ควร เนื่องจากภาษาที่ใช้มีความซับซ้อนและเนื้อหามีความยาว ส่งผลให้ผู้เรียนเข้าถึงความหมายหรือสาระสำคัญของเรื่องได้อย่างลึกซึ้งได้ยาก อีกทั้งการอ่านเชิงวิเคราะห์ซึ่งเป็นกระบวนการอ่านขั้นสูงที่ช่วยส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ ยังไม่ได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบในชั้นเรียน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้พัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ SQ4R ซึ่งเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นการอ่านอย่างมีขั้นตอนและมีจุดมุ่งหมาย เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ที่ส่งเสริมความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 80/80

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80

1.2.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ที่ส่งเสริมความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

1.3 สมมติฐาน

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยกิจกรรมเรียนรู้แบบ SQ4R มีความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1.4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม สังกัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 3 ห้อง จำนวนนักเรียน 67 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม สังกัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.)

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 23 คน ซึ่งได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ด้วยการใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

1.4.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R

ตัวแปรตาม ได้แก่

1. ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์
2. ความพึงพอใจ

1.4.3 กรอบเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ ใช้กรอบเนื้อหาตาม หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม สังกัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) สาระที่ 1 การอ่าน ท1.1 ม.4-6 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง หัวใจชายหนุ่ม รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง จำนวน 12 แผนการเรียนรู้ ดังนี้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง หัวใจชายหนุ่ม

1. เรื่อง ประวัติของผู้แต่ง	จำนวน 1 ชั่วโมง
2. เรื่อง ที่มาและจุดมุ่งหมาย	จำนวน 1 ชั่วโมง
3. เรื่อง จดหมายฉบับที่ 1	จำนวน 1 ชั่วโมง
4. เรื่อง จดหมายฉบับที่ 4	จำนวน 1 ชั่วโมง
5. เรื่อง จดหมายฉบับที่ 5 และ 6	จำนวน 1 ชั่วโมง
6. เรื่อง จดหมายฉบับที่ 9	จำนวน 1 ชั่วโมง
7. เรื่อง จดหมายฉบับที่ 11 และ 12	จำนวน 1 ชั่วโมง
8. เรื่อง จดหมายฉบับที่ 13	จำนวน 1 ชั่วโมง
9. เรื่อง จดหมายฉบับที่ 15	จำนวน 1 ชั่วโมง
10. เรื่อง จดหมายฉบับที่ 17 และ 18	จำนวน 1 ชั่วโมง
11. เรื่อง การวิเคราะห์และวิจารณ์	จำนวน 1 ชั่วโมง
12. เรื่อง ประเมินคุณค่าและสังเคราะห์ข้อคิด	จำนวน 1 ชั่วโมง

1.4.4 ระยะเวลา สถานที่วิจัย

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 ณ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม สังกัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.)

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R หมายถึง แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นกระบวนการอ่านอย่างเป็นระบบ โดยประกอบด้วย 6 ขั้นตอนสำคัญ ซึ่งมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมความเข้าใจในเนื้อหาที่อ่านอย่างลึกซึ้ง ช่วยให้ผู้เรียนสามารถจดจำแนวคิดสำคัญได้อย่างมีประสิทธิภาพ และพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ได้อย่างเป็นลำดับขั้น ขั้นตอนของกระบวนการเรียนรู้แบบ SQ4R ประกอบด้วย ได้แก่ 1) Survey (S) คือการสำรวจ 2) Question (Q) คือการตั้งคำถาม 3) Read (R) คือการอ่านอย่างรอบคอบ 4) Record (R) คือการจดบันทึก 5) Recite (R) คือการสรุปใจความสำคัญ 6) Reflect (R) คือการทบทวน

1. Survey (S) ให้ผู้เรียนอ่านเนื้อเรื่องอย่างคร่าว ๆ เพื่อหาจุดสำคัญของเรื่องการอ่าน การอ่านอย่างคร่าว ๆ นี้จะช่วยให้ผู้อ่านเรียบเรียงแนวความคิดต่าง ๆ ได้

2. Question (Q) การตั้งคำถาม คำถามจะต้องสัมพันธ์กับเรื่องราวที่กำลังอ่าน ในเวลาเดียวกันก็ดูว่าใจความสำคัญที่ผู้เขียนกำลังพูดถึงอยู่นั้นคืออะไร ทำไมจึงสำคัญ สำคัญอย่างไร และเกี่ยวข้องกับอะไรหรือใครบ้าง ตอนไหนและเมื่อไหร่

3. Read (R) คือการอ่านข้อความในบทเรียนหรือตอนนั้น ๆ ซ้ำอีกอย่างละเอียด และค้นหาคำตอบสำหรับคำถามที่ได้ตั้งไว้ ในขั้นนี้จะเป็นการอ่านเพื่อจับใจความและจับประเด็นสำคัญ ๆ โดยแท้จริง ขณะที่กำลังอ่านอยู่ถ้านึกคำถามได้อีกก็อาจใช้วิธีจดบันทึกไว้ในที่ว่างริมหน้าหนังสือก่อนแล้วตั้งใจอ่านต่อไปจนกว่าจะได้คำตอบที่ต้องการ

4. Record (R) ให้ผู้เรียนจดบันทึกข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้อ่านจากขั้นตอนที่ 3 โดยมุ่งเน้น จดบันทึกในส่วนที่สำคัญและจำเป็น โดยใช้ข้อความรัดกุม หรือย่อ ๆ ตามความเข้าใจของผู้เรียน

5. Recite (R) ให้ผู้เรียนสรุปใจความสำคัญ ถ้ายังไม่แน่ใจในบทใดหรือตอนใด ให้กลับไปอ่านซ้ำใหม่

6. Reflect (R) ขั้นตอนการวิเคราะห์ วิจารณ์บทอ่านที่ได้อ่านแล้วแสดงความคิดเห็นอาจมีประเด็นที่ความคิดเห็นสอดคล้องและไม่สอดคล้องกัน

ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) หมายถึง คุณภาพของการจัดกิจกรรมโดยใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ที่ส่งเสริมความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีระดับประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

80 ตัวแรก (E_1) หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการการจัดกิจกรรมโดยใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ที่ส่งเสริมความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ คิดเป็นร้อยละเฉลี่ยของนักเรียน

ทั้งหมดที่ได้จากแบบประเมินการอ่าน และแบบประเมินผลงาน ทั้งหมด 12 แผน จำนวน 12 ชั่วโมง ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

80 ตัวหลัง (E_2) หมายถึง ประสิทธิภาพของผลร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ หลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ร้อยละ 80

ความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ หมายถึง การอ่านที่มีการไตร่ตรองและพิจารณาเนื้อหาอย่างละเอียดถี่ถ้วน หลังจากการอ่าน ผู้อ่านจะสามารถแยกแยะได้ว่าเนื้อหาส่วนใดเป็นสาระสำคัญและส่วนใดไม่มีสาระสำคัญ รวมถึงสามารถแยกประเภทของเนื้อหาต่าง ๆ เพื่อให้ผู้อ่านสามารถพิจารณาข้อเท็จจริง ของเนื้อหาที่นำเสนอว่าเป็นความจริงตามข้อพิสูจน์ สามารถพิจารณาข้อคิดเห็น เนื้อหาในส่วนที่แสดงความคิดเห็นของผู้เขียน และสามารถพิจารณาความรู้สึก เนื้อหาในส่วนที่แสดงถึงอารมณ์ความรู้สึกของผู้เขียนที่สื่อมายังผู้อ่าน รวมถึงสามารถลำดับเหตุการณ์ต่าง ๆ ภายในเรื่องที่อ่านเป็นขั้นเป็นตอนอย่างมีระเบียบ นอกจากนี้ ผู้อ่านยังสามารถตีความและประเมินเนื้อหาได้อย่างมีวิจารณญาณ โดยวัดจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์หลังเรียนที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก ทั้งหมด 30 ข้อ

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกทางบวก ความชอบ ความรู้สึกด้านบวกของผู้เรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R โดยวัดความพึงพอใจด้วยแบบสอบถามความพึงพอแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 15 ข้อ

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 การศึกษาครั้งนี้ทำให้ได้บทเรียน เรื่อง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R กลุ่มสาระภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งทำให้ครูมีนวัตกรรมที่มีประสิทธิภาพไปใช้ในการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ สามารถแก้ปัญหาการเรียนรู้ของนักเรียนที่เกิดจากการเรียนรู้แบบเดิม และเมื่อเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R เรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์นี้แล้วทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้เร็วเพราะ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เป็นระบบ มีขั้นตอนที่ชัดเจนในการเรียนรู้ นำไปสู่การอ่านที่สามารถนำไปต่อยอดสู่ทักษะขั้นสูงในการวิเคราะห์การรับสารผ่านการอ่าน และยังตอบสนองการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง สอดคล้องกับระดับความรู้ความสามารถของตนเองเป็นอย่างดี ซึ่งส่งผลดีต่อคุณภาพของนักเรียนให้เป็นคนดี เก่ง และมีความสุขในที่สุด

1.6.2 เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอน ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R สำหรับกลุ่มสาระกลุ่มสาระภาษาไทย ในเรื่องอื่น ๆ ต่อไป หรือแม้กระทั่งกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ของตนและคณะครูอื่น ๆ อีกด้วย

1.6.3 สถานศึกษาและผู้เกี่ยวข้องสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ผ่านการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายของการศึกษาในศตวรรษที่ 21 และสามารถใช้เป็นข้อมูลอ้างอิงในการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ในระดับอื่นต่อไป

บทที่ 2
ทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ที่ส่งเสริมความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ SQ4R
3. แผนการจัดการเรียนรู้
4. การหาประสิทธิภาพ
5. ความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์
6. ความพึงพอใจ
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
8. กรอบแนวคิดการวิจัย

2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

2.1.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

2.1.1.1 หลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล

2.1.1.2 หลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาค และมีคุณภาพ

2.1.1.3 หลักสูตรการศึกษาที่ตอบสนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น

2.1.1.4 หลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลา และการจัดการเรียนรู้

2.1.1.5 หลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

2.1.1.6 หลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

2.1.2 จุดมุ่งหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

2.1.2.1 มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัย และปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2.1.2.2 มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต

2.1.2.3 มีสุขภาพกายสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย

2.1.2.4 มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลเมืองโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

2.1.2.5 มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม ละอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

2.1.3 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

ในการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งให้เกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

2.1.3.1 ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิดความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2.1.3.2 ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

2.1.3.3 ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศเข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคมแสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาและมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

2.1.3.4 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันการเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงานและการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อมและการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

2.1.3.5 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือกและใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้องเหมาะสมและมีคุณธรรม

2.1.4 คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมไทยได้อย่างมีความสุขในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

2.1.4.1 รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์

2.1.4.2 ซื่อสัตย์สุจริต

2.1.4.3 มีวินัย

2.1.4.4 ใฝ่เรียนรู้

2.1.4.5 อยู่อย่างพอเพียง

2.4.4.6 มุ่งมั่นในการทำงาน

2.4.4.7 รักความเป็นไทย

2.4.4.8 มีจิตสาธารณะ

2.1.5 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสมดุล ต้องคำนึงถึงหลักพัฒนาการทางสมองและพหุปัญญา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงกำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ดังนี้

2.1.5.1 ภาษาไทย

2.1.5.2 คณิตศาสตร์

2.1.5.3 วิทยาศาสตร์

2.1.5.4 สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

2.1.5.5 สุขศึกษาและพลศึกษา

2.1.5.6 ศิลปะ

2.1.5.7 การงานอาชีพและเทคโนโลยี

2.1.5.8 ภาษาต่างประเทศ

ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้มีการกำหนด มาตรฐานการเรียนรู้ ซึ่งถือเป็นเป้าหมายสำคัญในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โดยมาตรฐานการเรียนรู้จะระบุสิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้และสามารถปฏิบัติได้อย่างเหมาะสม รวมถึงการมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ ซึ่งเป็นผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2.1.6 ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระบุสิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้และปฏิบัติได้ รวมทั้งคุณลักษณะของผู้เรียนในแต่ละระดับชั้นซึ่งสะท้อนถึงมาตรฐานการเรียนรู้ มีความเฉพาะเจาะจงและมีความเป็นรูปธรรมนำไปใช้ในการกำหนดเนื้อหา จัดทำหน่วยการเรียนรู้ จัดการเรียนการสอน และเป็นเกณฑ์สำคัญสำหรับการวัดประเมินผลเพื่อตรวจสอบคุณภาพผู้เรียน

ตัวชี้วัดชั้นปี เป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนแต่ละชั้นปีในระดับการศึกษาภาคบังคับ (ประถมศึกษาปีที่ 1 - มัธยมศึกษาปีที่ 3)

ตัวชี้วัดช่วงชั้น เป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (มัธยมศึกษาปีที่ 4-6)

2.1.7 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยไว้ดังนี้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการเขียน

ตัวชี้วัดที่ 1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้อย่างถูกต้องไพเราะและเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน

2. ตีความ แปลความ และขยายความเรื่องที่อ่าน

3. วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่านในทุก ๆ ด้านอย่างมีเหตุผล

4. คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน และประเมินค่าเพื่อนำความรู้ ความคิดไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต

5. วิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็นโต้แย้งกับเรื่องที่อ่านและเสนอความคิดใหม่อย่างมีเหตุผล

6. ตอบคำถามจากการอ่านประเภทต่าง ๆ ภายในเวลาที่กำหนด

7. อ่านเรื่องต่างๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึก ย่อความ และรายงาน

8. สังเคราะห์ความรู้จากการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์และแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ มาพัฒนาตน พัฒนาการเรียน และพัฒนาความรู้ทางอาชีพ

9. มีมารยาทในการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมี ประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดที่ 1. เขียนสื่อสารในรูปแบบต่างๆได้ตรงตามวัตถุประสงค์ โดยใช้ภาษาเรียบเรียงถูกต้อง มีข้อมูลและสาระสำคัญชัดเจน

2. เขียนเรียงความ

3. เขียนย่อความจากสื่อที่มีรูปแบบ และเนื้อหาหลากหลาย

4. ผลิตงานเขียนของตนเองในรูปแบบต่าง ๆ

5. ประเมินงานเขียนของผู้อื่นแล้วนำมาพัฒนางานเขียนของตนเอง

6. เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าเรื่องที่สนใจตามหลักการเขียนเชิงวิชาการ และใช้ข้อมูลสารสนเทศอ้างอิงอย่างถูกต้อง

7. บันทึกการศึกษาค้นคว้า เพื่อนำไปพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ

8. มีมารยาทในการเขียน

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณ และสร้างสรรค์

ตัวชี้วัดที่ 1. สรุปแนวคิด และแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู

2. วิเคราะห์ แนวคิด การใช้ภาษา และความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟังและดูอย่างมีเหตุผล

3. ประเมินเรื่องที่ฟังและดู แล้วกำหนดแนวทางนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต

4. มีวิจารณญาณในการเลือกเรื่องที่ฟังและดู

5. พูดในโอกาสต่าง ๆ พูดแสดงทรรศนะ โต้แย้ง โน้มน้าวใจและเสนอแนวคิดใหม่ด้วยภาษาถูกต้องเหมาะสม

6. มีมารยาทในการฟัง การดูและการพูด

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้ เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัดที่ 1. อธิบายธรรมชาติของภาษาพลังของภาษา และลักษณะของภาษา

2. ใช้คำและกลุ่มคำสร้างประโยคตรงตามวัตถุประสงค์

3. ใช้ภาษาเหมาะสมแก่โอกาสกาลเทศะ และบุคคล รวมทั้งคำราชาศัพท์อย่างเหมาะสม

4. แต่งบทร้อยกรอง

5. วิเคราะห์อิทธิพลของภาษาต่างประเทศและภาษาถิ่น

6. อธิบายและวิเคราะห์หลักการสร้างคำในภาษาไทย

7. วิเคราะห์และประเมินการใช้ภาษาจากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัดที่ 1. วิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมตามหลักการวิจารณ์เบื้องต้น

2. วิเคราะห์ลักษณะเด่นของวรรณคดีเชื่อมโยงกับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์และวิถีชีวิตของสังคมในอดีต

3. วิเคราะห์และประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์ของวรรณคดีและวรรณกรรมในฐานะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ

4. สังเคราะห์ข้อคิดจากวรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

5. รวบรวมวรรณกรรมพื้นบ้านและอธิบายภูมิปัญญาทางภาษา

6. ท่องจำและบอกคุณค่าบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ และนำไปใช้อ้างอิง

โดยสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ที่ผู้วิจัยเลือกใช้คือ สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

2.1.7.1 คำอธิบายรายวิชา

คำอธิบายรายวิชา

ท 31102 ภาษาไทย	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	เวลาเรียน 40 ชั่วโมง	จำนวน 1 หน่วยกิต

ศึกษาและฝึกวิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่านในทุก ๆ ด้านอย่างมีเหตุผล คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านและประเมินค่าเพื่อนำความรู้ความคิดไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต วิเคราะห์วิจารณ์ แสดงความคิดเห็น โต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และเสนอความคิดใหม่อย่างมีเหตุผล ตอบคำถามจากการอ่านงานเขียนประเภทต่าง ๆ ภายในเวลาที่กำหนด อ่านเรื่องต่าง ๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิด

ผังความคิด บันทึก ย่อความและรายงาน สังเคราะห์ความรู้จากการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์และแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ มาพัฒนาตน พัฒนาการเรียน และพัฒนาความรู้ทางอาชีพ มีมารยาทในการอ่าน เขียนสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ โดยใช้ภาษาเรียบเรียงถูกต้อง มีข้อมูลและสาระสำคัญชัดเจน เขียนเรียงความ เขียนย่อความจากสื่อที่มีรูปแบบและเนื้อหาหลากหลาย ประเมินงานเขียนของผู้อื่น แล้วนำมาพัฒนางานเขียนของตนเองเขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า เรื่องที่สนใจตามหลักการเขียนเชิงวิชาการ และใช้ข้อมูลสารสนเทศอ้างอิงอย่างถูกต้อง บันทึกการศึกษาค้นคว้าเพื่อนำไปพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ มีมารยาทในการเขียน พูดในโอกาสต่าง ๆ พูดแสดงทรรศนะ โต้แย้ง โน้มน้าวใจ และเสนอแนวคิดใหม่ด้วยภาษาถูกต้องเหมาะสม มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด วิเคราะห์และประเมินการใช้ภาษาจากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ วิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมตามหลักการวิจารณ์เบื้องต้น วิเคราะห์ลักษณะเด่นของวรรณคดีเชื่อมโยงกับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์และวิถีชีวิตของสังคมในอดีต วิเคราะห์และประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์ของวรรณคดีและวรรณกรรมในฐานะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ สังเคราะห์ข้อคิดจากวรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง รวบรวมวรรณกรรมพื้นบ้านและอธิบายภูมิปัญญาทางภาษา

กิจกรรมการเรียนรู้เน้นการพัฒนาการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง โดยให้ฝึกฝนทักษะในรูปแบบที่หลากหลายและเชื่อมโยงกับชีวิตจริงใช้ทั้งสื่อสิ่งพิมพ์สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการคิดวิเคราะห์จากการอ่านวรรณคดี วรรณกรรมการรับข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ เพื่อพัฒนากระบวนการคิด การใช้วิจารณญาณการแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล การสังเคราะห์ความรู้และข้อคิด พัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยครบทุกด้านและเรียนรู้คุณค่าที่สอดแทรกในวรรณคดีและวรรณกรรมไทย สามารถนำภาษาไทย รวมทั้งคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่ดีงามไปใช้พัฒนาตน พัฒนาการเรียน และพัฒนาความรู้ทางอาชีพในชีวิตจริงได้ถูกต้องเหมาะสม และมีประสิทธิภาพ

รหัสตัวชี้วัด

ท 1.1 ม. 4-6/1, ม. 4-6/2, ม. 4-6/3, ม. 4-6/4, ม. 4-6/5, ม. 4-6/7, ม. 4-6/9

ท 2.1 ม. 4-6/1, ม. 4-6/2, ม. 4-6/3, ม. 4-6/7, ม. 4-6/8

ท 3.1 ม. 4-6/1, ม. 4-6/5, ม. 4-6/6,

ท 4.1 ม. 4-6/2, ม. 4-6/3, ม. 4-6/4, ม. 4-6/6, ม. 4-6/7

ท 5.1 ม. 4-6/1, ม. 4-6/2, ม. 4-6/3, ม. 4-6/4

รวมทั้งหมด 24 ตัวชี้วัด

2.1.7.2 โครงสร้างรายวิชา

โครงสร้างรายวิชา

ท31102 ภาษาไทย **กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย**

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 **เวลา 40 ชั่วโมง จำนวน 1 หน่วยกิต**

ตารางที่ 2.1 โครงสร้างรายวิชา

หน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	สัดส่วนคะแนน (70:30)
วรรณคดีและวรรณกรรม 1. หัวใจชายหนุ่ม	ท 1.1 ม.4 - 6/3 ท 1.1 ม.4 - 6/4 ท 1.1 ม.4 - 6/5 ท 1.1 ม.4 - 6/7 ท 1.1 ม.4 - 6/9 ท 5.1 ม.4 - 6/1 ท 5.1 ม.4 - 6/2 ท 5.1 ม.4 - 6/3 ท 5.1 ม.4 - 6/4	เรื่องหัวใจชายหนุ่มนี้ผู้แต่งนำเสนอเนื้อหาเป็นจดหมายโต้ตอบกันสองคนเล่าเรื่องต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นที่เมืองไทยการอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วประเภทนวนิยายอย่างถูกต้องจะช่วยให้ผู้อ่านหรือผู้ฟังรับทราบเรื่องราวอย่างมีอรรถรส สามารถวิเคราะห์ความเนื้อหาได้และมีมารยาทในการอ่าน รวมทั้งรู้หลักการวิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมเบื้องต้น สังเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมได้	12	12
2. ทุกข์ของชาวนาในบทกวี	ท 1.1 ม.4 - 6/7 ท 1.1 ม.4 - 6/9 ท 2.1 ม.4 - 6/2 ท 2.1 ม.4 - 6/8 ท 3.1 ม.4 - 6/5 ท 4.1 ม.4 - 6/4 ท 5.1 ม.4 - 6/1	เรื่องนี้สะท้อนให้เห็นความยากลำบากของชาวนาไทยและชาวนาจีนที่ปรากฏทั้งที่ได้เห็นในชีวิตประจำวันและจากบทกวีนิพนธ์ซึ่งผู้แต่งนำมาเสนอไว้ในเนื้อเรื่อง การอ่านเรื่องนี้ควรอ่านจับใจความสำคัญและอ่านจากสื่อในรูปแบบต่าง ๆ โดยมารยาทในการอ่าน	5	12

(ต่อ)

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

หน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	สัดส่วนคะแนน (70:30)
		นักเรียนจะได้ฝึกทักษะการเขียนเรียงความมีมารยาทในการเขียน ฝึกทักษะการพูดในโอกาสต่าง ๆ รวมทั้งรู้หลักการและวิเคราะห์วิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมเบื้องต้นได้		
3. มงคลสูตรคำฉันท์	ท 1.1 ม.4 - 6/1 ท 1.1 ม.4 - 6/2 ท 1.1 ม.4 - 6/3 ท2.1 ม.4 - 6/1 ท 3.1 ม.4 - 6/5 ท 4.1 ม.4 - 6/3 ท 4.1 ม.4 - 6/4 ท 4.1 ม.4 - 6/6	เนื้อหาในมงคลสูตรคำฉันท์เป็นหลักธรรมที่ผู้ปฏิบัติจะได้รับสิ่งดี ๆ ต่อตนเอง การอ่านออกเสียงบทร้อยกรองประเภทฉันท์ผู้อ่านต้องแม่นยำในฉันทลักษณ์จึงจะทำให้ฟังแล้วเกิดความไพเราะเข้าใจเนื้อหา จับใจความจากเรื่องที่อ่านได้ สามารถเขียนเขียนอธิบายเนื้อหาที่อ่านนำมาพูดอภิปรายอย่างไม่เป็นทางการได้เหมาะสม สามารถวิเคราะห์และประเมินคุณค่าวรรณคดีและวรรณกรรม ด้านวรรณศิลป์ ด้านสังคมและวัฒนธรรม สังเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรม	8	12
4. มหาเวสสันดรชาดก	ท 1.1 ม.4 - 6/3 ท 1.1 ม.4 - 6/7 ท 3.1 ม.4 - 6/1 ท 4.1 ม.4 - 6/2 ท 5.1 ม.4 - 6/1 ท 5.1 ม.4 - 6/4	ฝนโบกขรพรรษเป็นต้นเหตุที่ทำให้พระพุทธเจ้าต้องเทศนาอดีตชาติของพระองค์เองซึ่งเกิดเป็นพระเวสสันดรมีทั้งหมด 13 กัณฑ์ ผู้อ่านควรค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อให้ได้ใจความสมบูรณ์จากวรรณคดีใน	6	12

(ต่อ)

ตารางที่ 2.3 (ต่อ)

หน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	สัดส่วนคะแนน (70:30)
		บทเรียน สามารถพูดสรุปแนวคิด แสดงความคิดเห็นจากเรื่องได้ตาม ศักยภาพ ใช้คำและกลุ่มคำสร้าง ประโยค โดยเขียนสะกดคำนั้น ๆ ได้ ถูกต้อง นำหลักการวิเคราะห์ วิจารณ์ วรรณคดีและวรรณกรรม เบื้องต้นการสังเคราะห์วรรณคดีและ วรรณกรรมมาใช้ในบทเรียนได้		
หลักภาษาและการใช้ภาษาไทย ตอนที่ 2 การสื่อสารของมนุษย์ 5. การส่งสารด้วยการพูด	ท 3.1 ม.4 - 6/5 ท 3.1 ม.4 - 6/6 ท 4.1 ม.4 - 6/4 ท 4.1 ม.4 - 6/7	การพูดเป็นทักษะการสื่อสาร อย่างหนึ่ง ที่ถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความเข้าใจ หรือความ ต้องการด้วยเสียง ภาษา และกิริยา ท่าทาง เพื่อให้ผู้ฟังรับรู้เข้าใจตรง ตามจุดประสงค์ของผู้พูด หากผู้พูดมี ทักษะการพูดที่ดี จะทำให้การสื่อสาร สัมฤทธิผล เกิดประโยชน์ทั้งต่อผู้พูด และผู้ฟัง	5	11
6. การส่งสารด้วยการเขียน	ท 2.1 ม.4 - 6/1 ท 2.1 ม.4 - 6/2 ท 2.1 ม.4 - 6/3 ท 2.1 ม.4 - 6/7 ท 2.1 ม.4 - 6/8	การส่งสารด้วยการเขียนเป็น การเขียนที่มีจุดมุ่งหมายให้ผู้รับสาร เข้าใจเรื่องราวอย่างใดอย่างหนึ่ง การ เขียนบรรยายเป็นการกล่าวถึง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นต่อเนื่องกันส่วน การเขียนพรรณนาเป็นการเขียน เพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพและเกิด อารมณ์สะเทือนใจ การศึกษาและ ฝึกฝนจนมีทักษะการเขียนทำให้การ	5	11

(ต่อ)

ตารางที่ 2.4 (ต่อ)

หน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	สัดส่วนคะแนน (70:30)
		สื่อสารมีประสิทธิภาพ การส่งสารด้วยการเขียนนี้มีหลายลักษะ ไม่ว่าจะเป็นการเขียนจดหมาย การเขียนเรียงความ การเขียนย่อความ การเขียนบันทึกความรู้ การเขียนรายงานวิชาการ		
การทดสอบกลางภาค			-	70
การทดสอบปลายภาค			-	30
รวมทั้งสิ้นตลอดภาคเรียน			40	100

2.1.7.3 การเรียนรู้ในภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง โดยมีสาระการเรียนรู้ ดังนี้

1) การอ่าน การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ การเขียนในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่านเพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

2) การเขียน การเขียนสะกดตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่าง ๆ ของการเขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ย่อความ รายงานชนิดต่าง ๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์วิจารณ์และเขียนเชิงสร้างสรรค์

3) การฟัง การดู และการพูด การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่าง ๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่าง ๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ

4) หลักการใช้ภาษาไทย ธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้อง เหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่าง ๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

5) วรรณคดีและวรรณกรรม วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูล แนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์และความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจบทเห่ บทร้องเล่นของเด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีต และความงดงามของภาษา เพื่อให้เกิดความซาบซึ้ง และภูมิใจในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

2.1.7.4 คุณภาพของผู้เรียนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดคุณภาพของผู้เรียนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยไว้ดังนี้

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้น ๆ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามเชิงเหตุผล ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเนเหตุการณ์ สรุปความรู้ขอคิดจากเรื่องที่อ่าน ปฏิบัติตามคำสั่งและคำอธิบายจากเรื่องที่อ่านได้ เข้าใจความหมายของข้อมูล จากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ และมีมารยาทในการอ่าน

2. มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนบรรยาย บันทึกประจำวัน เขียนจดหมายลาครูเขียนเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ เขียนเรื่องตามจินตนาการ และมีมารยาทในการเขียน

3. เล่ารายละเอียดและบอกสาระสำคัญ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม รวมทั้งพูดแสดงความคิด ความรู้สึก เกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดูพูดสื่อสารเลาประสบการณ์และพูดแนะนำหรือพูดเชิญ ชวนให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม และมีมารยาทในการ ฟัง ดู และพูด

4. สะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ ความแตกต่างของคำและพยางค์ หน้าที่ ของคำในประโยค มีทักษะการใช้พจนานุกรมในการค้นหาความหมายของคำ แต่งประโยคง่าย ๆ แต่งคำคล้องจอง แต่งคำขวัญ และเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

5. เข้าใจและสามารถสรุปข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรม เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีที่อ่าน รู้จักเพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก ซึ่งเป็นวัฒนธรรมของท้องถิ่น ร้องบท ร้องเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่น ท่องจำบทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจได้

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง อธิบาย ความหมายโดยตรง และความหมายโดยนัยของคำ ประโยค ข้อความ สำนวนโวหาร จากเรื่องที่อ่าน เข้าใจคำแนะนำ คำอธิบายในคู่มือต่าง ๆ แยกแยะข้อคิดเห็นและข้อเท็จจริง รวมทั้งจับใจความสำคัญ

ของเรื่องที่อ่านและนำความรู้ ความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตได้มีมารยาทและมีนิสัยรักการอ่าน และเห็นคุณค่าสิ่งที่อ่าน

2. มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด เขียนสะกดคำ แต่งประโยค และเขียนข้อความ ตลอดจนเขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำชัดเจนเหมาะสม ใช้แผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิด เพื่อพัฒนางานเขียน เขียนเรียงความ ย่อความ จดหมายส่วนตัว กรอกแบบรายการต่าง ๆ เขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น เขียนเรื่องตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์และมีมารยาทในการเขียน

3. พูดแสดงความรู้ความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู เล่าเรื่องย่อหรือสรุปจากเรื่อง ที่ฟังและดู ตั้งคำถาม ตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังและดู รวมทั้งประเมินความน่าเชื่อถือจากการฟังและดู โฆษณาอย่างมีเหตุผล พูดตามลำดับขั้นตอนเรื่องต่าง ๆ อย่างชัดเจน พูดรายงานหรือประเด็นจากการฟัง การดู การสนทนา และพูดโน้มน้าวได้อย่างมีเหตุผล รวมทั้งมีมารยาทในการดูและพูด

4. สะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ สำนวน คำพังเพยและสุภาษิต รู้และเข้าใจ ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค ชนิดของประโยคและคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ใช้คำราชาศัพท์ และคำสุภาพได้อย่างเหมาะสม แต่งประโยค แต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสี่ กลอนสุภาพ และกาพย์ยานี 11

5. เข้าใจและเห็นคุณค่าวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน เล่านิทานพื้นบ้าน ร้องเพลง พื้นบ้านของท้องถิ่น นำข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อานไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง และท่องจำบทอาขยาน ตามที่กำหนดได้

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง เข้าใจความหมายโดยตรง และความหมายโดยนัย จับใจความสำคัญและรายละเอียดของสิ่งที่อ่าน แสดงความคิดเห็นและข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด ย่อความ เขียนรายงานจากสิ่งที่อ่านได้ วิเคราะห์ วิจารณ์อย่างมีเหตุผล ลำดับความอย่างมีขั้นตอนและความเป็นไปได้ของเรื่องที่อ่าน รวมทั้งประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้สนับสนุนจากเรื่องที่อาน

2. เขียนสื่อสารด้วยลายมือที่อ่านง่ายชัดเจน ใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องเหมาะสมตามระดับภาษา เขียนคำขวัญ คำคม คำอวยพรในโอกาสต่าง ๆ โฆษณา คติพจน์ สุนทรพจน์ ชีวประวัติ อัตชีวประวัติ และประสบการณ์ต่าง ๆ เขียนย่อความ จดหมายกิจธุระ แบบกรอกสมัครงาน เขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ และแสดงความรู้ความคิดหรือโต้แย้งอย่างมีเหตุผล ตลอดจนเขียนรายงาน การศึกษาค้นคว้า และเขียนโครงงาน

3. พูดแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ วิจารณ์ ประเมินสิ่งที่ได้จากการฟังและดู นำข้อคิดไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน พูดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าอย่าง

เป็นระบบ มีศิลปะในการพูด พูดในโอกาสต่าง ๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ และพูดโน้มน้าว อย่างมีเหตุผล น่าเชื่อถือ มีมารยาทในการฟัง ดู และพูด

4. เข้าใจและใช้คำราชาศัพท์ คำบาลีสันสกฤต คำภาษาต่างประเทศอื่น ๆ คำทับศัพท์และศัพทบัญญัติในภาษาไทย วิเคราะห์ความแตกต่างในภาษาพูด ภาษาเขียน โครงสร้างของประโยครวม ประโยคซ้อน ลักษณะภาษาที่เป็นทางการ กึ่งทางการและไม่เป็นทางการ และแต่งบทร้อยกรองประเภท กลอนสุภาพ กาพย์ และโคลงสี่สุภาพ

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้องและเข้าใจตีความ แปลความ และขยายความเรื่องที่อ่านได้ วิเคราะห์ วิจารณเรื่องที่อ่าน แสดงความคิดเห็นโต้แย้ง และเสนอความคิดใหม่จากการอ่านอย่างมีเหตุผล คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึก ย่อความ และเขียนรายงานจากสิ่งที่อ่าน สังเคราะห์ประเมินค่าและนำความรู้ความคิดจากการอ่านมาพัฒนาตน พัฒนาการเรียน และพัฒนาความรู้ทางอาชีพและนำความรู้ความคิดไปประยุกต์ใช้แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต มีมารยาทและมีนิสัยรักการอ่าน

2. เขียนสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ โดยใช้ภาษาได้ถูกต้องตรงตามวัตถุประสงค์ ย่อความจากสื่อที่มีรูปแบบและเนื้อหาที่หลากหลาย เรียงความ แสดงแนวคิดเชิงสร้างสรรค์โดยใช้โวหารต่าง ๆ เขียนบันทึก รายงานการศึกษาค้นคว้าตามหลักการเขียนทางวิชาการ ใช้ข้อมูลสารสนเทศในการอ้างอิง ผลิตผลงานของตนเองในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งสารคดีและบันเทิงคดีรวมทั้งประเมินงานเขียนของผู้อื่นและนำมาพัฒนางานเขียนของตนเอง

3. ตั้งคำถามและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู มีวิจารณญาณในการเลือกเรื่องที่ฟังและดู วิเคราะห์วัตถุประสงค์ แนวคิด การใช้ภาษา ความน่าเชื่อถือของเรื่องที่ฟังและดูประเมินสิ่งที่ฟังและดูแล้วนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต มีทักษะการพูดในโอกาสต่าง ๆ ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการโดยใช้ภาษาที่ถูกต้อง พูดแสดงทรรศนะ โต้แย้ง โน้มน้าวและเสนอแนวคิดใหม่อย่างมีเหตุผล รวมทั้งมีมารยาทในการฟัง ดู และพูด

4. เข้าใจธรรมชาติของภาษา อิทธิพลของภาษา และลักษณะของภาษาไทยใช้คำและกลุ่มคำสร้างประโยคได้ตรงตามวัตถุประสงค์ แต่งคำประพันธ์ประเภท กาพย์ โคลง ร่ายและฉันท์ใช้ภาษาได้เหมาะสมกับกาลเทศะ และใช้คำราชาศัพท์และคำสุภาพได้อย่างถูกต้องวิเคราะห์หลักการสร้างคำในภาษาไทย อิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทยและภาษาถิ่นวิเคราะห์และประเมินการใช้ภาษาจากสื่อสิ่งพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์

5. วิเคราะห์วิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมตามหลักการวิจารณ์ วรรณคดีเบื้องต้นรู้และเข้าใจลักษณะเด่นของวรรณคดี ภูมิปัญญาทางภาษาและวรรณกรรมพื้นบ้าน เชื่อมโยง

กับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์และวิถีไทย ประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์ และนำข้อคิดจากวรรณคดีและวรรณกรรมไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน วิเคราะห์ตัวละครสำคัญ วิถีชีวิตไทย และคุณค่าที่ได้รับจากวรรณคดีวรรณกรรมและบทอาขยาน พร้อมทั้งสรุปความรู้ข้อคิดเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

2.1.7.5 การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนต้องอยู่บนหลักการพื้นฐาน สองประการ คือ การประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนและเพื่อตัดสินผลการเรียน ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน ให้ประสบผลสำเร็จนั้น ผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนา และประเมินตามตัวชี้วัดเพื่อให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ สะท้อนสมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ซึ่งเป็นเป้าหมายหลักในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในทุกระดับไม่ว่าจะเป็นระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโดยใช้ผลการประเมินเป็นข้อมูลและสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการความก้าวหน้าและความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน ตลอดจนข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริม ให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและเรียนรู้อย่างเต็มตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ แบ่งออกเป็น 4 ระดับ ได้แก่ ระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษาและระดับชาติ มีรายละเอียด ดังนี้

1. การประเมินระดับชั้นเรียน เป็นการวัดและประเมินผลที่อยู่ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนดำเนินการเป็นปกติและสม่ำเสมอ ในการจัดการเรียนการสอน ใช้เทคนิคการประเมินอย่างหลากหลาย เช่น การซักถาม การสังเกต การตรวจการบ้าน การประเมินโครงงาน การประเมินชิ้นงาน/ภาระงาน แฟ้มสะสมงาน การใช้แบบทดสอบ ฯลฯ โดยผู้สอนเป็นผู้ประเมินเองหรือเปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินตนเอง เพื่อนประเมินเพื่อน ผู้ปกครองร่วมประเมินในกรณีที่ไม่ผ่านตัวชี้วัดให้มีการสอนซ่อมเสริม

การประเมินระดับชั้นเรียนเป็นการตรวจสอบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการความก้าวหน้าในการเรียนรู้อันเป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือไม่ และมากน้อยเพียงใด มีสิ่งที่จะต้องได้รับการพัฒนาปรับปรุงและส่งเสริมในด้านใด นอกจากนี้ยังเป็นข้อมูลให้ผู้สอนใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนของตนด้วย ทั้งนี้โดยสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

2. การประเมินระดับสถานศึกษา เป็นการประเมินที่สถานศึกษา ดำเนินการเพื่อตัดสินผลการเรียนของผู้เรียนเป็นรายปี/รายภาค ผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน นอกจากนี้ เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ว่าส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ตามเป้าหมายหรือไม่ ผู้เรียนมีจุดพัฒนาในด้านใด รวมทั้งสามารถนำผลการเรียนของผู้เรียน ในสถานศึกษาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ระดับชาติ ผลการประเมิน

ระดับสถานศึกษาจะเป็นข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการปรับปรุงนโยบาย หลักสูตร โครงการ หรือวิธีการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาตามแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาและการรายงานผลการจัดการศึกษาต่อคณะกรรมการสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองและชุมชน

3. การประเมินระดับเขตพื้นที่การศึกษา เป็นการประเมินคุณภาพ ผู้เรียนในระดับเขตพื้นที่การศึกษาตามมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา ตามภาระความรับผิดชอบสามารถดำเนินการโดยประเมินคุณภาพผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน ด้วยข้อสอบมาตรฐานที่จัดทำและดำเนินการโดยเขตพื้นที่การศึกษาหรือด้วยความร่วมมือ กับหน่วยงานต้นสังกัดในการดำเนินการจัดสอบ นอกจากนี้ยังได้จากการตรวจสอบ ทบทวนข้อมูลจากการประเมินระดับสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

4. การประเมินระดับชาติ เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับชาติ ตามมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานสถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนทุกคนที่เรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เข้ารับการประเมินผลจากการประเมินใช้เป็นข้อมูลในการเทียบเคียงคุณภาพการศึกษาในระดับต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา ตลอดจนเป็นข้อมูลสนับสนุนการตัดสินใจในระดับนโยบายของประเทศ

ข้อมูลจากการประเมินในระดับต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้น เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อสถานศึกษาในการตรวจสอบ ทบทวน และพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง โดยถือเป็นภาระหน้าที่และความรับผิดชอบสำคัญของสถานศึกษาในการจัดระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนอย่างเป็นระบบ รวมถึงการปรับปรุง แก้ไข ส่งเสริม และสนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาได้เต็มศักยภาพ ภายใต้พื้นฐานของความแตกต่างระหว่างบุคคล ความแตกต่างดังกล่าวสามารถจำแนกออกเป็นกลุ่ม ได้แก่ กลุ่มผู้เรียนทั่วไป กลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ กลุ่มผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ กลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหาด้านวินัยและพฤติกรรม กลุ่มผู้เรียนที่ปฏิเสธการมาโรงเรียน กลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคม กลุ่มผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกายและสติปัญญา เป็นต้น ดังนั้น ข้อมูลจากการประเมินจึงเปรียบเสมือน “หัวใจ” ของการบริหารจัดการศึกษาในสถานศึกษา เพื่อให้สามารถดำเนินการช่วยเหลือผู้เรียนได้อย่างทันท่วงที ตรงตามความต้องการ และส่งเสริมให้ผู้เรียนมีโอกาสได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่และประสบความสำเร็จทางการเรียน

ทั้งนี้ สถานศึกษาในฐานะหน่วยงานหลักในการจัดการศึกษา มีหน้าที่ในการจัดทำระเบียบว่าด้วยการวัดและประเมินผลการเรียนของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ แนวปฏิบัติ

และข้อกำหนดที่ระบุไว้ใน หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายสามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R

2.2.1 ความหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R

นักวิชาการได้ให้ความหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ดังนี้

พรนิภา บรรจงมณี (2548) ได้อธิบายว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R คือ วิธีการอ่านที่ดำเนินการตามขั้นตอน 6 ขั้นตอน เริ่มจากขั้นตอนการสำรวจ ซึ่งผู้สอนให้ผู้เรียนสำรวจชื่อเรื่องและหัวข้อย่อยอย่างคร่าว ๆ ขั้นตอนการตั้งคำถาม ซึ่งผู้เรียนตั้งคำถามก่อนการอ่านเพื่อสร้างจุดมุ่งหมายในการอ่าน และขั้นตอนการอ่าน ซึ่งผู้เรียนอ่านอย่างละเอียดตั้งแต่ต้นจนจบ โดยบันทึกสรุปใจความสำคัญและเชื่อมโยงความรู้ที่มีอยู่จากข้อความที่อ่าน

สุคนธ์ สินธพานนท์ และคณะ (2554) ได้อธิบายเพิ่มเติมว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R เป็นการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นจาก SQ3R ของฟรานซิส พี. โรบินสัน โดยเพิ่มขั้นตอนการจดบันทึก (R-Record) หลังจากที่ผู้เรียนอ่านเนื้อหา และปรับเปลี่ยนขั้นตอนการทบทวน (R-Review) ให้เป็นการวิเคราะห์บทอ่าน (R-Reflect) เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจแนวคิดของเนื้อหาที่อ่านได้เร็วขึ้น และสามารถทบทวนและแสดงความคิดเห็นต่อสิ่งที่อ่านได้

ศศิธร ไชยเทศ (2554) ได้ให้ความหมายของวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ว่าเป็นวิธีการสอนที่เป็นระบบ ซึ่งช่วยส่งเสริมความเข้าใจในการอ่าน การตีความ การขยายความ การสรุป และการจับใจความสำคัญจากการอ่านด้วยตนเอง การสอนแบบ SQ4R เน้นการอ่านซ้ำ ๆ จนกว่าจะเข้าใจและจดจำเนื้อหาที่อ่านได้ โดยผู้สอนจะต้องใช้วิธีการสอนที่ครอบคลุมทักษะทั้งสี่ด้าน ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

เมขลา ลือโสภา (2555) ได้ให้ความหมายของวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ว่าเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ใช้กระบวนการอ่านในการสร้างความรู้และความคิด ซึ่งเป็นวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพ ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหาที่อ่าน และสามารถคาดเดาหลักการของเรื่องที่อ่านได้ รวมถึงจดจำสิ่งที่อ่านได้อย่างรวดเร็ว

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R คือแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นกระบวนการอ่านอย่างเป็นระบบ โดยประกอบด้วย 6 ขั้นตอนสำคัญ ซึ่งมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมความเข้าใจในเนื้อหาที่อ่านอย่างลึกซึ้ง ช่วยให้ผู้เรียนสามารถจดจำแนวคิดสำคัญได้อย่างมีประสิทธิภาพ และพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ได้อย่างเป็นลำดับขั้น ขั้นตอนของกระบวนการเรียนรู้

แบบ SQ4R ประกอบด้วย ได้แก่ 1) Survey (S) คือการสำรวจ 2) Question (Q) คือการตั้งคำถาม 3) Read (R) คือการอ่านอย่างรอบคอบ 4) Record (R) คือการจดบันทึก 5) Recite (R) คือการสรุปใจความสำคัญ 6) Reflect (R) คือการทบทวน

1. Survey (S) ให้ผู้เรียนอ่านเนื้อเรื่องอย่างคร่าว ๆ เพื่อหาจุดสำคัญของเรื่องการอ่านการอ่านอย่างคร่าว ๆ นี้จะช่วยให้ผู้อ่านเรียบเรียงแนวความคิดต่าง ๆ ได้

2. Question (Q) การตั้งคำถาม คำถามจะต้องสัมพันธ์กับเรื่องราวที่กำลังอ่าน ในเวลาเดียวกันก็ดูว่าใจความสำคัญที่ผู้เขียนกำลังพูดถึงอยู่นั้นคืออะไร ทำไมจึงสำคัญ สำคัญอย่างไร และเกี่ยวข้องกับอะไรหรือใครบ้าง ตอนไหนและเมื่อไหร่

3. Read (R) คือการอ่านข้อความในบทเรียนหรือตอนนั้น ๆ ซ้ำอีกอย่างละเอียด และค้นหาคำตอบสำหรับคำถามที่ได้ตั้งไว้ ในขั้นนี้จะเป็นการอ่านเพื่อจับใจความและจับประเด็นสำคัญ ๆ โดยแท้จริง ขณะที่กำลังอ่านอยู่ถ้านึกคำถามได้อีกก็อาจใช้วิธีจดบันทึกไว้ในที่ว่างริมหน้าหนังสือก่อนแล้วตั้งใจอ่านต่อไปจนกว่าจะได้คำตอบที่ต้องการ

4. Record (R) ให้ผู้เรียนจดบันทึกข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้อ่านจากขั้นตอนที่ 3 โดยมุ่งเน้น จดบันทึกในส่วนที่สำคัญและจำเป็น โดยใช้ข้อความรัดกุม หรือย่อ ๆ ตามความเข้าใจของผู้เรียน

5. Recite (R) ให้ผู้เรียนสรุปใจความสำคัญ ถ้ายังไม่แน่ใจในบทใดหรือตอนใด ให้กลับไปอ่านซ้ำใหม่

6. Reflect (R) ขั้นตอนการวิเคราะห์ วิจารณ์บทอ่านที่ได้อ่านแล้วแสดงความคิดเห็นอาจมีประเด็นที่ความคิดเห็นสอดคล้องและไม่สอดคล้องกัน

2.2.2 วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R

นักวิชาการได้เสนอวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ดังนี้

สุคนธ์ สินธพานนท์ และคณะ (2554) ได้นำเสนอวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ซึ่งประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 S-Survey หมายถึง การสำรวจเนื้อหาด้วยการอ่านอย่างคร่าว ๆ เพื่อให้ทราบขอบเขตของเนื้อหาที่จะเรียนขั้นที่ 2 Q-Question หมายถึง การตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านในขณะอ่าน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนจดจ่อกับเนื้อหาที่อ่านขั้นที่ 3 R-Read หมายถึง การอ่านเนื้อเรื่องเพื่อค้นหาคำตอบของคำถามที่ตั้งไว้ โดยพิจารณาจากคำที่พิมพ์ด้วยตัวอักษรที่แตกต่างจากคำอื่น ๆ หรือจากภาพประกอบ และอาจทำเครื่องหมายหรือจดบันทึกคำสำคัญขั้นที่ 4 R-Record หมายถึง การอ่านทวนซ้ำเพื่อบันทึกคำตอบจากขั้นตอนที่ 3 โดยบันทึกเฉพาะข้อความสำคัญในรูปแบบบันทึกย่อขั้นที่ 5 R-Recite หมายถึง การสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านด้วยภาษาของตนเองขั้นที่ 6 R-Reflect หมายถึง การวิเคราะห์ วิจารณ์เรื่องที่อ่านและแสดงความคิดเห็นหรือโต้แย้งประเด็นที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย

เมขลา ลือโสภา (2555) ได้นำเสนอวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ซึ่งประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 Survey หมายถึง การสำรวจใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านด้วยการอ่านอย่างคร่าว ๆขั้นที่ 2 Question หมายถึง การตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่านขั้นที่ 3 Read หมายถึง การอ่านเนื้อเรื่องอีกครั้งอย่างละเอียดเพื่อหาคำตอบขั้นที่ 4 Record หมายถึงการบันทึกคำตอบและสาระสำคัญของเรื่องที่อ่านขั้นที่ 5 Recite หมายถึง การเล่าเรื่องจากสิ่งที่ได้บันทึกขั้นที่ 6 Reflect หมายถึง การเขียนแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน

กานต์ธิดา แก้วกาม (2556) ได้กำหนดขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ดังนี้ ขั้นเตรียมความพร้อม: จัดกลุ่มนักเรียนโดยคละความสามารถ กลุ่มละ 5-6 คน พร้อมชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้และวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ SQ4R ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน: กระตุ้นความสนใจของนักเรียนเพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่เรื่องที่จะอ่าน เช่น การใช้ภาพที่สัมพันธ์กับเรื่องที่อ่าน หรือการตั้งคำถาม ขั้นสอน: การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความ โดยแบ่งเป็น: นักเรียนสำรวจ (Survey-S) บทอ่านและอ่านเนื้อเรื่องอย่างคร่าว ๆ นักเรียนตั้งคำถาม (Question-Q) จากบทอ่าน นักเรียนอ่านบทอ่านอย่างละเอียด (Read-R) และค้นหาคำตอบสำหรับคำถามที่ตั้งไว้ นักเรียนจดบันทึก (Record-R) ข้อมูลจากการอ่านตามความเข้าใจ นักเรียนสรุปใจความสำคัญ (Recite-R) โดยใช้ภาษาของตนเอง นักเรียนทบทวน (Reflect-R) วิเคราะห์ วิจารณ์บทอ่าน และแสดงความคิดเห็น ขั้นสรุป: นักเรียนและครูร่วมกันสรุปผลการเรียนรู้ทั้งด้านเนื้อหาบทเรียนและวิธีการอ่าน โดยครูตรวจสอบผลการเรียนรู้ด้วยคำถาม

ชลธิชา หงส์เหม (2560) ได้เสนอวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ดังนี้ 1) ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน คือการเตรียมความพร้อมของผู้เรียน โดยครูจัดกิจกรรมหรือสร้างสถานการณ์เชื่อมโยงความรู้เก่ากับเรื่องที่จะเรียน 2) ขั้นจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ได้แก่ Survey (S) ผู้เรียนอ่านเนื้อเรื่องอย่างคร่าว ๆ Question (Q) ผู้เรียนตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่าน Read (R) ผู้เรียนอ่านเนื้อหาอย่างละเอียดและค้นหาคำตอบจากคำถามที่ตั้งไว้ Record (R) ผู้เรียนจดบันทึกข้อมูลที่ได้จากการอ่าน Recite (R) ผู้เรียนสรุปสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน Reflect (R) ผู้เรียนวิเคราะห์ วิจารณ์บทอ่านและแสดงความคิดเห็น 3) ขั้นสรุป ผู้เรียนและครูร่วมกันสรุปบทเรียนและประเมินผลการเรียนรู้

จากการศึกษาขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ผู้วิจัยได้เลือกใช้แนวคิดของชลธิชา หงส์เหม (2560) ในการจัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ SQ4R โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้ 1) ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน คือการเตรียมความพร้อมของผู้เรียน โดยครูจัดกิจกรรมหรือสร้างสถานการณ์เชื่อมโยงความรู้เก่ากับเรื่องที่จะเรียน 2) ขั้นจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ได้แก่ Survey (S) ผู้เรียนอ่านเนื้อเรื่องอย่างคร่าว ๆ Question (Q) ผู้เรียนตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่าน Read (R) ผู้เรียนอ่านเนื้อหาอย่างละเอียดและค้นหาคำตอบจากคำถามที่ตั้งไว้ Record (R) ผู้เรียนจดบันทึกข้อมูลที่ได้จากการอ่าน Recite (R) ผู้เรียนสรุปสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน Reflect (R) ผู้เรียนวิเคราะห์

วิจารณ์บทอ่านและแสดงความคิดเห็น 3) ขั้นสรุป ผู้เรียนและครูร่วมกันสรุปบทเรียนและประเมินผลการเรียนรู้

2.2.3 ประโยชน์ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R

นักวิชาการได้กล่าวถึงประโยชน์ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ไว้ ดังนี้

สุคนธ์ สินธพานนท์ และคณะ (2554) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ไว้ว่า ผู้เรียนได้ฝึกอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ เพราะมีจุดมุ่งหมายในการอ่าน โดยตั้งคำถามไว้ล่วงหน้าเพื่อให้รู้ว่าหลังการอ่านแล้วต้องได้รู้อะไร สามารถสรุปใจความสำคัญ และแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่อ่านได้

กานต์ธิดา แก้วกาม (2556) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ไว้ว่า เป็นวิธีการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ขั้นตอนการสอนมีระบบที่ชัดเจน เป็นวิธีการสอนที่ช่วยฝึกทักษะการคิด เพราะแต่ละขั้นตอนฝึกให้ผู้เรียนรู้จักคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ นอกจากนั้นยังกระตุ้นให้ผู้เรียนกล้าแสดงความคิดเห็น และมีความกระตือรือร้น ในการเรียน ที่สำคัญวิธีสอนแบบ SQ4R ช่วยทำให้การอ่านของผู้เรียนเป็นการอ่านที่มีจุดมุ่งหมาย มีขอบเขต ช่วยให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหา สามารถเก็บสาระสำคัญ แนวคิดของเรื่อง ใจความสำคัญของเรื่องได้ ทำให้การอ่านของผู้เรียนมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

พิชยา เสนามนตรี (2556) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ไว้ว่าทำให้ผู้เรียนเกิดประสิทธิภาพในการอ่านดีกว่าการอ่านโดยไม่ได้ตั้งคำถามเอาไว้ล่วงหน้า ผู้เรียนจะได้แนวคิดจากคำถาม และพยายามหาคำตอบเมื่อผู้สอนถาม ดังนั้นการใช้คำถามจึงเป็นแนวทางที่จะทำให้ผู้เรียนอ่านอยู่ในขอบเขตที่ตั้งไว้และจะทำให้ดียิ่งขึ้น

สามารถสรุปได้ว่า ประโยชน์ของวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ SQ4R ช่วยพัฒนาความสามารถด้านการอ่านวิเคราะห์ของผู้เรียนได้อย่างมีนัยสำคัญ เนื่องมาจากลักษณะของกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่มีขั้นตอนชัดเจน เป็นระบบ ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียน มีความกล้าในการแสดงความคิดเห็น และสามารถอ่านเนื้อหาอย่างมีจุดมุ่งหมาย ช่วยให้เข้าใจแนวคิดของผู้เขียนได้ลึกซึ้ง ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการคิดในระดับที่สูงขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ หรือการสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน

2.3 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

2.3.1 ความหมายของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

นักวิชาการได้ให้ความหมายของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

ดวงกมล สินเพ็ง (2553) ได้กล่าวถึงแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ คือ แผนหรือแนวทางการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และได้พัฒนาคุณภาพตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังที่ครูผู้สอนได้กำหนดไว้

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553) ได้กล่าวถึง แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ คือ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการใช้สื่อการสอน การวัดผลประเมินผลให้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาและจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรหรือกล่าวได้ว่าแผนการจัดการเรียนรู้เป็นแผนที่ผู้สอนจัดทำขึ้นจากคู่มือครูหรือแนวการสอนของกรมวิชาการทำให้ผู้สอนทราบว่าจะสอนเนื้อหาใด เพื่อจุดประสงค์ใด สอนอย่างไร ใช้สื่ออะไร และวัดผลประเมินผลโดยวิธีใดจากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แนวทางในการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ผู้สอนได้จัดทำไว้เป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งเป็นการเตรียมการ เพื่อนำไปใช้ในการปฏิบัติการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาใดวิชาหนึ่งอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับเนื้อหาสาระและมาตรฐาน/ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง/ตัวชี้วัด/จุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์อย่างมีประสิทธิภาพ หรืออาจกล่าวนัยหนึ่งได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ มีองค์ประกอบสำคัญ 3 ประการ คือ จุดประสงค์การเรียนรู้ ประสบการณ์การเรียนรู้ และการประเมินผล

พานชัย เกษฎา (2559) ได้กล่าวถึง แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การกำหนดแนวทางหรือการกำหนดทิศทาง หรือการกำหนด รูปแบบ การจัดการเรียนการสอน ที่บรรจุประกอบไปด้วยเนื้อหาสาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอนและการวัดผลประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ หรืออีกนัยหนึ่งอาจจะกล่าวได้ว่า เป็นคู่มือการสอนหรือเครื่องมือที่จะช่วยให้ผู้สอนดำเนินการสอนให้เป็นไปตามหลักสูตร จุดประสงค์ เนื้อหาวิชา และการวัดผลประเมินผลความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

เบญจวรรณ กี่สุขพันธ์, พันพัชร ปิ่นจินดา และ อลงกรณ์ เกิดเนตร (2560) ได้กล่าวถึงแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ว่าเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร ซึ่งหมายถึง แนวทางในการสอนที่กระทรวงศึกษาธิการจัดทำขึ้นให้ผู้สอนได้นำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนหรือแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อนำผู้เรียนไปสู่จุดมุ่งหมายของการศึกษา ครูหรือผู้สอนอาจจะต้องปรับปรุงแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพความต้องการของท้องถิ่นได้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอนและการประเมินผล ทั้งนี้โดยยึดความคิดรวบยอด

จุดประสงค์ของการเรียนรู้หรือผลลัพธ์การเรียนรู้ หรือผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเป็นหลัก ดังนั้นในการทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้หรือในการปรับปรุงการสอน เพื่อให้เกิดการสอนที่ดีผู้สอนจะต้องมีการเตรียมตัวเป็นอย่างดี ในหลาย ๆ ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านเทคนิควิธี ตลอดจนการนำสื่อมาใช้ เป็นต้น

สรุปได้ว่า “แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้” หมายถึง การวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยการนำเนื้อหาวิชาหรือกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ต้องจัดการเรียนการสอนตลอดภาคเรียน มาจัดเรียงเป็นแผนการเรียนรู้ที่มีโครงสร้างชัดเจน ครอบคลุมทั้งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การเลือกใช้สื่อและอุปกรณ์ประกอบการสอน ตลอดจนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ โดยแผนดังกล่าวต้องมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้รายย่อย เนื้อหาสาระ จุดเน้นของหลักสูตร ตลอดจนสภาพและบริบทของผู้เรียน

2.3.2 ความสำคัญของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

นักวิชาการได้กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

สมาน เอกพิมพ์ (2560) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สรุปได้ เป็น 11 ประการ ดังนี้

1. ช่วยให้ครูได้มีโอกาสศึกษา วิเคราะห์ หลักสูตร แนวทางในการจัดกระบวนการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล ศึกษาเอกสารประกอบหลักสูตรอื่น ๆ โดยเฉพาะการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

2. ช่วยให้ครูสอนได้ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ในหลักสูตร การทำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อสอนจะทำให้การเรียนสอนเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร รวมทั้งสอนได้ครบตามเนื้อหาในหลักสูตร และสอดคล้องกับมาตรฐาน ตัวชี้วัดการเรียนรู้

3. การดำเนินการสอนในโรงเรียนเดียวกัน หรือชั้นเดียวกันเป็นไปในแนวเดียวกัน เกิดความ ข้าใที่ตรงกัน โดยเฉพาะในกรณีที่ครูจำเป็นต้องสอนแทนกันโดยใช้แผนการเรียนรู้เดียวกันจะทำให้ครูผู้สอนแทนสามารถสอนได้ดี มีความมั่นใจยิ่งขึ้น

4. ช่วยให้เกิดความมั่นใจแก่ครูในการสอนทั้งในเรื่องของเนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนการสอนการวัดผลประเมินผล ทำให้สามารถทำการสอนได้อย่างมั่นใจดำเนินการสอนไปได้อย่างราบรื่น

5. ช่วยให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อครูผู้สอน จากการที่ครูเตรียมการสอนล่วงหน้ามาอย่างดี

6. ครูสามารถวิเคราะห์จุดบกพร่องที่เกิดขึ้นจากการสอนแต่ละครั้งในแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อปรับปรุงแก้ไขในการสอนต่อไป

7. ทำให้การเรียงลำดับเนื้อหาเป็นไปด้วยความต่อเนื่องและเป็นไปด้วยดีตามวัตถุประสงค์ในหลักสูตร ช่วยให้ครูมีคู่มือของตน ที่ทำโดยตนเองล่วงหน้าเพื่อให้เกิดความสะดวกในการจัดการเรียนการสอนได้ดีมีคุณภาพ ตรงเจตนารมณ์ของหลักสูตร

8. ช่วยให้ครูสามารถจัดเตรียมกระบวนการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงทั้งในเรื่องทรัพยากรของโรงเรียน ทรัพยากรของท้องถิ่น ค่านิยมความเชื่อ และสภาพที่เป็นจริงของท้องถิ่น

9. เป็นแนวทางให้ผู้บริหาร และผู้นิเทศสามารถแนะนำแก้ไขข้อบกพร่องก่อนที่จะดำเนินการสอนขณะดำเนินการสอนและหลังการสอนได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

10. ผู้สอนสามารถใช้เป็นข้อมูลที่ถูกต้อง เสนอแนะแก่บุคลากรที่เกี่ยวข้อง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้เป็นอย่างดี เช่น ผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์ และเขตพื้นที่ เป็นต้น

11. เป็นผลงานทางวิชาการอย่างหนึ่ง ที่แสดงความชำนาญการพิเศษ หรือความเชี่ยวชาญของผู้ทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งสามารถเผยแพร่เป็นตัวอย่างการวางแผนที่ดีกับครูทั่วไป และเสนอเลือกระดับ เพื่อขอกำหนดตำแหน่งให้สูงขึ้นได้ด้วย

สรุปได้ว่า ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ คือ การช่วยให้กระบวนการจัดการเรียนการสอนดำเนินไปอย่างเป็นระบบ มีทิศทางที่ชัดเจน ทั้งยังเปิดโอกาสให้ครูผู้สอนได้ศึกษาข้อมูลหลักสูตร รวมถึงแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ แผนการจัดการเรียนรู้ยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาผู้เรียน แก้ไขปัญหาในการจัดการเรียนการสอน และเป็นแนวทางให้ผู้บริหารสามารถให้คำแนะนำ ปรับปรุงหรือแก้ไขข้อบกพร่องได้อย่างเหมาะสม ทั้งก่อน ระหว่าง และหลังการจัดการเรียนการสอน

2.3.3 องค์ประกอบของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

นักวิชาการได้กล่าวถึงองค์ประกอบของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

ดวงกมล สินเพ็ง (2553) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบสำคัญของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ว่าวิเคราะห์จากคำอธิบายรายวิชาหน่วยการเรียนรู้ แล้วครูผู้สอนนำผลการวิเคราะห์มาจัดเตรียมทำแผนการจัดการเรียนรู้ล่วงหน้า เพื่อครูจะได้มีความพร้อมที่สุดในการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพทุกขั้นตอน

1. ส่วนนำ ได้แก่ ชื่อกลุ่มสาระการเรียนรู้ ระดับชั้น ห้องเรียนภาคเรียนที่ ปีการศึกษา ชื่อหน่วยการเรียนรู้ หัวข้อเรื่อง สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด (ถ้าเป็นรายวิชาพื้นฐาน) เวลาที่จัดการเรียนการสอน

2. มโนทัศน์ (Concept) หรือสาระสำคัญ

3. ผลการเรียนรู้ หรือจุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งต้องเขียนเป็นพฤติกรรม (Behavioral Objectives) ที่เน้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาครบทั้ง3 ด้าน คือ 1) ความรู้ (Knowledge) ได้แก่ เนื้อหาสาระที่จัดการเรียนรู้ 2) ทักษะกระบวนการ (Process) ได้แก่ ทักษะกระบวนการคิด โดยเฉพาะการคิดวิเคราะห์ การได้ลงมือปฏิบัติ 3) เจตคติ (Atiude) ได้แก่ ความตั้งใจ ความสนใจ การเห็นคุณค่า

4. เนื้อหาสาระ (content)

5. กระบวนการจัดการเรียนรู้ (Learning Process)

6. การประเมินผลการเรียนรู้ (Evaluation)

7. สื่อการเรียนรู้ และแหล่งการเรียนรู้ (Learning Materials/Learning Resources)

8. บันทึกหลังการจัดการเรียนการสอน ส่วนนี้ครูสามารถนำไปพัฒนาเป็นวิจัยในชั้นเรียนได้เป็นอย่างดี

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วยหัวข้อสำคัญ ดังต่อไปนี้ ส่วนนำ: รายวิชา/กลุ่ม ชั้น ชื่อหน่วยการเรียนรู้ หรือชื่อแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวนเวลาที่สอน

1. มาตรฐานการเรียนรู้

2. ตัวชี้วัดชั้นปี

3. สาระสำคัญ

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

5. สาระการเรียนรู้

6. กิจกรรมการเรียนรู้

7. การวัดผลประเมินผล

8. สื่อและแหล่งเรียนรู้

9. บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

ชนาธิป พรกุล (2555) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีองค์ประกอบที่สำคัญอยู่ 7 ประการ ได้แก่

1. เรื่องและเวลาที่ใช้สอน

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง/จุดประสงค์การเรียนรู้

3. สาระสำคัญ

4. เนื้อหา (สาระ)

5. กิจกรรมการเรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนการสอน)

6. สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้ เสื่อการเรียนการสอน)

7. การวัดผลและประเมินผล

พานชัย เกษฎา (2559) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ว่า ในการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ ควรจะมีบุคลากรหลายฝ่ายช่วยกันทำงาน เพื่อให้ได้งานอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น ผู้ออกแบบการสอน ผู้สอน นักเทคโนโลยี นักวัดผลประเมินผล ฯลฯ ในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้หรือบันทึกการสอน ผู้ที่มีส่วนสำคัญคือผู้สอน เพราะผู้สอนจะต้องเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ตลอดจนกระบวนการกิจกรรมต่าง ๆ ให้กับผู้เรียนผู้สอนต้องเข้าใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้คืออะไร

ทำไมต้องทำแผนการจัดการเรียนรู้และจะมีวิธีทำอย่างไร ดังนั้นแผนการจัดการเรียนรู้จึงเป็นสิ่งสำคัญที่สุดสำหรับผู้สอน ทำให้ผู้สอนประสบผลสำเร็จในการสอน ในการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้นั้นจะประกอบด้วยองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. การกำหนดวิชาและชื่อเรื่อง
2. การกำหนดผู้เรียนและชั้นเรียน
3. การกำหนดเวลาและจำนวนคาบ
4. การกำหนดความคิดรวบยอดหรือสาระสำคัญ
5. การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้
6. การกำหนดเนื้อหาวิชา
7. การกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน
8. การกำหนดสื่อการเรียนการสอน
9. การกำหนดการวัดผลประเมินผล

เบญจวรรณ กี่สุขพันธ์, พันพัชร ปิ่นจินดา และ อลงกรณ์ เกิดเนตร (2560) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีองค์ประกอบดังนี้ 1) กลุ่มสาระวิชาและเรื่องที่จะสอน 2) หัวเรื่อง 3) ความคิดรวบยอดหรือสาระสำคัญ 4) จุดประสงค์หรือผลลัพธ์การเรียนรู้ หรือผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง 5) เนื้อหาหรือสาระการเรียนรู้ 6) กิจกรรมการเรียนการสอน 7) สื่อการเรียนการสอน 8) ประเมินผล 9) หมายเหตุ

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ผู้วิจัยได้ออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วยส่วนสำคัญ 10 ประการ ได้แก่ 1) สาระสำคัญ (Concept) ที่สรุปเนื้อหาหลักหรือแนวคิดสำคัญที่ผู้เรียนควรได้รับ 2) มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดหรือผลการเรียนรู้ 3) จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ระบุสิ่งที่ผู้เรียนควรมีหรือควรเป็นหลังการเรียนรู้ 4) สมรรถนะสำคัญ คือสมรรถนะที่จะเกิดขึ้นกับผู้เรียน 5) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ 6) สาระการเรียนรู้ (Content) ซึ่งเป็นข้อมูลหรือหัวข้อที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 7) ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (Learning Process) หรือขั้นตอนการจัดกิจกรรมที่เน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียน 8) สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้ (Learning Materials /Learning Resources) ที่สนับสนุนและเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ 9) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ (Evaluation) ซึ่งเป็นการตรวจสอบว่าผู้เรียนบรรลุผลการเรียนรู้หรือไม่ 10) บันทึกหลังการจัดการเรียนการสอน ซึ่งครูสามารถใช้เพื่อสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้ และนำไปพัฒนาต่อยอดเป็นงานวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3.4 ประโยชน์ของการเขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

นักวิชาการได้กล่าวถึงประโยชน์ของแผนการเขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

พานชัย เกษฎา (2559) ได้กล่าวถึง ประโยชน์ของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้สอนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องในการสอน หรือผู้ออกแบบการสอนได้เขียน ขึ้นมาด้วยตนเองหรือจะร่วมมือกันเขียนก็ตาม เมื่อเขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เสร็จแล้วจะก่อให้เกิดประโยชน์นานาประการดังนี้

1. ผู้สอนมีเวลาเตรียมการสอนมากขึ้น และลดเวลาการสอนให้น้อยลงได้

2. ผู้สอนเกิดความมั่นใจไม่ว่าจะเป็นก่อนสอน หรือกำลังสอน

3. ผู้สอนแทนสามารถดำเนินการสอนแทน และสามารถบรรลุจุดประสงค์ตามแผนการจัดการเรียนรู้ได้

4. ทำให้ผู้สอนทราบว่าในแต่ละคาบที่จะสอนนั้น จะสอนเนื้อหาอะไร จะใช้วิธีสอบแบบใดใช้เทคนิคกระบวนการอย่างไร จะใช้สื่ออะไร และจะมีการวัดผลประเมินผลโดยวิธีใด

5. ทำให้ผู้สอนสามารถประสบผลสำเร็จในการสอน สอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะได้กำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมไว้ล่วงหน้าแล้ว

6. ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และได้รับประสบการณ์เร็วขึ้นและมากขึ้นสามารถบรรลุจุดประสงค์ตามที่ตั้งไว้

7. ทำให้ผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม เพราะได้มีการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนไว้ล่วงหน้าแล้ว ผู้สอนสามารถแยกกิจกรรมของตนเองและกิจกรรมของผู้เรียนได้อย่างชัดเจน

8. ผู้สอนสามารถใช้สื่อต่าง ๆ ให้สัมพันธ์สอดคล้อง และครอบคลุมในแต่ละเนื้อหาในแต่ละบทเรียนตลอดจนกิจกรรมต่าง ๆ ด้วย

9. ทำให้การเรียนการสอนเป็นแบบที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางมากกว่าผู้สอนเป็นศูนย์กลาง

10.ช่วยให้ผู้สอนหลีกเลี่ยงต่อการใช้หนังสือแบบเรียนแต่เพียงเล่มเดียว เพราะทำให้มีเวลา ศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมได้อีก

เบญจวรรณ กี่สุขพันธ์, พันพัชร ปิ่นจินดา และอลงกรณ์ เกิดเนตร (2560) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. ทำให้การสอนของผู้สอนมีเป้าหมายที่ชัดเจนขึ้นครอบคลุมเนื้อหา ตลอดจนสามารถวางแนวทางแก้ปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นในการสอนได้

2. ผู้สอนได้เตรียมตัวก่อนที่จะไปสอน ทำให้รู้ล่วงหน้าและเตรียมการสอนได้ถูกต้อง

3. ทำให้การจัดกิจกรรมการสอนดำเนินไปตามลำดับขั้นที่กำหนด

4. ทำให้ผู้สอนมีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น และสามารถปฏิบัติการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. ช่วยให้ผู้สอนสามารถดำเนินงานในการเรียนการสอนได้ตรงตามหลักสูตร

สรุปได้ว่า ประโยชน์ของการเขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ คือ การช่วยให้ผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม เนื่องจากมีการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนไว้ล่วงหน้าอย่างชัดเจน ซึ่งทำให้ผู้สอนสามารถแยกแยะกิจกรรมที่ผู้สอนต้องดำเนินการและกิจกรรมที่ผู้เรียนต้องทำ นอกจากนี้เขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ยังช่วยให้การสอนมีเป้าหมายที่ชัดเจน ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด และสามารถวางแนวทางแก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้นระหว่างการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.4 การหาประสิทธิภาพ

นักวิชาการได้กล่าวถึงการหาประสิทธิภาพ ดังนี้

บุญชม ศรีสะอาด (2556, อ้างถึงใน อาภาพร บุญเติม, 2561) ได้กล่าวว่า ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยทั่วไปเมื่อมีการพัฒนานวัตกรรมขึ้นใหม่ ควรมีการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เป็นตัวบ่งชี้สภาพความสำเร็จของกระบวนการที่กาหนดโดยแผนการจัดการเรียนรู้นั้นทำให้ผู้ปฏิบัติหรือผู้ใช้สามารถประสบความสำเร็จตรงตามวัตถุประสงค์ของนวัตกรรมซึ่งมีหลายขั้นตอน คล้ายกับการหาคุณภาพของแบบทดสอบหรือสาระในรูปแบบของตารางความสัมพันธ์ระหว่างชื่อเรื่องย่อย ความคิดรวบยอดและจุดประสงค์การเรียนรู้

จุฬาลักษณ์ กองพิลา (2553) ได้ให้นิยามของ ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ว่าหมายถึง ระดับคุณภาพของแผนการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่ถูกต้องจนถึงระดับเกณฑ์ที่คาดหวัง ทั้งในเชิงปริมาณที่แสดงเป็นตัวเลขและเชิงคุณภาพที่แสดงเป็นภาษา ซึ่งการกำหนดประสิทธิภาพกระทำได้โดย การประเมินผลพฤติกรรมผู้เรียน 2 ประเภท คือ พฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) และพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (ผลลัพธ์) โดยกำหนดค่าประสิทธิภาพเป็นประสิทธิภาพด้านกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ (E_2)

ดังนั้น ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของแต่ละแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ที่ส่งเสริมความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีระดับประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ดังนี้

80 ตัวแรก (E_1) หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการการจัดกิจกรรมโดยใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ที่ส่งเสริมความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ คิดเป็นร้อยละเฉลี่ยของ

นักเรียนทั้งหมดที่ได้จากแบบประเมินการอ่าน และแบบประเมินผลงาน ทั้งหมด 12 แผน จำนวน 12 ชั่วโมง ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

80 ตัวหลัง (E_2) หมายถึง ประสิทธิภาพของผลร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้ จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านวิเคราะห์ หลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ร้อยละ 80

2.5 ความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์

2.5.1 ความหมายของการอ่านเชิงวิเคราะห์

มีนักวิชาการได้ให้ความหมายของการอ่านเชิงวิเคราะห์ไว้ ดังนี้

ทัศนีย์ หนูนาค (2550) ได้ให้ความหมาย การอ่านวิเคราะห์ ว่าเป็นการอ่านระดับสูงที่ต้องใช้ความพินิจพิจารณาแยกแยะอย่างละเอียด โดยแยกแยะหาเหตุผล ส่วนดี ส่วนบกพร่อง จุดมุ่งหมายของผู้เขียน วิธีการนำเสนอ ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และสามารถประเมินหรือตัดสินคุณค่าของเรื่องที่อ่านได้

ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ (2551) ได้ให้ความหมาย การอ่านวิเคราะห์ ว่าเป็นการมองเห็นรายละเอียดและจำแนกแยกแยะข้อมูล องค์ประกอบของสิ่งต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นวัตถุประสงค์ การจัดลำดับเหตุการณ์เป็นส่วนย่อย ๆ เพื่อหาความจริง ความสำคัญและแก่นแท้ของเรื่อง นำไปสู่การสรุป การประยุกต์ใช้ทำนายหรือคาดการณ์ได้ถูกต้อง

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2553) ได้ให้ความหมาย การอ่านเชิงวิเคราะห์ ว่าคือการจำแนกเรื่องออกเป็นส่วน ๆ ให้เห็นว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร พิจารณาแต่ละส่วนให้ละเอียดลงไปว่าประกอบกันอย่างไร ประกอบด้วยอะไรบ้าง และวิเคราะห์ทรรศนะของผู้แต่งเพื่อทราบจุดมุ่งหมายที่อยู่เบื้องหลังผ่านภาษาและถ้อยคำที่ใช้

ศิวกานต์ ปทุมสูติ (2553) ได้ให้ความหมาย การอ่านวิเคราะห์ คือการอ่านเพื่อพิจารณาสิ่งหนึ่งสิ่งใด โดยแยกเป็นส่วน ๆ อย่างไตร่ตรอง เพื่อให้ทราบถึงความเป็นมาของเรื่องราวนั้น ๆ อย่างรอบคอบ ครบถ้วนสมบูรณ์ตามองค์ประกอบ

การุณันทน์ รัตนแสนวงษ์ (2555) ได้ให้ความหมาย การอ่านวิเคราะห์ว่า เป็นการแยกแยะเรื่องราวออกเป็นส่วน ๆ ตามประเภทและลักษณะของเนื้อหา โดยใช้เหตุผลประกอบด้วยความรอบคอบต้องอ่านอย่างละเอียดทุกตัวอักษร และเมื่ออ่านจบแล้วต้องแยกแยะได้ว่า อะไรคือข้อเท็จจริง อะไรคือข้อคิดเห็น อะไรถูก อะไรผิด

สิริวรรณ นันทจันทูล และธันวพร เสรีชัยกุล (2555) ได้กล่าวถึง การอ่านวิเคราะห์ไว้ว่า

1. ผู้อ่านสามารถพิจารณาข้อเท็จจริง ของเนื้อหาที่นำเสนอว่าเป็นความจริงตามข้อพิสูจน์

2. ความสามารถในการพิจารณาข้อคิดเห็น คือ ความสามารถในการพิจารณาเนื้อหาส่วนที่แสดงความคิดเห็นของผู้เขียน สังเกตได้จากคำหรือว่า เช่น น่าจะ ควรจะ เชื่อว่า เป็นต้น

3. ความสามารถในการพิจารณาความรู้สึก คือ การพิจารณาเนื้อหาในส่วนที่แสดงถึงอารมณ์ความรู้สึกของผู้เขียนที่สื่อมายังผู้อ่าน

จิรวัฒน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ (2556) ได้ให้ความหมาย การอ่านเชิงวิเคราะห์ว่าคือการอ่านในเชิงแยกหาองค์ประกอบให้ได้รายละเอียดต่าง ๆ ผู้อ่านจะต้องอาศัยความรู้ ประสบการณ์ ใช้วิจารณญาณพิจารณา ไตร่ตรอง และแยกแยะข้อมูลอย่างมีเหตุผล เพื่อสรุปความเข้าใจและความคิดเห็นเกี่ยวกับงานนั้น ๆ ได้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตสถาน พ.ศ.2556 (2556) ได้ให้ความหมาย การอ่านวิเคราะห์ว่าคือการ ใคร่ครวญ เช่น วิเคราะห์เหตุการณ์แยกออกเป็นส่วน ๆ เพื่อศึกษาให้ถ่องแท้ เช่น วิเคราะห์ปัญหาต่าง ๆ วิเคราะห์ข่าว เป็นต้น

สมเกียรติ วัฒนาพงษากุล และคณะ (2560) ได้ให้ความหมาย การอ่านวิเคราะห์ ว่าคือการจำแนกแยกแยะองค์ประกอบของสิ่งใดสิ่งหนึ่งออกเป็นส่วน ๆ ค้นหาที่มา องค์ประกอบของแต่ละส่วน ให้เห็นความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน กล่าวคือวิเคราะห์ว่าเรื่องที่อ่านนั้น เป็นสารประเภทใด มีรูปแบบเนื้อหา และการใช้ภาษาอย่างไร

จรรยา ศรีบัวหลวง (2559) กล่าวถึงทักษะในการอ่านเชิงวิเคราะห์ว่า คือความสามารถที่ผู้เรียนแยกแยะข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็นได้ถูกต้องชัดเจนในการวิเคราะห์สิ่งที่อ่าน และสามารถแสดงความคิดเห็นประกอบการประเมินคุณค่าสิ่งที่อ่านได้

จากการศึกษาความหมายของการอ่านเชิงวิเคราะห์ที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์ หมายถึง การอ่านที่มีการไตร่ตรองและพิจารณาเนื้อหาอย่างละเอียดถี่ถ้วน หลังจากการอ่าน ผู้อ่านจะสามารถแยกแยะได้ว่าเนื้อหาส่วนใดเป็นสาระสำคัญ และส่วนใดไม่มีสาระสำคัญ รวมถึงสามารถแยกประเภทของเนื้อหาต่าง ๆ เพื่อให้ผู้อ่านที่สามารถ พิจารณาข้อเท็จจริง ของเนื้อหาที่นำเสนอว่าเป็นความจริงตามข้อพิสูจน์ สามารถพิจารณาข้อคิดเห็น เนื้อหาในส่วนที่แสดงความคิดเห็นของผู้เขียน และสามารถพิจารณาความรู้สึก เนื้อหาในส่วนที่แสดงถึงอารมณ์ความรู้สึกของผู้เขียนที่สื่อมายังผู้อ่าน รวมถึงสามารถลำดับเหตุการณ์ต่าง ๆ ภายในเรื่องที่อ่านเป็นขั้นเป็นตอนอย่างมีระเบียบ นอกจากนี้ ผู้อ่านยังสามารถตีความและประเมินเนื้อหาได้อย่างมีวิจารณญาณ

2.5.2 ความสำคัญของการอ่านเชิงวิเคราะห์

นักวิชาการได้ให้ความสำคัญของการอ่านเชิงวิเคราะห์ไว้ ดังนี้

ชวาล แพรัตกุล (2552) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านเชิงวิเคราะห์ไว้ว่าการวิเคราะห์เป็นสมรรถภาพสมองที่สำคัญมากของมนุษย์มีคุณค่าต่อชีวิตโดยตรงและเป็นที่ปรารถนาของการศึกษาทุกระดับชั้นบุคคลที่ไม่เคยถูกฝึกฝนความคิดชนิดนี้จะรับรู้เรื่องราวต่าง ๆ ที่ตาเห็นและตามที่ตา หู จมูก ลิ้นสัมผัสเท่านั้นแล้วก็จะหยุดเพียงแค่นั้น จะเห็นแต่สีสัน ทรวดทรง และพื้นผิวภายนอกของเรื่องเพียงประการเดียวเท่านั้น ไม่มีทั้งปัญญา และไร้ความสามารถที่จะมองเรื่องนั้นให้ทะลุลงไปในเนื้อหาสาระแก่นแท้ ที่ซ่อนอยู่ได้เลย

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2553) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านเชิงวิเคราะห์ไว้ว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นเครื่องมือในการศึกษาหาความรู้ความเข้าใจในเรื่องนั้น เช่น การอ่านเชิงวิเคราะห์ข้อความ คำกล่าวอ้างต่าง ๆ โดยพิจารณาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลระหว่างข้ออ้างและข้อสรุป หลักฐานที่นำมากล่าวอ้าง จะช่วยให้เราพบความถูกต้องหรือผิดพลาดของข้ออ้างนั้น การอ่านเชิงวิเคราะห์ข่าวเพื่อให้ทราบเบื้องหน้า เบื้องหลังของเหตุการณ์ประจำวันที่เกิดขึ้น การอ่านเชิงวิเคราะห์สถานการณ์ทางเศรษฐกิจ สังคม การเมืองในแง่มุมต่าง ๆ

สรุปได้ว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์ มีความสำคัญอย่างยิ่งในชีวิตประจำวันในยุคปัจจุบัน ไม่เพียงแต่เป็นทักษะที่ใช้ในการศึกษาเท่านั้น แต่ยังเป็นทักษะที่จำเป็นต่อการใช้ชีวิตประจำวัน การอ่านวิเคราะห์ช่วยให้ผู้อ่านสามารถคัดกรองสาระสำคัญจากข้อมูลที่อ่านได้ เพื่อให้เกิดความรู้และความเข้าใจที่ลึกซึ้ง ในยุคที่มีการพัฒนาอย่างรวดเร็วในด้านเทคโนโลยี วิทยาการ และการสื่อสารที่ทันสมัย การอ่านเชิงวิเคราะห์จึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการได้มาซึ่งความรู้และข้อมูลที่มีคุณค่า ทั้งนี้ การใช้ทักษะในการวิเคราะห์ช่วยให้ผู้อ่านสามารถเลือกข้อมูลและข่าวสารที่เป็นประโยชน์ มีคุณค่าต่อทั้งตนเองและต่อสังคมได้อย่างมีวิจารณญาณ ซึ่งเป็นการเสริมสร้างความสามารถในการตัดสินใจและการประยุกต์ใช้ข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพในชีวิตประจำวัน

2.5.3 องค์ประกอบของการอ่านเชิงวิเคราะห์

นักวิชาการได้กล่าวองค์ประกอบของการอ่านเชิงวิเคราะห์ ดังนี้

สุวิทย์ มูลคำ (2550) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการอ่านเชิงวิเคราะห์ ประกอบด้วย

1. การรวบรวมข้อมูลทั้งหมดมาจัดระบบหรือเรียบเรียงให้ง่ายแก่การทำความเข้าใจ

2. การกำหนดมิติหรือแง่มุมที่จะวิเคราะห์โดยอาศัยองค์ประกอบอย่างใด อย่างหนึ่งหรือทั้งสองอย่างได้แก่ ความรู้หรือประสบการณ์เดิม การค้นพบลักษณะ หรือ คุณสมบัติร่วมของกลุ่มข้อมูลบางกลุ่ม

3. การกำหนดหมวดหมู่ในมิติหรือแง่มุมที่จะวิเคราะห์

4. การแจกแจงข้อมูลที่มีอยู่ลงในแต่ละหมวดหมู่ โดยคำนึงถึงความเป็น ตัวอย่างเหตุการณ์ การเป็นสมาชิกหรือความสัมพันธ์เกี่ยวข้องโดยตรง

5. การนำข้อมูลที่แจกแจงเสร็จแล้วในแต่ละหมวดหมู่มาจัดลำดับ หรือ จัดระบบให้ง่ายแก่การทำความเข้าใจ

6. การเปรียบเทียบข้อมูลระหว่างหรือแต่ละหมวดหมู่ในแง่ของความมาก น้อยความสอดคล้อง ความขัดแย้ง ผลทางบวก-ทางลบ ความเป็นเหตุเป็นผล ลำดับความต่อเนื่อง

ฤชุอร ฟองตา (2552) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการอ่านเชิงวิเคราะห์ว่ามี 3 ลักษณะ คือ

1. การวิเคราะห์เนื้อหา เป็นการจำแนกข้อเท็จจริงออกจากข้อสมมติฐาน สามารถสรุปข้อความนั้น ๆ ได้

2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลที่มีอยู่โดยการเชื่อมโยงเหตุและผล สร้างความสัมพันธ์ระหว่างสมมติฐานและข้อสรุป

3. การวิเคราะห์หลักการ เป็นการวิเคราะห์รูปแบบ วัตถุประสงค์ ทัศนคติ และความคิดเห็นของผู้เขียนที่ต้องการสื่อสาร

ทิพย์สุเนตร อนัมบุตร (2554) กล่าวว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์มีองค์ประกอบ ดังนี้ 1) ประเภทของวรรณกรรม 2) แนวเรื่อง 3) แนวคิดหลัก 4) ข้อมูลเสริม 5) โวหารการเขียน 6) ท่วงทำนองการเขียน

เกตุจันทร์ ไพศาลธรรม (2556) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการอ่านเชิงวิเคราะห์ ว่าเป็นการฝึกให้นักเรียนรู้จักอ่านหนังสืออย่างมีวิจารณญาณ รู้จักแยกแยะข้อเท็จจริงออกจากข้อคิดเห็น ตีจากเนื้อหา และรู้แบบ เข้าใจจุดประสงค์ และทัศนะของผู้เขียนความทั้งตัดสินใจ ได้ว่าเรื่องนั้นควรอ่านหรือไม่ที่ขึ้นอยู่กับความรู้ประสบการณ์ และค่านิยมของแต่ละบุคคล

หม่อมหลวงบุญเหลือ เทพยสุวรรณ (2539, อ้างอิงใน ชลธิดา หงษ์เหม, 2560) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการอ่านเชิงวิเคราะห์ สรุปได้ดังนี้

1. รูปแบบของวรรณกรรม แต่ละชนิดมีรูปแบบต่างกัน จึงมีข้อจำกัดและลักษณะเฉพาะแตกต่างกันไป ตามวิธีการและแนวนิยมในการแต่ง การเข้าใจรูปแบบของวรรณกรรมนับเป็นกรอบจำกัดอย่างหนึ่งที่จะช่วยให้การพินิจสารมีหลักเกณฑ์ที่แน่นขึ้น

2. ภูมิหลังทางสังคม ได้แก่ สภาพสังคมสมัยที่แต่งหรือปรากฏวรรณกรรมเรื่องนั้น ๆ ขึ้นมาเป็นครั้งแรก การทราบภูมิหลังทางสังคมเป็นประโยชน์ในนำมาศึกษา ทำความเข้าใจสภาพสังคมที่ปรากฏในเรื่อง ตลอดจนพฤติกรรม ความคิดของตัวละครได้ง่ายขึ้น

3. ภูมิหลังเกี่ยวกับผู้แต่ง ภูมิหลังเกี่ยวกับประวัติผู้แต่งช่วยในการตีความ วินิจสารลึกซึ้ง เพราะถ้าผู้อ่านทราบชีวประวัติของผู้แต่ง จะช่วยให้ทราบทั้งทัศนคติ บุคลิกและความคิดของผู้แต่ง รวมทั้งสภาพสังคมในสมัยผู้แต่งมาเป็นข้อมูลประกอบการพินิจสาร

จากการศึกษาองค์ประกอบของการอ่านเชิงวิเคราะห์ที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า องค์ประกอบของการอ่านเชิงวิเคราะห์ประกอบไปด้วยหลายปัจจัยที่สำคัญ ได้แก่ 1) รูปแบบของงานเขียน ซึ่งผู้อ่านต้องสามารถระบุประเภทของงานเขียนได้ว่าเป็นงานเขียนประเภทใด 2) ประวัติผู้แต่งและสภาพแวดล้อมทางสังคม 3) ทัศนคติและความคิดของคนในสังคมในช่วงเวลานั้น 4) กลวิธีการแต่งและการใช้สำนวนภาษา 5) เนื้อหาและแนวคิดสำคัญ องค์ประกอบเหล่านี้เป็นสิ่งที่ผู้อ่านต้องพิจารณาและวิเคราะห์อย่างรอบคอบ เพื่อให้สามารถเข้าใจเนื้อหาและเจตนารมณ์ของผู้แต่งได้อย่างถูกต้อง

2.5.4 ขั้นตอนของการอ่านเชิงวิเคราะห์

นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงขั้นตอนของการอ่านเชิงวิเคราะห์ ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2549) ได้กล่าวถึงขั้นตอนของการอ่านเชิงวิเคราะห์ไว้ว่า

1. การรวบรวมข้อมูล หมายถึง ผู้อ่านหรือผู้เรียนต้องมีการสังเกต หาความรู้ความเข้าใจด้วยการสนทนา ซักถาม เล่าเรื่องและศึกษาบริบทของเนื้อหานั้น ๆ

2. การวิเคราะห์ หมายถึง ผู้อ่าน ผู้เรียนต้องจับใจความสำคัญของเรื่องที่ได้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร ผลเป็นอย่างไร

3. สรุป หมายถึง การสังเคราะห์ข้อมูล แล้วสรุปประเมินความน่าจะเป็น ความน่าเชื่อถือ สืบค้นข้อมูลเพิ่มเติม หาหลักฐานประกอบตัดสินใจเชิงเหตุผล

4. ประยุกต์และนำไปใช้ คือ สามารถนำผลจากการอ่านและการเรียนรู้ไปปฏิบัติจริง โดยคัดเลือกและนำไปใช้อย่างเหมาะสม

ชนาธิป พรกุล (2552) ได้กล่าวถึงขั้นตอนของการอ่านเชิงวิเคราะห์ไว้ว่า

1. สำรวจข้อความทั้งหมด ค้นหาคำหรือข้อความที่ไม่รู้ความหมาย สังเกตบริบทหรือเครื่องหมายต่าง ๆ ที่ชี้แนะความหมาย หากไม่พบก็สามารถค้นหาความหมายจากพจนานุกรมกิจกรรมนี้คือการแปลความ

2. สำรวจต่อไปว่ายังคงมีคำหรือข้อความที่ไม่เข้าใจและไม่สามารถหาความหมายโดยตรงได้จำเป็นต้องใช้การตีความ

3. สำรวจข้อมูลเพื่อมองภาพรวมด้วยการตั้งคำถาม ถามตัวเองเพื่อค้นหาคำตอบ

4. เมื่อพบข้อมูลจำนวนมากลักษณะต่าง ๆ จำเป็นต้องจัดกลุ่มให้เป็นหมวดหมู่ซึ่งต้องเริ่มด้วยการนำเสนอข้อมูลมาเปรียบเทียบและจำแนกประเภทเสียก่อน

5. บางข้อมูลที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันแต่มีปริมาณต่าง ๆ ไม่เท่ากัน หรือมีการเกิดก่อนหลังจึงต้องจัดการเรียงลำดับ

6. ข้อมูลที่จัดกลุ่มไว้ดีแล้ว ยังมีความเกี่ยวข้องกันระหว่างกลุ่มจึงต้องใช้การเชื่อมโยงและให้เหตุผล

7. การให้เหตุผลจากข้อมูล ที่มีอยู่บางครั้งยังไม่เพียงพอ จึงต้องอาศัยการสรุปอ้างอิง

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2553) ได้กล่าวถึงขั้นตอนของการอ่านเชิงวิเคราะห์ไว้ว่า ในการอ่านเชิงวิเคราะห์ ผู้อ่านจะต้องจำแนกแยกแยะได้ว่า รูปแบบของงานประพันธ์ที่อ่านนั้น เป็นอะไร เช่น เป็นนิทาน บทละคร นวนิยาย เรื่องสั้น บทร้อยกรอง บทความ ฯลฯ พิจารณาว่าเนื้อหาประกอบด้วยอะไรบ้าง โดยแยกเนื้อเรื่องออกเป็นส่วน ๆ ให้เห็นว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร พิจารณาแต่ละส่วนให้ละเอียดลงไปว่า ประกอกันอย่างไร หรือประกอบด้วยอะไรบ้าง วิเคราะห์ทัศนะของผู้แต่ง เพื่อทราบจุดมุ่งหมายที่อยู่เบื้องหลังผ่านทางภาษาและถ้อยคำที่ใช้

สุนันท์ อัญชลีนุกูล และคณะ (2553) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการอ่านเชิงวิเคราะห์ ไว้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. พิจารณาลักษณะเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน ได้แก่ จำแนกประเภทและเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน พิจารณาใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน ระบุส่วนประกอบและพิจารณาความสัมพันธ์ของเนื้อหา และระบุแนวคิดที่ผู้เขียนต้องการนำเสนอ

2. ตีความเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน ได้แก่ พิจารณาคำสำคัญและความหมาย พิจารณาประโยคสำคัญและระบุประโยคที่มีการโต้แย้ง ระบุข้อโต้แย้งของผู้เขียนจากย่อหน้าที่มีการโต้แย้ง และระบุจุดประสงค์หรือแนวคิดของผู้เขียน

3. วิพากษ์วิจารณ์เนื้อหาของเรื่องที่อ่าน ได้แก่ แสดงความคิดเห็น หรือโต้แย้งอย่างมีเหตุผล และระบุข้อบกพร่องของเรื่องที่อ่าน

จิรวัฒน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ (2556) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการอ่านเชิงวิเคราะห์ มี 4 ขั้นตอน ได้แก่

1. พิจารณาองค์ประกอบของงานเขียน คือ รูปแบบเนื้อหา และแนวคิดของเรื่อง กลวิธีการนำเสนอ ตลอดจนสำนวนภาษา

2. สำรวจเนื้อความว่าตอนใดเป็นข้อเท็จจริง และตอนใดเป็นข้อคิดเห็นหรือความรู้สึก หรือตอนใดแสดงอารมณ์ของผู้เขียน

3. พิจารณาเจตนาและแนวคิดของผู้เขียน ให้ทราบแน่ชัดว่าผู้เขียนมีเจตนาอย่างไร ในการเสนองานชิ้นนี้ หรือมุ่งหวังให้ผู้อ่านตอบสนองอย่างไร มีแนวคิดอะไรที่น่าสนใจ

4. พิจารณาสาระสำคัญที่ผู้เขียนนำเสนอ และพิจารณาว่าสารใดสำคัญที่สุด สารใดสำคัญรองลงไป

ประพันธ์ ศิริสุเสารัจ (2556) ได้กล่าวถึงขั้นตอนของการอ่านเชิงวิเคราะห์ไว้ว่าเป็นกระบวนการอ่านวิเคราะห์เป็นการอ่านระดับสูง ซึ่งมีขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

1. กำหนดสิ่งที่จะวิเคราะห์ว่าจะวิเคราะห์อะไร กำหนดขอบเขตและนิยามของสิ่งที่จะอ่านให้ชัดเจน

2. กำหนดจุดมุ่งหมายของการวิเคราะห์ว่าต้องการวิเคราะห์เพื่ออะไร เช่น เพื่อจัดอันดับ เพื่อหาเอกลักษณ์ เพื่อหาข้อสรุป เพื่อหาสาเหตุ เพื่อหาแนวทางแก้ไข

3. พิจารณาข้อมูลความรู้ ทฤษฎี หลักการ กฎเกณฑ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ ว่าจะใช้หลักใดเป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์และจะใช้หลักความรู้นั้น ควรใช้ในการวิเคราะห์อย่างไร

4. สรุปและรายงานผลการวิเคราะห์ได้เป็นระบบระเบียบชัดเจน

สายใจ ทองเนียม (2560) ได้กล่าวถึงการอ่านเชิงวิเคราะห์และประเมินค่าผู้อ่านควรพิจารณาตามขั้นตอน ดังนี้

1. จุดประสงค์ของการเขียน วิเคราะห์ว่าผู้เขียนมีจุดประสงค์ใดแก่ผู้อ่าน เช่น เพื่อความรู้หรือข้อเท็จจริง เพื่อจรรโลงใจ หรือเพื่อให้เกิดเพลิดเพลิน เพื่อโน้มน้าวใจชักจูงให้เกิดความเชื่อถือศรัทธา เพื่อกระตุ้นให้คิดและค้นหาคำตอบ และขบคิดหาทางแก้ปัญหาตามที่ผู้เขียนชี้ให้เห็น

2. รูปแบบการนำเสนอสาร พิจารณาว่าใช้รูปแบบการเขียนชนิดใด

3. ทรรศนะในการแต่ง เป็นการวิเคราะห์ความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ ของผู้เขียนที่นำเสนอออกมา

4. วิธีเสนอข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นว่าผู้เขียนมีวิธีเสนอสารแบบใด เช่น แบบอธิบายตรง ๆ อย่างตรงไปตรงมาเพื่อความชัดเจน แบบอุปมาอุปไมย เพื่อให้เข้าใจเรื่องราวชัดเจนขึ้น และแบบแสดงอารมณ์ความรู้สึกของผู้เขียน โดยใช้ถ้อยคำสำนวนที่แสดงอารมณ์ของผู้เขียนเป็นสำคัญ

5. กลวิธีการแต่ง ผู้เขียนใช้เทคนิคหรือวิธีการอย่างไรนำเสนอ และการถ่ายทอดความรู้ความคิดสู่ผู้อ่าน

6. การใช้ภาษาและถ้อยคำของผู้เขียน

7. คุณค่าที่ได้รับจากการอ่าน ได้แก่ คุณค่าด้านความรู้คือพิจารณาข้อเท็จจริงหรือสาระที่ผู้เขียนนำเสนอ คุณค่าด้านความคิด คือพิจารณาเนื้อเรื่อง จุดประสงค์ และสิ่งที่ผู้เขียนสอดแทรกไว้ในเรื่อง เพื่อนำความคิดนั้นไปใช้ประโยชน์ต่อไป และคุณค่าด้านอารมณ์ คือพิจารณาว่าผู้เขียนนำเสนอให้ผู้อ่านรู้สึกเช่นไร มักจะพบในงานเขียนประเภทบันเทิงคดีทั้งร้อยแก้ว และร้อยกรอง

จากการศึกษาขั้นตอนการอ่านเชิงวิเคราะห์ที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์ประกอบด้วยขั้นตอนที่สำคัญหลายประการ ได้แก่ 1) การพิจารณาจำแนกแยกแยะรูปแบบของงานประพันธ์ 2) การศึกษาประวัติและภูมิหลังของผู้แต่ง 3) การพิจารณาเนื้อหาสาระสำคัญและจุดมุ่งหมาย 4) การพิจารณาเนื้อหาด้วยการแยกเป็นส่วน ๆ เพื่อวิเคราะห์ความสอดคล้องของเนื้อเรื่องในแต่ละส่วน 5) การวิเคราะห์กลวิธีการแต่งและการใช้ภาษา 6) การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณค่าด้านความคิด ความรู้ อารมณ์ และความรู้สึก 7) การพิจารณาแง่คิดหรือข้อเสนอแนะ ที่ผู้แต่งสอดแทรกไว้ในงานเขียน เพื่อให้ผู้อ่านสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันหรือนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์

การอ่านเชิงวิเคราะห์จึงเป็นกระบวนการที่ผู้อ่านต้องใช้ทักษะในการพิจารณาและวิเคราะห์หลายมิติของงานเขียนเพื่อให้เข้าใจและตีความสิ่งที่ผู้แต่งต้องการสื่อสารได้อย่างลึกซึ้งและครบถ้วน

2.5.5 ประโยชน์ของการอ่านเชิงวิเคราะห์

มีนักวิชาการได้กล่าวถึงประโยชน์ของการอ่านเชิงวิเคราะห์ไว้ ดังนี้

ผกาศรี เย็นบุตร (2552) แสดงความเห็นว่า การฝึกอ่านเชิงวิเคราะห์อยู่เสมอ จะทำให้ผู้อ่านมีจิตใจกว้าง มองโลกในแง่ดีและเป็นคนมีเหตุผล

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2553) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการอ่านเชิงวิเคราะห์ไว้ว่าเป็นเครื่องมือในการศึกษาทำความรู้ทำความเข้าใจในเรื่องนั้น เช่น การอ่านเชิงวิเคราะห์ข้อความ คำกล่าวอ้างต่าง ๆ โดยพิจารณาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลระหว่างข้ออ้างและข้อสรุป หลักฐานที่นำมากล่าวอ้างจะช่วยให้พบความถูกต้องหรือความผิดพลาดของข้ออ้าง เช่น การอ่านเชิงวิเคราะห์ข่าว เพื่อให้ทราบเบื้องหน้าเบื้องหลังของเหตุการณ์ประจำวันที่เกิดขึ้น การอ่านเชิงวิเคราะห์สถานการณ์ทางเศรษฐกิจสังคมการเมืองในแง่มุมต่าง ๆ เป็นต้น

พรทิพย์ แข็งขัน และชยพร กระต่ายทอง (2553) สรุปประโยชน์ของการอ่านวิเคราะห์ไว้ว่าทำให้ผู้อ่านมีความสามารถด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. สามารถพิจารณาเรื่องที่อ่านอย่างละเอียดรอบคอบ
2. สามารถค้นพบข้อเท็จจริงหรือข้อสรุปที่ถูกต้อง
4. สามารถเข้าใจความคิดของผู้เขียน
5. สามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้อย่างมีเหตุผล

ศิวกานท์ ปทุมสูติ (2553) กล่าวว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์ ช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ชีวิตได้อย่างมีความเข้าใจ เข้าถึงคุณค่าของงาน นำความรู้จากการวิเคราะห์ ทักษะกระบวนการวิเคราะห์มาแก้ปัญหา หรือป้องกันปัญหาได้อย่างเหมาะสม

การุณันทน์ รัตนแสนวงษ์ (2555) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการอ่านวิเคราะห์ไว้ ดังนี้

1. ผู้อ่านรู้ว่าส่วนใดเป็นข้อเท็จจริง ส่วนใดเป็นข้อคิดเห็น
2. ผู้อ่านมีความรอบคอบมากยิ่งขึ้น
3. ผู้อ่านเกิดความคิดกว้างไกลออกไป
4. ผู้อ่านเกิดวิจารณญาณมากยิ่งขึ้น ไม่ยึดถือเอาตำราเพียงเล่มเดียว
5. ผู้อ่านเฉลียวฉลาด ไม่ถูกครอบงำจากข้อมูลในเชิงโน้มน้าวใจ
6. ผู้อ่านตัดสินใจได้อย่างมีเหตุผล
7. ผู้อ่านสามารถประเมินค่าสิ่งที่อ่านได้ว่าดีหรือไม่ดี ควรเชื่อหรือไม่ควรเชื่อ

วรรณา บัวเกิด (2556) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการอ่านเชิงวิเคราะห์ไว้ว่าการอ่านเชิงวิเคราะห์จะเป็นประโยชน์ให้คุณค่าต่อผู้อ่านการอ่านจะช่วยสร้างความคิดส่งเสริมและพัฒนาความรู้

ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจสังคมและสภาพแวดล้อมรอบตัวรู้จักรูปแบบของศาลประเทศ ต่างๆ ทำให้เกิดทักษะการสรุปข้อมูลและจัดข้อมูลเป็นหมวดหมู่และสรุปออกมาเป็นแนวคิดเพื่อสะดวกต่อการนำไปใช้ประโยชน์

เจนจิรา วรรณพันธ์ (2560) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการอ่านเชิงวิเคราะห์ไว้ว่า เป็นทักษะที่สำคัญในการใช้ความคิด ความรอบรู้ และความ รอบคอบ ไตร่ตรองสิ่งที่ได้อ่านและสามารถถ่ายทอดออกมาเป็นความคิดของตนได้ ซึ่งทักษะนี้มีประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

กิตติพงษ์ แบสิ่ว (2561) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการอ่านเชิงวิเคราะห์ไว้ว่าประโยชน์ของการอ่านเชิงวิเคราะห์นอกจากจะช่วยให้ผู้อ่านได้รับความรู้ ความเข้าใจในเนื้อเรื่องขั้นต้นแล้วยังเป็นการฝึกฝนและพัฒนาความคิดอย่างรอบด้าน คิดอย่างเป็นเหตุเป็นผล แยกแยะประเด็นต่าง ๆ จนสามารถประเมินคุณค่าเรื่องราวที่อ่านและเป็นผู้ประเมินหรือวิจารณ์งานเขียนได้อย่างมีเหตุผล ทักษะการอ่านวิเคราะห์จึงเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับการพัฒนาตนเองและนำไปใช้ชีวิตประจำวันได้ต่อไป

สกุลรัตน์ เจริญอินทร์พรหม (2561) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการอ่านเชิงวิเคราะห์ไว้ว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนรู้ โดยอาศัยกระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อแสดงความคิดเห็น และตัดสินใจได้อย่างมีเหตุผล การอ่านเชิงวิเคราะห์ยังช่วยแก้ปัญหา สร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต และช่วยให้สามารถนำความรู้ที่ได้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

สิรีธร สุขเจริญ (2561) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการอ่านเชิงวิเคราะห์ไว้ว่า ช่วยให้ผู้อ่านสามารถแยกแยะข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นได้ ช่วยให้ผู้อ่าน มีความรู้กว้างขวาง ช่วยพัฒนาทักษะการคิดของผู้อ่าน เป็นต้น

นริศรา ชยธวัช (2563) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการอ่านเชิงวิเคราะห์ไว้ว่าการอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนรู้ โดยอาศัยกระบวนการอ่านเพื่อสร้างความรู้ แก้ปัญหา พัฒนาความคิด ทำให้สามารถแสดงความคิดเห็นและตัดสินใจได้อย่างมีเหตุผลการอ่านเชิงวิเคราะห์ยังช่วยสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิตและช่วยให้ผู้อ่านสามารถนำความรู้ที่ได้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

จากการศึกษาประโยชน์ของการอ่านเชิงวิเคราะห์ที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการศึกษาหาความรู้และทำความเข้าใจเนื้อหา ส่งเสริมทักษะทางปัญญา โดยช่วยให้ผู้อ่านสามารถคิดอย่างมีเหตุผล มีวิจารณญาณ และแยกแยะข้อเท็จจริงจากความคิดเห็นได้อย่างถูกต้อง นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจเนื้อหาอย่างลึกซึ้ง วิเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบคอบ และประเมินคุณค่าของสารที่อ่านได้อย่างเหมาะสม ทั้งยังเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้ การแก้ปัญหา การตัดสินใจ และการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันอย่างมีประสิทธิภาพ จึงถือเป็นทักษะพื้นฐานที่ส่งเสริมการพัฒนาตนเองและวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต

2.5.6 การวัดและประเมินผลการอ่านเชิงวิเคราะห์

มีนักวิชาการได้ให้ความหมายของการวัดและประเมินผลการอ่านเชิงวิเคราะห์ไว้ ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2548) กล่าวว่า การประเมินการอ่านเชิงวิเคราะห์ ต้องดำเนินการดังนี้ กำหนดมาตรฐานการอ่านของผู้เรียนในแต่ละช่วงชั้น กำหนดเกณฑ์ในการประเมิน ออกแบบและทำการประเมินความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ และประเมินตัดสินความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ จากนั้นควรเสนอแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงแก้ไขในกรณีที่ผู้เรียนไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้

อารี สัณหฉวี (2550) กล่าวว่า การประเมินการอ่านเชิงวิเคราะห์ จะต้องสังเกตช่วงเวลาอ่านหรือทำกิจกรรม และมีการจดบันทึก มีการซักถาม ให้นักเรียนอภิปราย แสดงความคิดเห็นจากการอ่าน และดูผลงานนักเรียนประกอบด้วย

กรมวิชาการ (2551) ได้อธิบายถึงแนวทางการวัดและประเมินผลการอ่านเชิงวิเคราะห์ว่าอาจใช้วิธีการดังนี้

1. พิจารณาความถูกต้องเหมาะสมในการวิเคราะห์ คำ วลี หรือประโยค นอกจากนั้นควรวัดผล ด้านเหตุผล การวิเคราะห์ทัศนะของผู้เขียนจากเรื่องที่อ่าน ตลอดจนประเมินผลจากความตั้งใจสนใจและผลงานที่ได้รับมอบหมาย

2. ให้นักเรียนเลือกอ่านบทร้อยกรองที่นักเรียนชอบแล้วสรุปความเป็นร้อยแก้วโดยใช้สำนวนภาษาที่เข้าใจง่าย

3. ให้นักเรียนอ่านบทร้อยกรองแล้ววิเคราะห์ วิจารณ์บทอ่านในด้านรูปแบบฉันทลักษณ์ ความคิดและเนื้อหาสาระในบทร้อยกรอง กลวิธีในการแต่งของบทร้อยกรอง และสิ่งที่ผู้เขียนฝากไว้ในบทร้อยกรอง

4. ให้นักเรียนอ่านบทร้อยกรอง แล้ววิเคราะห์ว่าเนื้อหาของบทร้อยกรอง ให้อารมณ์ความรู้สึกสอดคล้องกับเนื้อหาของบทร้อยกรองหรือไม่ อย่างไร นักเรียนมีความซาบซึ้งประทับใจกับบทร้อยกรองที่อ่านหรือไม่ ต่อจากนั้นจึงพิจารณาความสามารถและผลการทำงาน ด้วยการวัดผลความถูกต้องของการใช้ถ้อยคำ สำนวน ภาษา การสรุปความ การวิเคราะห์ วิจารณ์บทร้อยกรอง และความตั้งใจในการทำกิจกรรม

5. ให้นักเรียนอ่านข้อความแล้วสรุปความให้ถูกต้องตามแบบที่กำหนดให้

6. ให้นักเรียนอ่านและสรุปความจากเรื่อง พร้อมทั้งแสดงความคิดเห็นเชิงวิเคราะห์

7. ให้นักเรียนอ่านข่าวหรือบทความจากหนังสือพิมพ์ แล้วขีดเส้นใต้ข้อความที่เป็นข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นของผู้เขียน ด้วยสีหรือสัญลักษณ์ที่แตกต่างกัน

8. ให้นักเรียนตัดข่าวจากหนังสือพิมพ์ แล้ววิเคราะห์ว่าข่าวนั้นมีข้อเท็จจริงหรือความคิดเห็นของผู้เขียนแทรกอยู่ด้วย พร้อมให้เหตุผลว่าความคิดเห็นน่าเชื่อถือหรือไม่ เพียงใด

9. ให้นักเรียนวิเคราะห์วิจารณ์ การพาดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์ต่าง ๆ ในแง่การใช้สำนวนภาษา การสื่อความหมายและความสอดคล้องกับเนื้อหาของข่าวนั้น ๆ

10. ให้นักเรียนตัดข้อความโฆษณาจากสิ่งตีพิมพ์ต่าง ๆ แล้วแสดงความคิดเห็นเชิงวิเคราะห์วิจารณ์ในด้านความน่าเชื่อถือ การใช้สำนวนภาษา ความน่าสนใจของการนำเสนอ

11. ให้นักเรียนอ่านเรื่องแล้วตีความเนื้อหาให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เขียน แล้วสรุปความคิดเห็นของผู้เขียน พร้อมทั้งเสนอแนวความคิดของผู้เรียนที่มีต่อหนังสือเล่มนั้น

12. ให้นักเรียนเลือกวิเคราะห์วิจารณ์บทความหนึ่งเรื่อง ในเรื่องรูปแบบการนำเสนอ กลวิธีการแต่งและการใช้ถ้อยคำ สำนวนภาษา

13. ให้นักเรียนอ่านเรื่องแล้วประเมินค่าของเรื่องที่อ่านทั้งจุดดีและจุดด้อย โดยให้เหตุผลประกอบ ทั้งในด้านเนื้อหา รูปแบบ และคุณค่าทางวรรณคดีและสังคม

ส่วนการวัดและการประเมินผลในกิจกรรมต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้วมีเกณฑ์การวัดผลดังนี้

1. ความสามารถในการแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นได้ถูกต้อง
2. ความถูกต้องชัดเจนในการวิเคราะห์วิจารณ์การพาดหัวข่าว
3. การใช้สำนวนภาษาในการนำเสนอ
4. การแสดงความคิดเห็นเชิงวิจารณ์ที่ถูกต้องชัดเจน
5. เหตุผลที่ใช้ประกอบการประเมินคุณค่าของหนังสือที่อ่าน

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2551) ได้กล่าวถึงการประเมินการอ่านเชิงวิเคราะห์ไว้ว่า เป็นการประเมินศักยภาพผู้เรียนในการอ่าน จากหนังสือเอกสารและสื่อต่าง ๆ เพื่อหาความรู้เพิ่มพูนประสบการณ์ เพื่อความสุนทรีย์และประยุกต์ใช้แล้วนำมาวิเคราะห์เนื้อหาที่อ่าน นำไปสู่การแสดงความคิดเห็น การสังเคราะห์ สร้างสรรค์ การแก้ปัญหาในเรื่องต่าง ๆ

ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ (2556) ได้กล่าวถึงแนวทางการวัดและประเมินผลการอ่านเชิงวิเคราะห์ไว้ว่า หลักการสร้างคำถามที่ดี นั้นจะเป็นประโยชน์ และจะช่วยพัฒนาการคิดได้เป็นอย่างมากในการถามเพื่อพัฒนาการคิด วิเคราะห์นั้น ครูจะต้องมีพื้นฐาน และมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคิดวิเคราะห์จึงจะทำให้สามารถสร้างคำถาม เพื่อจะพัฒนาการคิดวิเคราะห์ได้ ซึ่งการคิดวิเคราะห์เป็นการ จำแนกแจกแจงรายละเอียด และมองหาความสัมพันธ์เชื่อมโยงของสิ่งต่าง ๆ จนสามารถ สรุปเป็นหลักการและคาดเดาเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นต่อไปได้

สิรีธร สุขเจริญ (2561) ได้กล่าวถึงแนวทางการวัดและประเมินผลการอ่านเชิงวิเคราะห์ไว้ว่า ในการวัดและประเมินผลการ อ่านเชิงวิเคราะห์สามารถทำได้โดยประเมินจากความสามารถในการแยกแยะ ข้อคิดเห็นและ ข้อเท็จจริง ความถูกต้องในการวิเคราะห์คำศัพท์ การวิเคราะห์แนวคิดของผู้แต่ง ความตั้งใจในการทำงาน การสรุปความได้อย่างถูกต้องและเป็นไปตามรูปแบบที่กำหนด การวิเคราะห์ วิจารณ์อย่างถูกต้องและมีเหตุผล การแสดงความคิดเห็นเชิงวิเคราะห์ต่อเรื่องที่อ่าน

อย่างมีเหตุผล การประเมินคุณค่าของสิ่งที่อ่านได้อย่างมีเหตุผล และการเลือกใช้ สำนวนภาษาในการนำเสนอผล การวิเคราะห์ได้อย่างเหมาะสม

จากการศึกษาการวัดผลและประเมินผลการอ่านเชิงวิเคราะห์ที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยนำการวัดความสามารถการอ่านวิเคราะห์ มาสังเคราะห์เพื่อให้เหมาะสมกับบริบทในการจัดการเรียนรู้ สรุปได้ดังนี้ การวัดความสามารถการอ่านวิเคราะห์ ควรพิจารณาข้อเท็จจริง ว่าเนื้อหาที่นำเสนอเป็นความจริงจากข้อพิสูจน์ พิจารณาข้อคิดเห็น คือ พิจารณาเนื้อหาส่วนที่แสดงความรู้สึกของผู้เขียน และพิจารณาความรู้สึก คือ ส่วนที่แสดงถึงความรู้สึกของผู้เขียนที่สื่อมายังผู้อ่าน สำหรับการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำแนวคิดข้างต้นมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบวัดความสามารถการอ่านวิเคราะห์ มีลักษณะเป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก

2.6 ความพึงพอใจ

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ ประกอบด้วย ความหมาย แนวคิดและทฤษฎี และการวัดความพึงพอใจ ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

2.6.1 ความหมายความพึงพอใจ

พรรณีชูทัย เจนจิต (2550) ให้ความหมายของความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกทางบวก ความรู้สึกที่ดีที่เกิดจากความประทับใจต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ

จิตตินันท์ นันทไพบูลย์ (2551) ให้ความหมายของความพึงพอใจ หมายถึง ระดับความรู้สึกในทางบวกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ผุสดี แสงอ่อน (2555) ให้ความหมายของความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกรวมของบุคคลที่มีต่อการทำงานในทางบวก เป็นความสุขของบุคคลที่เกิดความรู้สึกกระตือรือร้น มีความมุ่งมั่นที่จะทำงาน มีขวัญกำลังใจ สิ่งเหล่านี้มีผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการทำงาน รวมทั้งส่งผลต่อความสำเร็จและเป็นไปตามเป้าหมายขององค์กร

ศิริพรรณ ประจงกิจ (2555) ให้ความหมายของความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ดีของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอันเนื่องมาจากสิ่งเร้าและแรงจูงใจ ซึ่งปรากฏออกมาทางพฤติกรรม และเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ของบุคคล

นฤมล จำอินทร์ (2557) ให้ความหมายของความพึงพอใจ หมายถึง ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกชอบ พอใจ หรือเจตคติที่ดีของบุคคลที่มีต่อการทำงาน หรือปฏิบัติกิจกรรม หรือการเรียนการสอน ความพึงพอใจทำให้บุคคลเกิดความสบายใจ เกิด ความสุข เป็นผลดีต่อการปฏิบัติงาน

อมรรัตน์ ทองดี (2557) ให้ความหมายของความพึงพอใจ หมายถึง ความพึงพอใจเป็นทัศนคติที่เกี่ยวกับจิตใจอารมณ์ความรู้สึกที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แสดงถึงความพอใจ ชอบใจ และมีความสุขที่ความต้องการ หรือเป้าหมาย ที่ตั้งใจไว้บรรลุผล วัดได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจ

สุรางค์ โค้วตระกูล (2559) นิยามความหมายความพึงพอใจว่า ความรู้สึกทางบวก ความรู้สึกทางลบ และความสุขที่มีความสัมพันธ์กันอย่างซับซ้อน โดยความพึงพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อมีความรู้สึกทางบวกมากกว่าทางลบ

จินตนา มั่นคง (2560) ให้ความหมายของความพึงพอใจ หมายถึง ทัศนคติเชิงบวกที่มีต่อองค์ประกอบของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยสามารถตอบสนองต่อความสำเร็จความคาดหวังของบุคคลได้ ทั้งนี้ความพึงพอใจไม่เป็นเรื่องนามธรรม ไม่สามารถสังเกตได้ด้วยตาต้องมีสิ่งเร้าให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมา

พงศ์พิชญ์ เฮ้าปาน (2562) ให้ความหมายของความพึงพอใจ หมายถึง ความคิดหรือความรู้สึกที่มีต่อการทำงานหรือกิจกรรมในเชิงบวก

ดลฤดี ไชยศิริ (2563) ให้ความหมายของความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมตอบสนองต่องานหรือกิจกรรมที่ปฏิบัติ ซึ่งระดับความพึงพอใจของแต่ละบุคคลจะเกิดความพึงพอใจแตกต่าง

พัฒนา พรหมณีและคณะ (2563) ให้ความหมายของความพึงพอใจ หมายถึง เป็นสิ่งที่เกิดจากแรงจูงใจซึ่งเป็นพฤติกรรมภายในที่ผลักดันให้มนุษย์เกิดความรู้สึกชอบ ไม่ชอบ เห็นด้วยไม่เห็นด้วย เมื่อได้รับการตอบสนองความต้องการและความคาดหวังที่เกิดจากการประมาณค่า

สุนารี ฝีปากเพราะ (2563) ให้ความหมายของความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบพอใจ สบาย ใจที่เกิดขึ้นกับบุคคลต่อสิ่งหนึ่ง ๆ และการที่บุคคลจะเกิดความพึงพอใจในสิ่งหนึ่ง ๆ ได้อาจมีปัจจัยต่าง ๆ ที่มากระตุ้นให้เกิดความรัก ความชอบ หรือเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้น ๆ เช่น แรงจูงใจ หรือเกิดจากการได้รับตอบสนองความต้องการของบุคคล เช่น การตอบสนองความต้องการทางด้านร่างกาย หรือจิตใจ เป็นต้น

จิตตินันท์ สุวรรณภาพ (2564) ให้ความหมายของความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกพอใจ สบายใจ ความชอบ หรือไม่ชอบ ของแต่ละบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อันเกิดจากการที่บุคคลนั้นได้รับตอบสนอง ความต้องการทางด้นวัตถุและจิตใจ เป็นไปตามเป้าหมายที่ตนต้องการ

จากความหมายของความพึงพอใจข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ความพึงพอใจหมายถึง ความรู้สึกในทางบวก ความชอบ และความสุขที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งในกรณีนี้หมายถึงความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R โดยการวัดความพึงพอใจนั้น ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามความพึงพอใจที่พัฒนาขึ้น โดยใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ เพื่อให้สามารถวัดความพึงพอใจของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.6.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

สมุทร ชำนาญ (2556) ได้กล่าวว่า กลุ่มทฤษฎีที่เน้นการศึกษาเนื้อหา (Contents Theories) เป็นกลุ่มที่ศึกษาเกี่ยวกับความต้องการของมนุษย์ จึงมีการเรียกชื่อหนึ่งว่าทฤษฎีที่เน้นความต้องการ (Need Theories of Work Motivation) เป็นทฤษฎีที่มุ่งศึกษาเพื่อหาคำตอบของมนุษย์แต่ละคนว่ามีความต้องการอะไร ตลอดจนมีความต้องการนั้นอยู่ในระดับใด ทฤษฎีที่เน้นการตอบสนองความต้องการของมนุษย์มีการนำเสนอไว้หลากหลาย แต่ทฤษฎีที่เป็นที่ยอมรับในปัจจุบันมีดังนี้

1. ทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's hierarchy of Need) มาสโลว์มีหลักที่สำคัญเกี่ยวกับแรงจูงใจ โดยเน้นในเรื่องลำดับขั้นความต้องการ เขามีความเชื่อว่ามนุษย์มีแนวโน้มที่จะมีความต้องการอันใหม่ที่สูงขึ้น แรงจูงใจของคนเรามาจากความต้องการพฤติกรรมของคนเรามุ่งไปสู่การตอบสนองความพอใจ มาสโลว์(Maslow) แบ่งความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ออกเป็น 5 ระดับด้วยกัน ได้แก่

1.1 ความต้องการด้านร่างกาย (Physiological needs) เป็นความต้องการปัจจัย 4 เช่น ต้องการอาหารให้อิ่มท้อง เครื่องนุ่งห่มเพื่อป้องกันความร้อน ความหนาว และอุจาดตา ยารักษาโรคภัยไข้เจ็บ รวมทั้งที่อยู่อาศัยเพื่อป้องกันแดด ฝน ลม อากาศหนาวและสัตว์ร้ายความต้องการเหล่านี้มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ทุกคนที่ต้องบรรลุให้ได้ก่อน

1.2 ความต้องการความปลอดภัย (Safety needs) หลังจากที่มนุษย์บรรลุความต้องการด้านร่างกายที่ทำให้ชีวิตสามารถดำรงอยู่ในขั้นแรกแล้ว จะมีความต้องการด้านความปลอดภัยของชีวิตและทรัพย์สินของตนเองเพิ่มขึ้นต่อไป เช่น หลังมนุษย์มีอาหารรับประทานจนอิ่มท้องแล้ว ได้เริ่มหันมาคำนึงถึงความปลอดภัยของอาหารหรือสุขภาพ โดยหันมาให้ความสำคัญกับเรื่องสารพิษที่ติดมากับอาหาร ซึ่งสารพิษเหล่านี้อาจสร้างความไม่ปลอดภัยให้กับชีวิตของเขา เป็นต้น

1.3 ความต้องการความรักและการเป็นเจ้าของ (Belonging and Love Needs) เป็นความต้องการที่เกิดขึ้นหลังจากการที่มีชีวิตอยู่รอดแล้ว มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินแล้ว มนุษย์จะเริ่มมองหาความรักจากผู้อื่น ต้องการที่จะเป็นเจ้าของสิ่งต่าง ๆ ที่ตนเองครอบครองอยู่ตลอดไป เช่น ต้องการให้พ่อแม่ พี่น้อง คนรัก รักเราและต้องการให้เขาเหล่านั้นรักเราคนเดียว ไม่ต้องการให้เขาเหล่านั้นไปรักคนอื่นโดยการแสดงความเป็นเจ้าของ เป็นต้น

1.4 ความต้องการการยอมรับนับถือจากผู้อื่น (Esteem Needs) เป็นความต้องการอีกขั้นหนึ่งหลังจากได้รับความต้องการทางร่างกาย ความปลอดภัย ความรักและเป็นเจ้าของแล้วจะต้องการการยอมรับนับถือจากผู้อื่น ต้องการได้รับเกียรติจากผู้อื่น เช่น ต้องการการเรียกขานจากบุคคลทั่วไปอย่างสุภาพให้ความเคารพนับถือตามควร ไม่ต้องการการกดขี่ข่มเหงจากผู้อื่น เนื่องจากทุกคนมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์เท่าเทียมกัน

1.5 ความต้องการความเป็นตัวตนอันแท้จริงของตนเอง (Self Actualization Needs) เป็นความต้องการขั้นสุดท้ายหลังจากที่ผ่านความต้องการความเป็นส่วนตัวเป็นความต้องการที่แท้จริงของตนเอง ลดความต้องการภายนอกลงหันมาต้องการสิ่งที่ตนเองมีและเป็นอยู่ ซึ่งเป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์ แต่ความต้องการในขั้นนี้มักเกิดขึ้นได้ยากเพราะต้องผ่านความต้องการในขั้นอื่น ๆ มาก่อนและจะต้องมีความเข้าใจในชีวิตเป็นอย่างยิ่ง

2. ทฤษฎีอีอาร์จีของอัลเดอเฟอร์ (Alderfer' ERG theory) เคลตัน อัลเดอเฟอร์ (Clayton Alderfer) เป็นบุคคลหนึ่งที่ศึกษาทฤษฎีความต้องการของมนุษย์และได้รับอิทธิพลจากแนวคิดของเมอร์เรย์ (Murray) อัลเดอเฟอร์ได้เสนอทฤษฎีการจูงใจที่เกี่ยวกับความต้องการ เรียกว่า ทฤษฎีอีอาร์ จี (ERG) ซึ่งคล้ายกับทฤษฎีของมาสโลว์ (Maslow) โดยอัลเดอเฟอร์ได้สรุปความต้องการของมนุษย์ว่ามีเพียง 3 ประเภท ซึ่งแทนด้วยอักษรย่อ ดังนี้

2.1 ความต้องการเพื่อการคงอยู่ (Existence needs: E) ความคงอยู่หรือความสามารถที่จะดำรงชีพอยู่ได้ของมนุษย์คือ การที่มนุษย์ได้รับการตอบสนองสิ่งจำเป็นทั้งกายและจิตใจอย่างพอเพียงที่จะดำรงชีพอยู่ได้โดยไม่มีปัญหา

2.2 ความต้องการความสัมพันธ์ (Relatedness Need: R) ความต้องการทางสังคมที่มนุษย์ต้องการมีเพื่อน ไม่ต้องการอยู่อย่างโดดเดี่ยว สามารถรวมตัวกันเป็นกลุ่มหรือทีมได้อย่างเปิดเผยและได้รับการยอมรับจากสมาชิกในองค์การ เป็นไปตามธรรมชาติของมนุษย์ที่เป็นสัตว์สังคม (Social Animal)

2.3 ความต้องการความก้าวหน้า (Growth Need: G) เป็นความต้องการส่วนบุคคลในการที่ใช้ความรู้ความสามารถและทักษะของตนเพื่อทำงานอย่างเต็มศักยภาพที่มีอยู่ รวมทั้งได้มีโอกาสใช้ความสามารถในการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ได้อย่างเต็มที่ มีความรับผิดชอบสูงขึ้น มีความต้องการความสำเร็จสูงสุดในชีวิตกับบางส่วนของความต้องการได้รับการยกย่องนับถือ

3. ทฤษฎีความต้องการของแมคเคล็ลแลนด์ (McClelland's theory of needs) แมคเคล็ลแลนด์ (McClelland) เป็นนักจิตวิทยาที่ทำการศึกษาหาข้อสรุปเกี่ยวกับโครงสร้างความต้องการของมนุษย์ การจูงใจ ตามทฤษฎีของแมคเคล็ลแลนด์เชื่อว่าความต้องการ (Need) สะท้อนคุณลักษณะด้านบุคลิกภาพที่บุคคลนั้นได้รับจากประสบการณ์การเลี้ยงดูของครอบครัวมาตั้งแต่เยาว์วัย และเชื่อว่าความต้องการของแต่ละบุคคลภายใต้สถานการณ์หนึ่ง จะต้องการอย่างหนึ่งที่ส่งผลให้เกิดแรงจูงใจแต่พอสถานการณ์เปลี่ยนแปลงไปความต้องการของบุคคลนั้นจะปรับเปลี่ยนตามไปด้วย ดังนั้น แมคเคล็ลแลนด์จึงได้เสนอความต้องการ 3 ประเภท ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1 ความต้องการความสำเร็จ (Need for achievement เขียนย่อว่า nAch) เป็นความต้องการที่บุคคลมุ่งที่จะทำงานที่ตนเองรับผิดชอบหรือได้รับมอบหมายให้เกิดผลสำเร็จ

บุคคลที่มีความต้องการความสำเร็จสูง (nAch Person) เป็นบุคคลที่มีความมั่นใจในตนเองมีความกระตือรือร้นสูง มีความมุ่งมั่นต่องาน มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะทำงานให้สำเร็จ

3.2 ความต้องการผูกพัน (Needs for affiliation เขียนย่อว่า nAff) เป็นความต้องการทางสังคม (Social Need) บุคคลที่มีความต้องการด้านความรักใคร่ผูกพันสูง (nAff Person) เป็นบุคคลที่มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าในการสร้างและรักษามิตรภาพระหว่างกันยึดมั่นต่อความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

3.3 ความต้องการมีอำนาจ (Needs for power เขียนว่า nPow) ผู้ที่ต้องการมีอำนาจสูง (nPow person) เป็นผู้มีความปรารถนาแรงกล้าที่จะมีอิทธิพลเหนือผู้อื่นสามารถควบคุมบังคับสั่งการบุคคลอื่น ต้องการสร้างผลกระทบหรือสร้างความประทับใจต่อคนอื่นบุคคลที่ต้องการมีอำนาจสูงจึงพยายามสร้างสถานการณ์แวดล้อมขึ้นเพื่อให้สามารถใช้อิทธิพลควบคุมกำกับผู้อื่น

4. ทฤษฎีสองปัจจัยของเฮอร์ซเบอร์ก (Herzberg's two-factors theory) ทฤษฎีสองปัจจัยของเฮอร์ซเบอร์ก (Herzberg) เป็นทฤษฎีจูงใจเชิงเนื้อหาทฤษฎีหนึ่งที่มาจากผลงานวิจัยของเฟรเดริคเฮอร์ซเบอร์ก (Federick Herzberg) อาจารย์แห่งมหาวิทยาลัยชิคาโกเพื่อศึกษาถึงปัจจัยองค์ประกอบต่าง ๆ ที่เชื่อมโยงกับงานโดยเฉพาะปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในงานเฮอร์ซเบอร์ก (Herzberg) ได้เก็บข้อมูลและวิเคราะห์ปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจต่องานเป็นคนละปัจจัยที่ทำให้เกิดความไม่พึงพอใจต่องาน มนุษย์นั้นสามารถสร้างแรงจูงใจในการทำงานได้ 2 ปัจจัย ได้แก่

4.1 ปัจจัยจูงใจ (Motivation Factors) เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจในงาน (Job Satisfaction) ซึ่งเป็นปัจจัยที่สัมพันธ์กับตัวงานโดยตรง

4.2 ปัจจัยสุขอนามัยหรือปัจจัยเพื่อการคงอยู่ (Hygiene Factors or Maintenance Factors) เป็นปัจจัยที่ป้องกันไม่ให้บุคคลเกิดความไม่พึงพอใจในงาน (Job Dissatisfies) ซึ่งเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่อยู่นอกตัวงาน

สามารถสรุปได้ว่า ความต้องการเป็นปัจจัยพื้นฐานที่มีอิทธิพลโดยตรงต่อการสร้างความพึงพอใจ ซึ่งเมื่อบุคคลได้รับการตอบสนองความต้องการในระดับที่เหมาะสม จะส่งผลให้เกิดความรู้สึกในเชิงบวกทั้งในด้านความชื่นชอบ ความไว้วางใจ และความประทับใจต่อสิ่งเร้าที่สัมพันธ์กับการตอบสนองดังกล่าว ในบริบทของการจัดการเรียนรู้ มีความสำคัญต่อบทบาทของครูผู้สอนในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากครูสามารถระบุและเข้าใจความต้องการพื้นฐานของผู้เรียนได้อย่างชัดเจนจะสามารถจัดการเรียนการสอนที่ตอบสนองต่อความต้องการนั้นได้อย่างตรงจุด ซึ่งไม่เพียงแต่ช่วยส่งเสริมความพึงพอใจในการเรียนรู้ แต่ยังส่งผลต่อแรงจูงใจภายใน การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน และการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนอย่างรอบด้านอีกด้วย

2.6.3 การวัดความพึงพอใจ

รงรอง พนธารา (2550) ได้กล่าวถึงการวัดความพึงพอใจว่า ความพึงพอใจหรือทัศนคติเจตคติเป็นการแสดงออกค่อนข้าง ซับซ้อน จึงเป็นการยากที่จะวัดทัศนคติโดยตรง แต่เราสามารถที่จะวัดทัศนคติได้โดยวัดความ คิดเห็นแทน ซึ่งอาจมีคลาดเคลื่อนเกิดขึ้นได้ เป็นลักษณะการจัดการทั่วๆไป โดยเสนอว่าเทคนิคของ ลิเคิร์ท (Liker) เป็นแบบหนึ่งที่สามารถใช้กับสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง

สุชีรา ภัทรายุตวรรตน์ (2551) ได้กล่าวถึงการวัดความพึงพอใจ หรือการวัดทางพฤติกรรมศาสตร์ว่าเครื่องมือวัดทางพฤติกรรมศาสตร์ว่ามีความแตกต่างเครื่องมือวัดทางวิทยาศาสตร์ เนื่องจากเป็นการวัดพฤติกรรมทางอ้อมมีเครื่องมือช่วยวัดดังนี้ แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ การสังเกต มาตรประมาณค่า แบบทดสอบ

พัชริยา แก่นสา (2555) ได้กล่าวถึงการวัดความพึงพอใจ คือ การวัดความรู้สึกในทางที่ดีไม่ดีหรือไม่พอใจ ซึ่งวิธีการวัดนั้นมีอยู่หลายวิธี เช่น วิธีการสังเกต วิธีการสัมภาษณ์วิธีการใช้แบบสอบถาม เป็นต้น ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. วิธีการสัมภาษณ์ เป็นวิธีการใช้ตรวจสอบบุคคลอื่นโดยการเฝ้ามองและจดบันทึกอย่างมีแบบแผน วิธีเป็นวิธีการศึกษาที่เก่าแก่และยังเป็นที่นิยมใช้อย่างแพร่หลายจนถึงปัจจุบัน แต่ก็เหมาะสมกับการศึกษากับข้อมูลจานวนน้อยเท่านั้น ซึ่งวิธีการสัมภาษณ์เป็นวิธีการที่ ผู้วิจัยจะต้องออกไปสอบถามโดยการพูดกับบุคคลนั้น ๆ โดยมีการเตรียมแผนงานล่วงหน้า

2. วิธีการใช้แบบสอบถาม วิธีการนี้จะเป็นการใช้แบบสอบถามที่มีข้อคำอธิบายไว้อย่างชัดเจน เพื่อให้ผู้ตอบทุกคนมีความเข้าใจตรงกัน มักใช้ในกรณีที่ต้องการข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่างจำนวนมาก ๆ วิธีนี้นับเป็นวิธีนิยมใช้ในปัจจุบันวิธีหนึ่ง คือ มาตราส่วนประมาณค่าแบบลิเคิร์ท (Likert Scales) ประกอบด้วย ข้อความที่แสดงถึงทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่ง แล้วมีคำตอบที่แสดงถึงระดับความรู้สึก 5 คำตอบ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด

สรายุทธ ศรีภา (2560, น. 45) ได้กล่าวถึงการวัดความพึงพอใจ ว่า “การวัดความพึงพอใจเป็นการตรวจสอบเจตคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งสามารถใช้เครื่องมือวัดได้หลายแบบ เช่น การสังเกตการสอบถาม”

ชมพิชาน์ กฤษฎิ์ธนกาญจน์ (2556) ได้กล่าวถึงการวัดความพึงพอใจ ว่า การวัดเจตคติเป็นการวัดคุณลักษณะภายในบุคคล ซึ่งจะทราบได้จากการแสดงความคิดเห็น หรือสังเกตจากพฤติกรรมภายนอก สามารถทำได้หลายวิธี ดังนี้

1. ใช้แบบทดสอบวัดเจตคติโดยตรง ซึ่งมักเรียกว่า มาตราส่วนวัดเจตคติ (Atitude Scale) ที่นิยมใช้แพร่หลายคือ แบบทดสอบวัดเจตคติของลิเคิร์ท โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

คือเห็นด้วยมากที่สุดได้ 5 คะแนน เห็นด้วยได้ 4 คะแนน ไม่แน่ใจได้ 3 คะแนน ไม่เห็นด้วยได้ 2 คะแนน ไม่เห็นด้วยอย่างซึ่งได้ 1 คะแนน

2. แบบทดสอบวัดเจตคติของเธอร์สโตน เป็นมาตราส่วน 11 ระดับ คือตั้งแต่ความรู้สึกพอใจ (เห็นด้วย) มากที่สุด ไปจนถึงไม่พึงพอใจ (ไม่เห็นด้วยมากที่สุด) แต่ละระดับจะมีค่าเป็นตัวเลข คือ เห็นด้วยมากที่สุด ได้ 11 คะแนน และไม่เห็นด้วยมากที่สุดได้ 0 คะแนน

อมรรัตน์ เจริญศิลป์ (2560) ได้กล่าวถึงการวัดความพึงพอใจไว้ว่า การวัดระดับความพึงพอใจสามารถทำได้หลายวิธี ได้แก่ การใช้แบบสอบถาม ซึ่งเป็นวิธีที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย โดยการขอความร่วมมือจากกลุ่มบุคคลที่ต้องการวัด แสดงความคิดเห็นลงในแบบฟอร์มที่กำหนด หรือการสัมภาษณ์ วิธีนี้ต้องอาศัยเทคนิคและความชำนาญพิเศษของผู้สัมภาษณ์ที่จะจูงใจให้ตอบตามข้อเท็จจริง และการสังเกต เป็นการสังเกตพฤติกรรมทั้งก่อนการรับบริการ ขณะรับบริการและหลังการรับบริการ

เทวราช มังคะละ (2565) ได้กล่าวถึงการวัดความพึงพอใจไว้ว่า การวัดความพึงพอใจสามารถวัดได้หลายวิธี คือ แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ และแบบสังเกต โดยแต่ละวิธีจะต้องอาศัยทักษะในการวัดที่ต่างกันออกไป และที่สำคัญจะต้องได้รับความร่วมมือและยินยอมจากผู้ถูกวัดจากการศึกษาความหมายการวัดความพึงพอใจ

สุภาพร เหล่ารอด (2565) ได้กล่าวถึงการวัดความพึงพอใจไว้ว่าการวัดความ พึงพอใจมีหลายวิธี เช่น แบบสังเกต แบบสัมภาษณ์ แบบสอบถาม แบบวัดทัศนคติ วัดความสนใจ เป็นต้น ดังนั้น การเลือกใช้วิธีการทำแบบสอบถาม ความพึงพอใจซึ่งมีขอบเขตหัวข้อคำถามอย่างชัดเจน โดยเป็นการวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่าตามแบบของลิเคิร์ท (Likert) ประกอบด้วยชุดของ คำถามและมีตัวเลือก 5 ตัวสำหรับเลือกตอบ คือมากที่สุก มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

สรุปได้ว่า การวัดความพึงพอใจสามารถวัดได้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย เช่น แบบสังเกต แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ ซึ่งเป็นวิธีการที่ได้รับความนิยม เป็นการตรวจสอบเพื่อดูว่าผู้เรียนความพึงพอใจต่อกิจกรรมที่ได้ปฏิบัติหรือไม่โดยจะต้องเกิดจากความสมัครใจของผู้ถูกวัด ซึ่งวิธีการวัดความพึงพอใจที่ผู้วิจัยเลือกใช้คือ การใช้แบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่าแบบลิเคิร์ท (Likert Scales) โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือเห็นด้วยมากที่สุดได้ 5 คะแนน เห็นด้วยได้ 4 คะแนน ไม่แน่ใจได้ 3 คะแนน ไม่เห็นด้วยได้ 2 คะแนน ไม่เห็นด้วยอย่างซึ่งได้ 1 คะแนน และแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีทั้งหมด 15 ข้อ

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.7.1 งานวิจัยภายในประเทศ

นริศรา ชยธวัช (2563) ได้ศึกษา การพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับผังกราฟิก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 วัตถุประสงค์ในการวิจัย คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับผังกราฟิก 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบSQ4R ร่วมกับผังกราฟิก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนราชินีบูรณะ อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับผังกราฟิก 2) แบบทดสอบวัดทักษะในการอ่านเชิงวิเคราะห์ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับผังกราฟิก ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับผังกราฟิกสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับผังกราฟิกอยู่ในระดับมากที่สุด

นิภาพร ฟูใจ (2563) ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามวิธีการสอนแบบ SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ทางความหมาย เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์วรรณคดีสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัย 3 ประการ ได้แก่ 1) เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามวิธีการสอนแบบ SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ทางความหมาย 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์วรรณคดีก่อนและหลังการเรียนโดยใช้รูปแบบดังกล่าว 3) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์วรรณคดีหลังการเรียนกับเกณฑ์มาตรฐานร้อยละ 70 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ห้อง 10 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนอุตรดิตถ์ จังหวัดอุตรดิตถ์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ทางความหมาย 2) แบบวัดความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์วรรณคดีก่อนและหลังเรียน (Pre-test และ Post-test) ผลการวิจัย พบว่า 1)รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.21 2) ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์วรรณคดีของนักเรียนหลังเรียนด้วยรูปแบบดังกล่าวสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์วรรณคดีหลังเรียนยังสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สถาพร ปุ่มเป้า (2563) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์วรรณคดีเรื่อง “นิราศภูเขาทอง” โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R ร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยมีวัตถุประสงค์หลักในการวิจัยดังนี้ 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์วรรณคดีเรื่อง “นิราศภูเขาทอง” โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R ร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์วรรณคดีเรื่อง “นิราศภูเขาทอง” ของนักเรียนก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ SQ4R ร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์วรรณคดีเรื่อง “นิราศภูเขาทอง” โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R ร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตวิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้วรรณคดีเรื่อง “นิราศภูเขาทอง” โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 2) สื่อมัลติมีเดียเกี่ยวกับวรรณคดีเรื่อง “นิราศภูเขาทอง 3) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์วรรณคดีเรื่อง “นิราศภูเขาทอง” 4)แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วรรณคดีเรื่อง “นิราศภูเขาทอง” โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R ร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์วรรณคดีเรื่อง “นิราศภูเขาทอง” โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R ร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย $\overline{X}$ = 4.83, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D.$ = 0.38) และเมื่อนำไปทดลองใช้พบว่ามีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.84/81.74 2) ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์วรรณคดีเรื่อง “นิราศภูเขาทอง” ของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R ร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย หลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์วรรณคดีเรื่อง “นิราศภูเขาทอง” โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R ร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย $\overline{X}$ = 4.66, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D.$ = 0.57) ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

วรินญา โลศิริ (2563) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6” โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัย 3 ประการ ได้แก่ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยวิธีการแบบ SQ4R 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R กับนักเรียนที่

ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ 3) เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนแห่งหนึ่งในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานนทบุรี เขต 2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค SQ4R 2) แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ 3) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ 4) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ผลการวิจัย พบว่า 1) ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนที่เรียนด้วยเทคนิค SQ4R หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R อยู่ในระดับมาก

เดือนรุ่ง แก้วมณี (2564) ได้ศึกษาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์และคุณลักษณะด้านนิสัยรักการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับกระบวนการกลุ่มร่วมมือแบบ STAD โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้ 1) เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับกระบวนการกลุ่มร่วมมือแบบ STAD ในรายวิชาการศึกษาค้นคว้าเบื้องต้น เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์และคุณลักษณะด้านนิสัยรักการอ่าน 2) เพื่อศึกษาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 3) เพื่อศึกษาคุณลักษณะด้านนิสัยรักการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ห้องเรียน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับการใช้กระบวนการกลุ่มร่วมมือแบบ STAD 2) แบบวัดทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ 3) แบบวัดคุณลักษณะด้านนิสัยรักการอ่าน ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด โดยมีค่า E_1/E_2 เท่ากับ 82.91/86.76 2) นักเรียนที่เรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับกระบวนการกลุ่มร่วมมือแบบ STAD มีทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีดังกล่าว มีคุณลักษณะด้านนิสัยรักการอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นิตยา พืชเพียร (2564) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาชุดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านวิเคราะห์วรรณคดีไทยด้วยเทคนิค SQ4R กับเทคนิค KWL PLUS สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1” โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย 4 ประการ ได้แก่ 1) เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านวิเคราะห์วรรณคดีไทยด้วยเทคนิค SQ4R และ KWL PLUS สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลการอ่านวิเคราะห์วรรณคดีไทยก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมเทคนิค SQ4R 3) เพื่อเปรียบเทียบผลการอ่านวิเคราะห์วรรณคดีก่อนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมเทคนิค KWL PLUS 4) เพื่อเปรียบเทียบผลการอ่านวิเคราะห์

วรรณคดีไทยระหว่างนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมเทคนิค SQ4R กับนักเรียนที่เรียนด้วยเทคนิค KWL PLUS กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านค่าย จังหวัดระยอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 โดยใช้เครื่องมือวิจัย ได้แก่ 1) ชุดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านวิเคราะห์วรรณคดีไทยด้วยเทคนิค SQ4R และ KWL PLUS 2) แผนการจัดการเรียนรู้ตามชุดกิจกรรมทั้งสองเทคนิค 3) แบบทดสอบวัดผลการอ่านวิเคราะห์วรรณคดีไทย ผลการวิจัย พบว่า 1) ชุดกิจกรรมที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยมีค่าเท่ากับ 83.83/82.44 2) นักเรียนที่เรียนด้วยเทคนิค SQ4R มีผลการอ่านวิเคราะห์วรรณคดีหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนที่เรียนด้วยเทคนิค KWL PLUS ก็มีผลการอ่านวิเคราะห์วรรณคดีหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) เมื่อเปรียบเทียบผลการอ่านวิเคราะห์วรรณคดีระหว่างสองกลุ่ม พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.7.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Kasyulita (2015) ได้ทำการศึกษาผลของการใช้เทคนิค SQ4R ในการอ่านเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนชั้นปีที่ 2 ในมหาวิทยาลัย Pasir Pengaraian โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างในการอ่านเพื่อความเข้าใจระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค SQ4R และนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยประกอบด้วยนักเรียนจำนวน 45 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 30 คน และกลุ่มควบคุม 15 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนที่เกี่ยวข้องกับการอ่านเพื่อความเข้าใจ และการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การทดสอบทางสถิติแบบ t-test ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค SQ4R มีคะแนนเฉลี่ย 15.96 ในขณะที่นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติมีคะแนนเฉลี่ย 11.66 ซึ่งผลลัพธ์นี้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า เทคนิค SQ4R มีประสิทธิภาพในการเพิ่มความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญ

Basar and Gurbuz (2017) ได้ดำเนินการวิจัยเพื่อศึกษาผลของการใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ4R ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับประถมศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพิจารณาผลของเทคนิค SQ4R ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนสำคัญ ได้แก่ การสำรวจ (Survey) การตั้งคำถาม (Question) การอ่าน (Read) การวิเคราะห์และวิจารณ์เนื้อหา (Recite) การสรุปใจความสำคัญ (Record) และการทบทวน (Reflect) ในการส่งเสริมการเข้าใจเนื้อหาที่อ่านอย่างมีประสิทธิภาพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 57 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนประถมศึกษา 2 แห่งในเขต Atatürk เมือง Usak ประเทศตุรกี ในภาคเรียนที่ 2 ของปีการศึกษา 2013–2014 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบทดสอบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ซึ่งพัฒนาขึ้นโดยผู้วิจัย และนำไปใช้กับทั้งกลุ่มทดลองและ

กลุ่มควบคุมผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค SQ4R มีทักษะในการอ่านเพื่อความเข้าใจสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้ใช้เทคนิคดังกล่าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

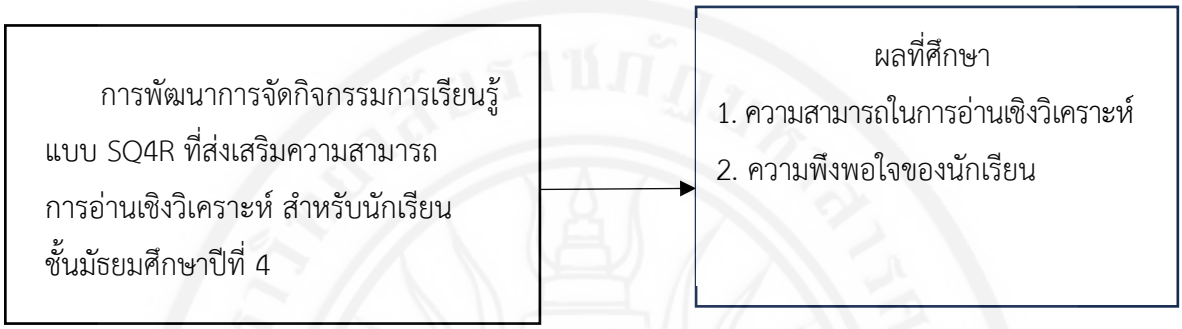
Naeklan Simbolon and Inrasari Marbun (2017) ได้ดำเนินการวิจัยเรื่อง การใช้โมเดล SQ4R เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับประถมศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการประยุกต์ใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบ SQ4R กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากโรงเรียน SDN Medan Johor จำนวน 30 คน

การวิจัยครั้งนี้ใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) โดยแบ่งการดำเนินการออกเป็น 2 รอบ ซึ่งแต่ละรอบประกอบด้วยขั้นตอนสำคัญ ได้แก่ การวางแผน (Planning) การปฏิบัติ (Action) การสังเกต (Observation) และการสะท้อนผล (Reflection) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ และแบบสังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน เพื่อเก็บข้อมูลเกี่ยวกับความกระตือรือร้น ความสามารถในการแสดงความคิดเห็น และระดับความเข้าใจของนักเรียนผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนมีพัฒนาการที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลองอยู่ที่ 56.16 คะแนน ในรอบแรกของการทดลองเพิ่มขึ้นเป็น 69.66 คะแนน และในรอบที่สองเพิ่มขึ้นเป็น 80.83 คะแนน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดล SQ4R ส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนในทางที่ดีอย่างมีนัยสำคัญ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนรู้แบบ SQ4R สรุปได้ว่า กระบวนการ SQ4R มีประสิทธิภาพในการส่งเสริมความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของผู้เรียน เนื่องจากเป็นกระบวนการที่ช่วยพัฒนาทักษะการคิดอย่างเป็นระบบ กระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการตั้งคำถาม ค้นหาความรู้ วิเคราะห์ สังเคราะห์ และสรุปความรู้ได้ด้วยตนเอง ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาลักษณะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ SQ4R เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

2.8 กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาค้นคว้าตำรา หนังสือและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ที่ส่งเสริมความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้สรุปเป็นกรอบแนวคิดดังนี้

ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3
วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ที่ส่งเสริมความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. รูปแบบการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงกาอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ปีการศึกษา 2567 จำนวน 3 ห้องเรียน รวม 74 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม ปีการศึกษา 2567 จำนวน 23 ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ด้วยการใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่มอย่างง่าน ด้วยวิธีการจับสลาก

3.2 รูปแบบการวิจัย

3.2.1 แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pre-test Post-test Design โดยมีลักษณะการทดลอง ดังตารางที่ 3.1 (ไพศาล วรคำ, 2562)

ตารางที่ 3.1 การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pre-test Post-test Design

กลุ่ม	ทดสอบก่อน	สิ่งทดลอง	ทดสอบหลัง
E	O_1	X	O_2

E หมายถึง กลุ่มทดลอง

O_1 หมายถึง ทดสอบก่อนการทดลอง (Pre-test)

X หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R

O_2 หมายถึง ทดสอบหลังการทดลอง (Post-test)

3.3 เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 3 ชนิด ประกอบด้วย

3.3.1 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระภาษาไทย หน่วยที่ 5 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งแบ่งเนื้อหาออกเป็น 1 หน่วย จำนวน 12 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

3.3.2 แบบทดสอบความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ เพื่อใช้ในการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

3.3.3 แบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนรู้ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ SQ4R ที่ส่งเสริมความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับขึ้น จำนวน 15 ข้อ

3.4 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.4.1 การสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้

3.4.1.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกลุ่มสาระภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ การวัดประเมินผล สื่อและแหล่งเรียนรู้ โครงสร้างของวิชา จากตำราและเอกสารต่าง ๆ

3.4.1.2 วิเคราะห์เนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ เวลา กลุ่มสาระสาระภาษาไทย ผู้วิจัยได้ศึกษาและวิเคราะห์เนื้อหา กลุ่มสาระกลุ่มสาระสาระภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 1 หน่วย จำนวน 12 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ รวมจำนวน 12 ชั่วโมง ดังนี้

1. เรื่อง ประวัติของผู้แต่ง จำนวน 1 ชั่วโมง
2. เรื่อง ที่มาและจุดมุ่งหมาย จำนวน 1 ชั่วโมง
3. เรื่อง จดหมายฉบับที่ 1 จำนวน 1 ชั่วโมง
4. เรื่อง จดหมายฉบับที่ 4 จำนวน 1 ชั่วโมง
5. เรื่อง จดหมายฉบับที่ 5 และ 6 จำนวน 1 ชั่วโมง
6. เรื่อง จดหมายฉบับที่ 9 จำนวน 1 ชั่วโมง
7. เรื่อง จดหมายฉบับที่ 11 และ 12 จำนวน 1 ชั่วโมง
8. เรื่อง จดหมายฉบับที่ 13 จำนวน 1 ชั่วโมง
9. เรื่อง จดหมายฉบับที่ 15 จำนวน 1 ชั่วโมง
10. เรื่อง จดหมายฉบับที่ 17 และ 18 จำนวน 1 ชั่วโมง
11. เรื่อง การวิเคราะห์และวิจารณ์ จำนวน 1 ชั่วโมง
12. เรื่อง ประเมินคุณค่าและสังเคราะห์ข้อคิด จำนวน 1 ชั่วโมง

3.4.1.3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหา สาระสำคัญ และจุดประสงค์การเรียนรู้ กลุ่มสาระสาระภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ตารางที่ 3.2 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหา สาระสำคัญ และจุดประสงค์การเรียนรู้ กลุ่มสาระสาระภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

แผนที่	มาตรฐานการเรียนรู้ /ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	ชั่วโมงที่สอน
แผนที่ 1	ท 1.1 ม.4 - 6/6 ท 1.1 ม.4 - 6/7	ประวัติและผลงานของผู้แต่ง	1. นักเรียนสามารถวิเคราะห์ประวัติ และผลงานของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ 2. นักเรียนอธิบายประวัติ และผลงานของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวเป็นแผนผังความคิดได้ 3. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้	1
แผนที่ 2	ท 1.1 ม. 4 - 6/6 ท 5.1 ม. 4 - 6/3	ที่มาและจุดมุ่งหมายในการแต่ง	1. นักเรียนสามารถวิเคราะห์ความเป็นและจุดมุ่งหมายในการแต่งมาของเรื่อง หัวใจชายหนุ่มได้	1

(ต่อ)

ตารางที่ 3.3 (ต่อ)

แผนที่	มาตรฐาน การเรียนรู้ /ตัวชี้วัด	สาระ การเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	ชั่วโมง ที่สอน
			2. นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นถึงความสำคัญและประโยชน์ของการศึกษาความเป็นมาและจุดมุ่งหมายในการแต่งได้ 3. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้	
แผนที่ 3	ท 1.1 ม.4 - 6/5 ท 1.1 ม.4 - 6/6 ท 5.1 ม.4 - 6/1	จดหมาย ฉบับที่ 1	1. นักเรียนสามารถอธิบายเหตุการณ์ในจดหมายฉบับที่ 1 ได้ 2. นักเรียนสามารถวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นจากจดหมายฉบับที่ 1 ได้ 3. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้	1
แผนที่ 4	ท 1.1 ม.4 - 6/5 ท 1.1 ม.4 - 6/6 ท 5.1 ม.4 - 6/1	จดหมาย ฉบับที่ 4	1. นักเรียนสามารถอธิบายเหตุการณ์ในจดหมายฉบับที่ 4 ได้ 2. นักเรียนสามารถวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นจากจดหมายฉบับที่ 4 ได้ 3. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้	1
แผนที่ 5	ท 1.1 ม.4 - 6/5 ท 1.1 ม.4 - 6/6 ท 5.1 ม.4 - 6/1	จดหมาย ฉบับที่ 5 และ 6	1. นักเรียนสามารถอธิบายเหตุการณ์ในจดหมายฉบับที่ 5 และ 6 ได้ 2. นักเรียนสามารถวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นจากจดหมายฉบับที่ 5 และ 6 ได้ 3. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้	1
แผนที่ 6	ท 1.1 ม.4 - 6/5 ท 1.1 ม.4 - 6/6 ท 5.1 ม.4 - 6/1	จดหมาย ฉบับที่ 9	1. นักเรียนสามารถอธิบายเหตุการณ์ในจดหมายฉบับที่ 9 ได้ 2. นักเรียนสามารถวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นจากจดหมายฉบับที่ 9 ได้ 3. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้	1

(ต่อ)

ตารางที่ 3.4 (ต่อ)

แผนที่	มาตรฐาน การเรียนรู้ /ตัวชี้วัด	สาระ การเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	ชั่วโมง ที่สอน
แผนที่ 7	ท 1.1 ม.4 - 6/5 ท 1.1 ม.4 - 6/6 ท 5.1 ม.4 - 6/1	จดหมาย ฉบับที่ 11 และ 12	1. นักเรียนสามารถอธิบายเหตุการณ์ใน จดหมายฉบับที่ 11 และ 12 ได้ 2. นักเรียนสามารถวิเคราะห์และแสดงความ คิดเห็นจากจดหมายฉบับที่ 11 และ 12 ได้ 3. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้	1
แผนที่ 8	ท 1.1 ม.4 - 6/5 ท 1.1 ม.4 - 6/6 ท 5.1 ม.4 - 6/1	จดหมาย ฉบับที่ 13	1. นักเรียนสามารถอธิบายเหตุการณ์ใน จดหมายฉบับที่ 13 ได้ 2. นักเรียนสามารถวิเคราะห์และแสดงความ คิดเห็นจากจดหมายฉบับที่ 13 ได้ 3. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้	1
แผนที่ 9	ท 1.1 ม.4 - 6/5 ท 1.1 ม.4 - 6/6 ท 5.1 ม.4 - 6/1	จดหมาย ฉบับที่ 15	1. นักเรียนสามารถอธิบายเหตุการณ์ใน จดหมายฉบับที่ 15 ได้ 2. นักเรียนสามารถวิเคราะห์และแสดงความ คิดเห็นจากจดหมายฉบับที่ 15 ได้ 3. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้	1
แผนที่ 10	ท 1.1 ม.4 - 6/5 ท 1.1 ม.4 - 6/6 ท 5.1 ม.4 - 6/1	จดหมาย ฉบับที่ 17 และ 18	1. นักเรียนสามารถอธิบายเหตุการณ์ใน จดหมายฉบับที่ 17 และ 18 ได้ 2. นักเรียนสามารถวิเคราะห์และแสดงความ คิดเห็นจากจดหมายฉบับที่ 17 และ 18 ได้ 3. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้	1
แผนที่ 11	ท 1.1 ม.4 - 6/3 ท 5.1 ม.4 - 6/1 ท 5.1 ม.4 - 6/2	วิเคราะห์ และวิจารณ์	1. นักเรียนมีความรู้เรื่องหัวใจชายหนุ่ม 2. นักเรียนสามารถวิเคราะห์และวิจารณ์เรื่อง หัวใจชายหนุ่ม ตามหลักการวิจารณ์เบื้องต้นได้ 3. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้	1

(ต่อ)

ตารางที่ 3.5 (ต่อ)

แผนที่	มาตรฐานการเรียนรู้ /ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	ชั่วโมงที่สอน
แผนที่ 12	ท 1.1 ม.4 - 6/5 ท 5.1 ม.4 - 6/3 ท 5.1 ม.4 - 6/4	ประเมินคุณค่าและสังเคราะห์ข้อคิด	1. นักเรียนมีความรู้เรื่องหลักการวิเคราะห์สังเคราะห์และประเมินคุณค่า 2. นักเรียนสามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์และประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์เรื่องหัวใจชายหนุ่มได้ 3. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้	1

3.4.1.4 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบประเมินผลการปฏิบัติงาน และแบบทดสอบย่อยที่จัดทำเสร็จเรียบร้อยแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ เพื่อทำการประเมินตรวจสอบความถูกต้อง ตรวจสอบคุณภาพและความเหมาะสม ซึ่งผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย

1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดรุณภา นาชัยฤทธิ์ ปรด. (หลักสูตรและการเรียนการสอน) อาจารย์ประจำสาขาหลักสูตรและการเรียนการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน

2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนันทา กินรีวงศ์ วุฒิการศึกษา ค.ด. (หลักสูตรและการเรียนการสอน) อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน

3) ว่าที่ร้อยตรี รองศาสตราจารย์ ดร.อรัญ ชุยกระเดื่อง วุฒิการศึกษา กศ.ด. (วิจัยและประเมินผลการศึกษา) อาจารย์ประจำสาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลการศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัย การวัดและประเมินผลการวิจัย

4) อาจารย์น้ำฝน สารคุณ วุฒิการศึกษา ศศ.ม. (ภาษาและวรรณกรรมไทย) อาจารย์ประจำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญพิเศษด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย

5) อาจารย์ลัดดาวัลย์ กิ่งสีดา วุฒิการศึกษา ศศ.ม. (ภาษาไทย) อาจารย์ประจำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญพิเศษด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย

ซึ่งผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ประเมินและให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหา ความสอดคล้องในแต่ละองค์ประกอบของแผนการจัดกิจกรรมการ

เรียนรู้ โดยใช้มาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ซึ่งมี 5 ระดับ คุณภาพระดับดีมาก คุณภาพระดับดี คุณภาพระดับค่อนข้างดี คุณภาพระดับพอใช้ และคุณภาพระดับควรปรับปรุง ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556) กำหนดเกณฑ์ให้คะแนนการประเมิน ดังนี้

เหมาะสมดีมาก	ให้คะแนน 5 คะแนน
เหมาะสมดี	ให้คะแนน 4 คะแนน
เหมาะสมค่อนข้างดี	ให้คะแนน 3 คะแนน
เหมาะสมพอใช้	ให้คะแนน 2 คะแนน
เหมาะสมควรปรับปรุง	ให้คะแนน 1 คะแนน

กำหนดเกณฑ์การแปลผลความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

ระดับคะแนนเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
คะแนนเฉลี่ย 4.51-5.00	แปลผล เหมาะสมดีมาก
คะแนนเฉลี่ย 3.51-4.50	แปลผล เหมาะสมดี
คะแนนเฉลี่ย 2.51-3.50	แปลผล เหมาะสมค่อนข้างดี
คะแนนเฉลี่ย 1.51-2.50	แปลผล เหมาะสมพอใช้
คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.50	แปลผล เหมาะสมควรปรับปรุง

ซึ่งผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อยู่มีค่า $\overline{X}$ อยู่ที่ 4.28-4.78 และโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.63, $S.D.$ = 0.12)

3.4.1.5 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และนำไปใช้ในการดำเนินการวิจัยต่อไป

3.4.1.6 จัดพิมพ์แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปทดลองใช้จริงในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567

3.4.2 แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ มีขั้นตอนสร้างดังนี้

3.4.2.1 ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

3.4.2.2 วิเคราะห์หลักสูตรด้านเนื้อหา เขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบ

3.4.2.3 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถแบบอิงเกณฑ์

3.4.2.4 วิเคราะห์สาระการเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้ แล้วสร้างตารางวิเคราะห์กำหนดจำนวนข้อ

ตารางที่ 3.6 วิเคราะห์สาระการเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้ แล้วสร้างตารางวิเคราะห์กำหนดจำนวนข้อ

คำนิยาม	แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์	
	แบบทดสอบที่สร้าง	แบบทดสอบใช้จริง
ความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ คือการอ่านที่มีการไตร่ตรองและพิจารณาเนื้อหาอย่างละเอียดถี่ถ้วน หลังจากการอ่าน ผู้อ่านจะสามารถแยกแยะได้ว่าเนื้อหาส่วนใดเป็นสาระสำคัญ และส่วนใดไม่มีสาระสำคัญ รวมถึงสามารถแยกประเภทของเนื้อหาต่าง ๆ เพื่อให้ผู้อ่านที่สามารถพิจารณาข้อเท็จจริง ของเนื้อหาที่นำเสนอว่าเป็นความจริงตามข้อพิสูจน์ สามารถพิจารณาข้อคิดเห็น เนื้อหาในส่วนที่แสดงความคิดเห็นของผู้เขียน และสามารถพิจารณาความรู้สึกเนื้อหาในส่วนที่แสดงถึงอารมณ์ความรู้สึกของผู้เขียนที่สื่อมายังผู้อ่าน รวมถึงสามารถลำดับเหตุการณ์ต่าง ๆ ภายในเรื่องที่อ่านเป็นขั้นเป็นตอนอย่างมีระเบียบ นอกจากนี้ ผู้อ่านยังสามารถตีความและประเมินเนื้อหาได้อย่างมีวิจารณญาณ		
1. ข้อเท็จจริง	18	11
2. ข้อคิดเห็น	13	11
3. ความรู้สึก	9	8
รวมทั้งหมด	40	30

3.4.2.5 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้ เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก ทั้งหมด 30 ข้อ

3.4.2.6 นำแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยวิธีอาศัยดุลยพินิจของผู้เชี่ยวชาญ โดยพิจารณาความสอดคล้องของข้อสอบกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ (IOC : Index of Item Objective Congruence) สอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง

(IOC) จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม โดยกำหนดคะแนนความคิดเห็น ดังนี้ (ไพศาล วรคำ, 2561)

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

3.4.2.7 นำผลการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เป็นข้อสอบที่มีอยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรงตามเนื้อหาที่ใช้ได้ ซึ่งพบว่ามีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.6 - 1 มีจำนวนข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 40 ข้อ

3.4.2.8 ปรับปรุงแก้ไขจากผลการประเมินตามข้อ 2.6 แล้วนำแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม สังกัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ปีการศึกษาที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 22 คน ซึ่งเป็นกลุ่มนักเรียนที่เคยเรียนเนื้อหาที่กำลังศึกษาแล้วและไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง/กลุ่มเป้าหมาย โดยเมื่อนักเรียนทำแบบทดสอบแล้ว นำกระดาษคำตอบมาตรวจให้คะแนน ผู้ที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน ผู้ที่ตอบผิดให้ 0 คะแนน แล้วคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.20 ขึ้นไป และค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.20-0.80 ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.38-0.77 ค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.42-0.77 ผ่านทั้งหมด 36 ข้อ แล้วคัดเลือกข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 30 ข้อ

3.4.2.9 นำแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของกลุ่มTryout ที่ผ่านการหาคุณภาพแล้ว มาวิเคราะห์เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับตามวิธีของ Lovett (ไพศาล วรคำ, 2559) ซึ่งแบบทดสอบที่ผ่านเกณฑ์ต้องมีค่าความเชื่อมั่นมากกว่า 0.70 และเมื่อนำคะแนนที่ได้มาคำนวณพบว่า ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.86

3.4.2.10 จัดพิมพ์แบบทดสอบที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพเป็นแบบทดสอบฉบับจริง จำนวน 30 ข้อ ไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

3.4.3 การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนรู้ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

3.4.3.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถาม โดยศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของลิเคิร์ท (Liker) จากเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้อง

3.4.3.2 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

คะแนน 5 หมายถึง ความสอดคล้องในระดับมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง ความสอดคล้องในระดับมาก

คะแนน 3 หมายถึง ความสอดคล้องในระดับปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง ความสอดคล้องในระดับน้อย

คะแนน 1 หมายถึง ความสอดคล้องในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจและแปลผลข้อมูลดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50 – 5.00 หมายถึง มีระดับความความสอดคล้องมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50 – 4.49 หมายถึง มีความระดับสอดคล้องเห็นมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50 – 3.49 หมายถึง มีระดับความสอดคล้องปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50 – 2.49 หมายถึง มีระดับความสอดคล้องน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.49 หมายถึง มีระดับความสอดคล้องน้อยที่สุด

3.4.3.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามความพึงพอใจ โดยคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม

โดยกำหนดคะแนนความคิดเห็น ดังนี้ (ไพศาล วรคำ, 2561)

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับนิยามความพึงพอใจ

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับนิยามความพึงพอใจ

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับนิยามความพึงพอใจ

3.4.3.4 นำผลการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป เพื่อนำไปใช้ต่อไป ซึ่งการวิเคราะห์พบว่าว่าค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.6 -1.0 สรุปค่าที่ได้ คือ ใช้ได้

3.4.3.5 จัดพิมพ์และทำแบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนรู้ฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ที่ส่งเสริมความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

3.5.1 ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยทำการทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบการอ่านเชิงวิเคราะห์แบบปรนัย จำนวน 30 ข้อ ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้วนำ มาตรวจให้คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบบันทึกผลไว้ พร้อมแจ้งคะแนนให้นักเรียนรู้

3.5.2 ปฐมนิเทศชี้แจงเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ให้นักเรียนเข้าใจ

3.5.3 ดำเนินการสอนตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R จำนวน 12 แผนใช้เวลาแผนละ 1 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง

3.5.4 ดำเนินการทดสอบหลังเรียน (Post-test) ของผู้เรียนหลังการทดลองการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ด้วยแบบทดสอบการอ่านเชิงวิเคราะห์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบบปรนัย ทั้งหมด 30 ข้อ

3.5.5 ดำเนินการให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ SQ4R ที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น

3.5.6 รวบรวมข้อมูลที่ได้จากการทดลองไปวิเคราะห์หาค่าสถิติ เพื่อสรุปผลและอภิปรายผล

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

มีลำดับขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์หลักของการวิจัยดังนี้

3.6.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ที่ส่งเสริมความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 80/80

3.6.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80

3.6.3 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ที่ส่งเสริมความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.7.1 สถิติพื้นฐาน

3.7.1.1 ค่าเฉลี่ย (Mean: $\bar{X}, \mu$) (ไพศาล วรคำ, 2565)

$$\overline{X} = \frac{\sum X}{n} \qquad (3\text{-}1)$$

เมื่อ $\overline{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนที่ได้ของกลุ่มตัวอย่าง

n แทน จำนวนสมาชิกของกลุ่มตัวอย่าง

3.7.1.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) (ไพศาล วรคำ, 2565)

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^{n}\left(x_i - \bar{x}\right)^2}{n-1}} \quad (3\text{-}2)$$

เมื่อ $S.D.$ แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง

$\overline{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

X แทน ผลรวมของคะแนนที่ได้ของกลุ่มตัวอย่าง

n แทน จำนวนสมาชิกของกลุ่มตัวอย่าง

3.7.1.3 ร้อยละ (Percentage: %) (ไพศาล วรคำ, 2565)

$$\text{ร้อยละ (\%)} = \frac{f}{n} \times 100 \quad (3\text{-}3)$$

เมื่อ f แทน ความถี่ของรายการที่สนใจ

n แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

3.7.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือ

3.7.2.1 ค่าอัตราส่วนร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของคะแนนระหว่างเรียนกับค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน E_1/E_2 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556)

$$E_1 = \frac{\frac{\sum X}{N}}{A} \times 100 \quad (3\text{-}4)$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ

X แทน ผลรวมของคะแนนนักเรียนที่ได้จากการวัดระหว่างเรียน

A แทน คะแนนเต็มจากการวัดระหว่างเรียน

N แทน จำนวนผู้เรียน

$$E_2 = \frac{\frac{\sum F}{N}}{B} \times 100 \quad (3\text{-}5)$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

F แทน คะแนนรวมของผลลัพธ์ของการประเมินหลังเรียน

B แทน คะแนนเต็มของการทดสอบหลังเรียน

N แทน จำนวนผู้เรียน

3.7.2.2 ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Congruence) (ไพศาล วรคำ, 2565)

$$IOC = \frac{\sum R}{n} \quad (3\text{-}6)$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้อง

$\sum$ R แทน คะแนนระดับความสอดคล้องที่ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนประเมินในแต่ละข้อ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ประเมินความสอดคล้องในข้อนั้น

ระดับความสอดคล้อง มีดังนี้

+1 คือ สอดคล้อง

0 คือ ไม่แน่ใจ

-1 คือ ไม่สอดคล้อง

เกณฑ์การตัดสินค่า IOC ถ้ามีค่า 0.60 ขึ้นไป แสดงว่า ข้อคำถามนั้นวัดได้ตรงจุดประสงค์หรือข้อคำถามนั้นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา แสดงว่าข้อคำถามนั้นใช้ได้

3.7.2.3 ค่าอำนาจจำแนกแบบอิงเกณฑ์ของแบบทดสอบวัดสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์แบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ โดยใช้สูตรเบรนเนม (Brennan's Index: B-Index) (ไพศาล วรคำ, 2565)

$$B = \frac{f_p}{n_p} - \frac{f_F}{n_F} \quad (3\text{-}7)$$

เมื่อ B แทน ดัชนีอำนาจจำแนกของเบรนเนม

f_p แทน จำนวนคนที่ตอบข้อนั้นถูกในกลุ่มที่ผ่านเกณฑ์

f_F แทน จำนวนคนที่ตอบข้อนั้นถูกในกลุ่มที่ไม่ผ่านเกณฑ์

n_p แทน จำนวนคนในกลุ่มผ่านเกณฑ์

n_F แทน จำนวนคนในกลุ่มไม่ผ่านเกณฑ์

3.7.2.4 ความยากง่ายของแบบทดสอบ (ไพศาล วรคำ, 2565)

$$p = \frac{f}{n} \tag{3-8}$$

เมื่อ p แทน ระดับความยาก

f แทน จำนวนนักเรียนที่ทำข้อสอบถูก

n แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ

ข้อสอบที่มีความยากเหมาะสมจะมีดัชนีความยากอยู่ระหว่าง 0.20 - 0.80

3.7.2.5 หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอิงเกณฑ์ โดยใช้สูตรของโลเวทท์ (Lovett's Method) (ไพศาล วรคำ, 2565, น. 292)

$$r_{cc} = 1 - \frac{k\sum x - \sum x^2}{(k-1)\sum (x-c)^2} \tag{3-9}$$

เมื่อ r_{cc} แทน ค่าประมาณความเชื่อมั่นแบบอิงเกณฑ์

k แทน จำนวนข้อสอบ

c แทน คะแนนเกณฑ์หรือคะแนนจุดตัด

x_i แทน คะแนนรวมของผู้สอบแต่ละคน

3.7.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.7.3.1 สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน (t-test One Sample) (ชูศรี วงศ์รัตนะ, 2550)

$$t = \frac{\bar{X} - \mu}{\frac{S_d}{\sqrt{n}}} \quad , df = n - 1 \tag{3-10}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤติจากการแจกแจงแบบ t เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

S_d แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลต่างคู่คะแนน

μ_0 แทน ค่าเฉลี่ยมาตรฐานที่ใช้เป็นเกณฑ์

บทที่ 4
ผลการวิจัย

การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ที่ส่งเสริมความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้นำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการแปลความหมายและเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ถูกต้อง ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N แทน จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง/กลุ่มเป้าหมาย

$\overline{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

% แทน ค่าร้อยละ

$\sum X$ แทน คะแนนรวม

$S.D.$ แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ

E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

t แทน ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าเปรียบเทียบค่าวิกฤตเพื่อทราบความมีนัยสำคัญ

4.2 ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ศึกษาประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ที่ส่งเสริมความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 80/80

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ที่ส่งเสริมความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ที่ส่งเสริมความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 80/80 ดังนี้

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์การคำนวณคะแนนจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R เพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพของกระบวนการและผลลัพธ์ของการพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียน โดยผู้วิจัยได้คำนวณและนำคะแนนจากกิจกรรมการเรียนรู้มารวมกัน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 จึงถือว่ามีประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) นอกจากนี้ยังมีการวัดผลจากการทำแบบทดสอบความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ที่มีคะแนนเต็ม 30 คะแนน โดยการคำนวณผลคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบ ซึ่งหากค่าเฉลี่ยของคะแนนรวมคิดเป็นร้อยละ 80 หรือสูงกว่า ก็จะถือว่ามีประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ตามที่กำหนดไว้ในเกณฑ์มาตรฐาน ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ผลการศึกษาประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ที่ส่งเสริมความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 80/80

ข้อที่	รายการประเมิน	n	คะแนนเต็ม	$\overline{X}$	$S.D.$	คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ
1	ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)	23	420	345.13	5.09	82.17
2	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)	23	30	27.22	1.51	90.72
ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 82.17 / 90.72						

จากตารางที่ 4.1 พบว่าผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R มีประสิทธิภาพสูงตามเกณฑ์ (E_1/E_2)เท่ากับ 82.17 และ 90.72 ตามลำดับ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัย

ได้พัฒนาขึ้นนั้นมีประสิทธิภาพที่สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่กำหนดไว้ ทั้งในด้านกระบวนการเรียนรู้ (E_1) และผลลัพธ์จากการประเมินผล (E_2) โดยมีค่าเฉลี่ยที่สูงกว่ามาตรฐานที่กำหนด ซึ่งบ่งชี้ว่ากิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80

ผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 ผลปรากฏดังตารางที่ 4.2 ดังนี้

ตารางที่ 4.2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	คะแนนเกณฑ์	$\overline{X}$	$S.D.$	คะแนนร้อยละ	t	Sig.
หลังเรียน	23	30	24	27.22	1.51	90.72	21.82	0.00

หมายเหตุ. * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.2 พบว่าคะแนนทดสอบหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R มี $\overline{X}$ =27.22, $S.D.$= 1.51 คิดเป็นร้อยละ 90.72 เมื่อเทียบระหว่างเกณฑ์กับคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนพบว่า คะแนนหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยม ศึกษาปีที่ 4 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ที่ส่งเสริมความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ที่ส่งเสริมความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลปรากฏดังตารางที่ 4.3 ดังนี้

ตารางที่ 4.3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ที่ส่งเสริมความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ที่	รายการประเมิน	$\overline{X}$	*S.D.*	ระดับความพึงพอใจ
1.	เป็นกิจกรรมที่พัฒนาทักษะสำคัญของผู้เรียน	4.87	0.34	มากที่สุด
2.	เป็นกิจกรรมที่มีลำดับขั้นตอนการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ ชัดเจน	4.87	0.34	มากที่สุด
3.	เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในอ่านเชิงวิเคราะห์ เรื่องหัวใจชายหนุ่ม ได้ดียิ่งขึ้น	4.83	0.38	มากที่สุด
4.	เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกตั้งคำถาม ค้นคว้าหาความรู้ และคำตอบด้วยตนเอง	4.87	0.34	มากที่สุด
5.	เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้รู้จักคิด ลงมือปฏิบัติและได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่น	4.74	0.44	มากที่สุด
6.	ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่แปลกใหม่ น่าสนใจทำให้นักเรียนมีความสนุก และมีความสุขในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้	4.83	0.38	มากที่สุด
7.	ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมการเรียนรู้อยู่เสมอ	4.74	0.44	มากที่สุด
8.	นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวรรณคดีและวรรณกรรม เรื่องหัวใจชายหนุ่ม โดยใช้เหตุผลประกอบ ที่หลากหลาย	4.82	0.39	มากที่สุด
9.	นักเรียนมีบทบาทในการร่วมทำกิจกรรมกลุ่มและมีอิสระในการสร้างสรรค์ผลงาน	4.70	0.46	มากที่สุด
10.	ครูผู้สอนให้คำแนะนำ และให้ความช่วยเหลือในการทำกิจกรรมการเรียนรู้อย่างทั่วถึง	4.87	0.34	มากที่สุด
11.	นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจวรรณคดีและวรรณกรรมเรื่องหัวใจชายหนุ่มมากยิ่งขึ้น	4.83	0.38	มากที่สุด

(ต่อ)

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ที่	รายการประเมิน	$\overline{X}$	$S.D.$	ระดับความพึงพอใจ
12.	นักเรียนได้พัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์นำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนรายวิชาอื่น ๆ และในชีวิตประจำวันได้	5.00	0.00	มากที่สุด
13.	นักเรียนได้รับความรู้ใหม่จากประสบการณ์การร่วมทำกิจกรรม และได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่น	4.74	0.44	มากที่สุด
14.	นักเรียนเกิดทักษะสำคัญในการเรียนรู้ การคิดกล้าทำกล้าแสดงออก และสามารถแสดงความคิดเห็นร่วมกับผู้อื่น	4.83	0.48	มากที่สุด
15.	นักเรียนเห็นคุณค่า และความสำคัญของวรรณคดีและวรรณกรรม เรื่องหัวใจชายหนุ่ม ในฐานะมรดกทางภาษาของไทย	4.83	0.38	มากที่สุด
	รวม	4.82	0.37	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.3 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ที่ส่งเสริมความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยภาพรวมของความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.82, $S.D.$= 0.37) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความพึงพอใจมากที่สุด ได้แก่ 1) นักเรียนได้พัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ นำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนรายวิชาอื่น ๆ และในชีวิตประจำวันได้ ($\overline{X}$ = 5.00, $S.D.$ = 0.00) รองลงมา คือ 2) เป็นกิจกรรมที่พัฒนาทักษะสำคัญของผู้เรียน ($\overline{X}$ =4.87, $S.D.$ = 0.34), 3) เป็นกิจกรรมที่มีลำดับขั้นตอนการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ ชัดเจน ($\overline{X}$ =4.87, $S.D.$= 0.34), 4) เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกตั้งคำถาม ค้นคว้าหาความรู้ และคำตอบด้วยตนเอง ($\overline{X}$ =4.87, $S.D.$ = 0.34), 5) ครูผู้สอนให้คำแนะนำ และให้ความช่วยเหลือในการทำกิจกรรมการเรียนรู้อย่างทั่วถึง ($\overline{X}$ =4.87, $S.D.$= 0.34)

บทที่ 5
สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ที่ส่งเสริมความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัย สรุปการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. สรุป
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุป

5.1.1 ประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ที่ส่งเสริมความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 80/80 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.17/90.72 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้

5.1.2 ความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 มีประสิทธิภาพหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 คือ 90.72

5.1.3 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ที่ส่งเสริมความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยรวมของความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.82, $S.D.$ = 0.37)

5.2 อภิปรายผล

การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ที่ส่งเสริมความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า

5.2.1 การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ได้ผลประสิทธิภาพที่สูงถึง 83.49 / 90.72 และค่าส่วนเบี่ยงเบน

มาตรฐานที่ 5.09/1.51 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ที่ 80/80 โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้และแบบทดสอบการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยศึกษาจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย อย่างเป็นระบบและมีขั้นตอนที่เหมาะสม

การศึกษาครั้งนี้ยังได้ศึกษาและอ้างอิงมาตรฐานจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในระดับชั้นมัธยมตอนปลาย โดยเฉพาะในสาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ซึ่งเน้นการใช้กระบวนการอ่านเพื่อสร้างความรู้และความคิดสำหรับการตัดสินใจและแก้ปัญหาชีวิต รวมถึงสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม มาตรฐาน ท 5.1 ที่มุ่งเน้นการเข้าใจและแสดงความคิดเห็นต่อวรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง ในกระบวนการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน ดังที่เมขลา ลือโสภา (2555) กล่าวถึงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ว่าเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ใช้กระบวนการอ่านในการสร้างความรู้และความคิด ซึ่งเป็นวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพ ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหาที่อ่าน และสามารถคาดเดาหลักการของเรื่องที่อ่านได้ รวมถึงจดจำสิ่งที่อ่านได้อย่างรวดเร็ว เพื่อนำมาพัฒนาความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ ดังที่ ริวรรณ นันทจันทูล และธันวพร เสรีชัยกุล (2555) กล่าวถึงการอ่านวิเคราะห์ไว้ว่า 1) ผู้อ่านสามารถพิจารณาข้อเท็จจริง ของเนื้อหาที่นำเสนอว่าเป็นความจริงตามข้อพิสูจน์ 2) ความสามารถในการพิจารณาข้อคิดเห็น คือ ความสามารถในการพิจารณาเนื้อหาส่วนที่แสดงความคิดเห็นของผู้เขียน สังเกตได้จากคำหรือว่า เช่น น่าจะ ควรจะ เชื่อว่า เป็นต้น 3) ความสามารถในการพิจารณาความรู้สึก คือ การพิจารณาเนื้อหาในส่วนที่แสดงถึงอารมณ์ความรู้สึกของผู้เขียนที่สื่อมายังผู้อ่าน โดยผู้วิจัยนำเนื้อหาหัวข้อ “หัวใจชายหนุ่ม” มาออกแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้จำนวน 12 แผนการเรียนรู้ รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง ก่อนการนำแผนกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ไปใช้จริง ผู้วิจัยได้ทำการปรับปรุงและแก้ไขกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้แผนการเรียนรู้มีความเหมาะสมและพร้อมสำหรับการใช้งานในการวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากการวิจัยพบว่า การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพสูงถึง 82.17/90.72 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.92/1.51 ซึ่งสอดคล้องกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ที่ 80/80 สอดคล้องกับงานวิจัยของสถาพร ปุ่มเป้า (2563) ที่ได้ศึกษา การพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์วรรณคดีเรื่องนิราศภูเขาทองโดยใช้วิธีการสอนแบบ SOR ร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์วรรณคดี เรื่องนิราศภูเขาทอง โดยใช้วิธีการสอนแบบ SO4R ร่วมกับ สื่อมัลติมีเดีย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ =4.83,

$S.D.$ = 0.38) และเมื่อนำไปทดลองใช้พบว่ามีประสิทธิภาพ เท่ากับ 85.84/81.74 และสอดคล้องกับเดือนรุ่ง แก้ววรรณี (2564) ที่ได้ศึกษา ทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์และคุณลักษณะด้านนิสัยรักการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบ SO4R ร่วมกับการใช้กระบวนการกลุ่มร่วมมือแบบ STAD ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบ SO4R ร่วมกับการใช้กระบวนการกลุ่มร่วมมือแบบ STAD ในรายวิชาการศึกษาค้นคว้าเบื้องต้น เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์และ คุณลักษณะด้านนิสัยรักการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 18 แผนที่มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.91/86.76 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดคือ 80/80

5.2.2 ความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 โดยนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 90.72 ซึ่งสูงกว่าค่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้และสะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ได้อย่างชัดเจน สอดคล้องกับ นิภาพร ใจฟู (2563) ที่ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามวิธีการสอนแบบ SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ทางความหมายเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์วรรณคดีสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัย ของนิภาพร พบว่า การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์วรรณคดีของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ทางความหมาย พบว่าคะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนรู้เท่ากับ 23.98 คะแนน และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.62 คิดเป็นร้อยละ 79.93 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับนิตยา พืชเพียร (2564) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาชุดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านวิเคราะห์วรรณคดีไทยด้วยเทคนิค SQ4R กับเทคนิค KWL PLUS ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียนด้วยเทคนิค SQ4R มีผลการอ่านวิเคราะห์วรรณคดีหลังเรียนอยู่ที่ 82.44 ซึ่ง.สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2.3 การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของความพึงพอใจ ไม่ว่าจะเป็น พงศ์พิชญ์ เฮ้าปาน (2562) ให้ความหมายของความพึงพอใจ หมายถึง ความคิด หรือความรู้สึกที่มีต่อการทำงานหรือกิจกรรมในเชิงบวก และดลฤดี ไชยศิริ (2563) ให้ความหมายของความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมตอบสนองต่องานหรือกิจกรรมที่ปฏิบัติ ซึ่งระดับความพึงพอใจของแต่ละบุคคลจะเกิดความพึงพอใจแตกต่าง แต่ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยสรุปไว้ว่า ความพึงพอใจหมายถึง ความรู้สึกในทางบวก ความชอบ และความสุขที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งในกรณีนี้หมายถึงความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R โดยการวัดความพึงพอใจนั้น สามารถวัดได้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย เช่น แบบสังเกต แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ ซึ่งเป็นวิธีการที่ได้รับความนิยม เป็นการตรวจสอบเพื่อ

ดูว่าผู้เรียนความพึงพอใจต่อกิจกรรมที่ได้ปฏิบัติหรือไม่โดยจะต้องเกิดจากความสมัครใจของผู้ถูกวัด ซึ่งวิธีการวัดความพึงพอใจที่ผู้วิจัยเลือกใช้คือ การใช้แบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่าแบบลิเคิร์ท (Likert scales) โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือเห็นด้วยมากที่สุดได้ 5 คะแนน เห็นด้วยได้ 4 คะแนน ไม่แน่ใจได้ 3 คะแนน ไม่เห็นด้วยได้ 2 คะแนน ไม่เห็นด้วยอย่างซึ่งได้ 1 คะแนน และแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีทั้งหมด 15 ข้อ ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามความพึงพอใจที่พัฒนาขึ้นเพื่อให้สามารถวัดความพึงพอใจของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และก่อนนำไปใช้จริงผู้วิจัยได้นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ พบว่า ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ได้ตรวจสอบความเหมาะสมของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า มีความเหมาะสมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.63, $S.D.$ = 0.12) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้วิจัยได้จัดสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจอย่างเป็นระบบขั้นตอนที่ถูกต้อง โดยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดความพึงพอใจ และออกแบบแบบสอบถามจำนวน 1 ฉบับ 15 ข้อ และได้ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา แล้วนำไปผ่านการประเมินความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญ และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และเมื่อนำไปทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 23 คน เพื่อประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า โดยรวมแล้วนักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดทุกข้อ ($\overline{X}$ = 4.82, $S.D.$ = 0.37) โดยเมื่อพิจารณาความพึงพอใจในแต่ละข้อ พบว่า ความพึงพอใจมากที่สุด ได้แก่นักเรียนได้พัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนรายวิชาอื่น ๆ และในชีวิตประจำวันได้ ($\overline{X}$ = 5.00, S.D. = 0.00) เป็นกิจกรรมที่พัฒนาทักษะสำคัญของผู้เรียน ($\overline{X}$ = 4.87, $S.D.$ = 0.34) เป็นกิจกรรมที่มีลำดับขั้นตอนการเรียนรู้อย่างเป็นระบบและชัดเจน ($\overline{X}$ = 4.87, $S.D.$ = 0.34) เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกตั้งคำถาม ค้นคว้าหาความรู้และคำตอบด้วยตนเอง ($\overline{X}$ = 4.87, $S.D.$ = 0.34) ครูผู้สอนให้คำแนะนำและให้ความช่วยเหลือในการทำกิจกรรมการเรียนรู้อย่างทั่วถึง ($\overline{X}$ = 4.87, $S.D.$ = 0.34) ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับการศึกษาของสถาพร ปุ่มเป้า (2563) ซึ่งได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์วรรณคดีเรื่อง “นิราศภูเขาทอง” โดยใช้วิธีการสอนแบบ SO4R ร่วมกับสื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์วรรณคดีอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.66, $S.D.$ = 0.57) ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ วริญญา โลศิริ (2563) ที่ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบ SOAR ที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SOAR โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ

โดยจัดลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ 1) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 2) ด้านครูผู้สอน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดและประเมินผล

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้

5.3.1.1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ผู้สอนควรคำนึงถึงเวลาในการดำเนินกิจกรรม เนื่องจากวิธี SQ4R มีขั้นตอนและกระบวนการในการจัดการเรียนรู้ที่ชัดเจน ซึ่งอาจต้องใช้เวลาในการทำกิจกรรมมากกว่ากิจกรรมการเรียนรู้ทั่วไป โดยเฉพาะในกรณีที่เรียนแบบกลุ่มร่วมมือหรือเรียนแบบเดี่ยว ดังนั้น ผู้สอนควรวางแผนการใช้เวลาให้เหมาะสม และอาจจำเป็นต้องปรับลดหรือปรับเปลี่ยนกิจกรรมบางอย่างเพื่อให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และไม่ทำให้เวลาที่มีจำกัดเกิดผลกระทบต่อกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน

5.3.1.2 เนื่องจากกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R มีหลายขั้นตอน ผู้สอนควรให้ความสำคัญในการปูพื้นฐานและทำความเข้าใจในวิธีการของ SQ4R ให้กับผู้เรียนอย่างถ่องแท้ในช่วงเริ่มต้นของการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในกระบวนการต่าง ๆ ของ SQ4R ได้ดี ไม่เกิดข้อผิดพลาดในการปฏิบัติตามขั้นตอนการเรียนการสอน และช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำกระบวนการนี้ไปใช้ในการอ่านวิเคราะห์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 ควรมีการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R ไปพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์กับวรรณคดีเรื่องใหม่ และกับผู้เรียนในระดับชั้นอื่น ๆ โดยปรับกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาเฉพาะของแต่ละระดับชั้น เช่น การเลือกวรรณคดีที่มีความหลากหลายและแตกต่างกัน เพื่อให้เหมาะสมกับความสามารถและความสนใจของผู้เรียนในแต่ละระดับ

5.3.2.2 ควรมีการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R ร่วมกับเทคนิคการสอนอื่น ๆ เพื่อเสริมสร้างความหลากหลายในการเรียนการสอน เช่น การใช้เทคโนโลยีหรือสื่อมัลติมีเดีย การใช้ผังความคิด หรือเทคนิคการสอนเชิงสร้างสรรค์อื่น ๆ ซึ่งสามารถช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนและเพิ่มความเข้าใจในเนื้อหาการอ่านเชิงวิเคราะห์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กรมวิชาการ. (2551). *การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรการศึกษา.* กรุงเทพ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.* กรุงเทพ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

กานต์ธิดา แก้วกาม. (2556). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบSQ4R กับวิธีสอนแบบปกติ (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

การุณันทน์ รัตนแสนวงษ์. (2555). *การอ่านและการเขียนเชิงวิชาการ.* กรุงเทพฯ: แสงจันทร์การพิมพ์.

กิตติพงษ์ แบสิ่ว. (2561). *การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านวิเคราะห์อ่านร้อยแก้วของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กระบวนการ 5 ร่วมกับกลวิธีแผนภูมิความหมาย.* นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

เกตุจันทร์ ไพศาลธรรม. (2556). *การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ ภาษาไทยด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ด้วยเทคนิค KWL Plus ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.* (รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต).

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2553). *การคิดเชิงวิเคราะห์* (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: ซัดเซสมีเดีย.

จรรยา ศรีบัวหลวง. (2559). *การศึกษาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับแผนผังความคิด* (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต).

จิตตินันท์ นันทไพบูลย์. (2551). *จิตวิทยาการบริการ.* กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดยูเคชั่น.

จิตตินันท์ สุวรรณภาพ. (2564). *การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ด้วยการจัดการเรียนรู้การสอนอ่านแบบพโนรามา (PANORAMA) ร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัยมศึกษาปีที่ 6.* พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.

จินตนา มั่นคง. (2560). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.* พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.

จิรวัฒน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ. (2556). *การอ่านเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต.* กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.

จิราภรณ์ ฤทธิชัย. (2557). *การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้เทคนิคการสอนแบบเลือกสรร.* เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

จุฬาลักษณ์ กองพิลา. (2553). *การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือแบบซี ไอ อาร์ ซี.* มหาสารคาม: การศึกษาค้นคว้าอิสระมหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

เจนจิรา วรรณพันธ์. (2560). *การศึกษาความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปี ที่5 จากการจัดการเรียนรู้ โดย KWLH ร่วมกับแผนผังความคิด.* (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต).

ชนาธิป พรกุล. (2552). *การออกแบบการสอน การบูรณาการ การอ่าน การคิดวิเคราะห์และการเขียน* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชนาธิป พรกุล. (2555). *การออกแบบการสอน การบูรณาการ การอ่าน การคิดวิเคราะห์ และการเขียน.* กรุงเทพ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชมพิชาน์ กฤษฎิ์ธนกาญจน์. (2565). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เรื่องวิธีเรียงสับเปลี่ยนและวิธีจัดหมู่ที่เรียนด้วยการเรียนรู้แบบจิ๊กซอว์ (JIGSAW) แบบกลุ่มช่วยเรียนรายบุคคล (TAI) และแบบปกติ.* ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.

ชลธิดา หงษ์เหม. (2560). *การพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี ที่ 2 โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ4R ร่วมกับแผนที่ความคิด.* (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต).

ชลธิดา หงษ์เหม. (2560). *การพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ4R ร่วมกับแผนที่ความคิด.* เพชรบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ชวาล แพรัตกุล. (2552). *เทคนิคการวัดผล.* กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2521). *มิติที่ 3 นวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษา.* กรุงเทพฯ: แผนกวิชาโสตศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์วิทยาลัย.

ชำนาญ สมุทร. (2556). *ภาวะผู้นำทางการศึกษา ทฤษฎี และปฏิบัติ* (พิมพ์ครั้งที่ 2). ระยอง: พี.เอส. การพิมพ์.

ณัฐนันท์ โม้พิมพ์. (2565). *การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.* มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ดลฤตี ไชยศิร. (2563). *การส่งเสริมแรงจูงใจไผ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับแนวคิดเกมิฟิเคชัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนผดุงนารี.* มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

ดวงกมล สินเพ็ง. (2553). *การพัฒนาผู้เรียนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้: การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง : กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม.* กรุงเทพ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์วิทยาลัย.

เดือนรุ่ง แก้วมณี. (2564). *ทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์และคุณลักษณะด้านนิสัยรักการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับการใช้กระบวนการกลุ่มร่วมมือแบบ STAD*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.

ทัศนีย์ หนูนาค. (2550). ผลของการเรียนการสอนภาษาไทยด้วยเทคนิคการคิดแบบหมวก 6 ใบที่มีผลต่อความสามารถคิดวิเคราะห์และการอ่านวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต).

เทวราช มังคะละ. (2565). *การพัฒนาความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ ด้วยการออกแบบการเรียนรู้แบบย้อนกลับร่วมกับการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการคิดขั้นสูงเชิงระบบ (GPAS5 Steps) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.* พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.

ธนวรรณ เห็มบาสัตย์. (2560). *การพัฒนาความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์บทประพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยเทคนิคการจัดการเรียนรู้ CIRC.* มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

นริศรา ชยธวัช. (2563). *การพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับผังกราฟิก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.* กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

นฤมล จำอินทร์. (2557). *การพัฒนาการเรียนการสอน เรื่อง ภาษาต่างประเทศในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2* โดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน.

น้ำทิพย์ ท่วมเพ็ชร. (2548). *ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตาม 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้กับความสามารถพื้นฐานอาชีพต่าง ๆ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 จังหวัดสงขลา.* สงขลา: ถ่ายเอกสาร.

นิตยา พืชเพียร. (2564). การพัฒนาชุดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านวิเคราะห์วรรณคดีไทยด้วยเทคนิค SQ4R กับเทคนิค KWL PLUS สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. *วารสารวิจัยรำไพพรรณี* 15(2).

นิภาพร ฟูใจ. (2563). *การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามวิธีกรสอนแบบ SQ4R ร่วมกับผังสัมพันธ์ความหมาย เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์วรรณคดีสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.* เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

บันลือ พฤกษะวัน. (2556). วรรณกรรมกับเด็ก (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

บุญชม ศรีสะอาด. (2556). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สุวิริยาสาส์น.

เบญจวรรณ สว่างคง. (2556). *แรงจูงใจและความพึงพอใจในการศึกษาวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยของรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร.* (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต)

ประพนธ์ เรืองณรงค์. (2557). *พจนานุกรมภาษาในอาเซียน.* กรุงเทพฯ : สถาพรบุ๊คส์.

ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ. (2556). *การพัฒนาการคิด.* กรุงเทพฯ: 9119 เทคนิค พริ้นติ้ง.

ผกาศรี เย็นบุตร. (2552). *การอ่าน ภาควิชาภาษาไทยและภาคตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์* มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (อัดสำเนา).

ผุสดี แสงอ่อน. (2555). *ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการบริหารงานของโรงเรียนสวนป่าอุปถัมภ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2* (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต).

พงศ์พิชญ์ เฮ้าปาน. (2562). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้วิธีการแบบเปิด (Open Approach) เพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิด วิเคราะห์ เรื่อง ดาวฤกษ์ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่6.* พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.

พรทิพย์ แข็งขัน และชยพร กระต่ายทอง. (2553). *โมดูล 2 การจัดการเรียนรู้ภาษาไทยแบบบูรณาการ ใน พรทิพย์ แข็งขัน (บ.ก.), คู่มือฝึกอบรมภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โครงการยกระดับคุณภาพครูทั้งระบบตามแผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และศูนย์เครือข่ายทั่วประเทศ.* กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พรนิภา บรรจงมณี. (2548). *การใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและการคิดไตร่ตรองของผู้เรียน* (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต).

พรรณี ชูทัย เจนจิต. (2550). *จิตวิทยาการเรียนการสอน.* กรุงเทพฯ: อมรินทร์การพิมพ์.

พัชรา กงจีน. (2558). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ความเชื่อมั่นในตนเอง และความสามารถในการคิดแก้ปัญหา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้ชุดฝึกประกอบกิจกรรมแบบ 4 MAT.* มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

พัชริยา แก่นสา. (2555). *ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยในโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายตำบลวังทอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้วเขต 1* (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต) สาขาวิชาการบริหารการศึกษา.

พัฒนา พรหมณี. (2563). แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจและการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจในงาน. *วารสารวิชาการสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย (สสอท.).*

พันพัชร ปิ่นจินดา และ อลงกรณ์ เกิดเนตร เบญจวรรณ กี่สุขพันธ์. (2560). *การจัดการเรียนรู้และการจัดการชั้นเรียน.* มหาวิทยาลัยสวนดุสิต.

พานชัย เกษฎา. (2559). *การออกแบบและพัฒนาการเรียนรู้.* สุรินทร์: มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.

พิชยา เสนามนตรี. (2556). ผลการอ่านเชิงวิเคราะห์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่6 โดยการจัดการเรียนรู้แบบSQ4R. มหาสารคาม: การศึกษาค้นคว้าอิสระ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

รงรอง พนธารา. (2550). *ความพึงพอใจของชาวไร่อ้อยต่อการบริการของฝ่ายไร่ บริษัทน้ำตาลไทยเอกลักษณ์ จำกัด จังหวัดอุตรดิตถ์.* อุตรดิตถ์: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2556เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 7 รอบ 5 ธันวาคม 2554.* กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.

ฤชุอร ฟองตา. (2552). *การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคหมวกหกใบ* (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ลาวัณย์ สังขพันธานนท์ และคณะ. (2549). *การอ่านเพื่อเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม.* มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

วรรณา บัวเกิด. (2556). *แนวคิดในการอ่านวิเคราะห์วินิจสาร.* นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

วรินญา โลศิริ. (2563). *การจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานนทบุรี เขต 2.* นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ศศิธร ไชยเทศ. (2554). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การคิดวิเคราะห์ และการยอมรับนับถือตนเอง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญากับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย.* (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย.

ศิวกานท์ ปทุมสูติ. (2553). *คู่มือการอ่านคิดวิเคราะห์.* สุพรรณบุรี: ศูนย์เรียนรู้ทุ่งสักอาศรม.

สกุลรัตน์ เจริญอินทร์พรหม. (2561). *การพัฒนาความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กลวิธี SQP2RS ร่วมกับแผนผังความคิด.* นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2565). *สทศ NIETS สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน).* สืบค้นจากhttps://newonetresult.niets.or.th/Individualweb/notice/frEnquireStudentGraphScore.aspx.

สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2566). *สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน).* สืบค้นจาก https://newonetresult.niets.or.th/Individualweb/notice/frEnquireStudentGraphScore.aspx

สถาพร ปุ่มเป้า. (2563). *การพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์วรรณคดีเรื่องนิราศภูเขาทองโดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R ร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.

สนธญา พลีดี. (2548). ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนวิทยาศาสตร์ด้วยวิธี เอส คิว โฟร์ อาร์ (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สมเกียรติ วัฒนาพงษากุล. (2560). *เอกสารประกอบการสอนชุดวิชา ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร* (เล่มที่ 2). นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

สมบัติ จำปาเงิน และ สำเนียง มณีกาญจน์. (2548). *กลเม็ดการอ่านให้เก่ง.* กรุงเทพฯ: สถาพรบุ๊คส์.

สมาน เอกพิมพ์. (2560). *การจัดการเรียนรู้สิ่งแวดล้อมและการจัดการชั้นเรียนในศตวรรษที่ 21.* มหาสารคาม: ตักสิลาการพิมพ์.

สรายุทธ ศรีภา. (2560). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ประกอบการจัดการเรียนรู้.* กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2551). *ตัวชี้วัดและการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.* สำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ.

สายใจ ทองเนียม. (2560). *ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร.* กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดยูเคชั่น.

สิริวรรณ นันทจันทูล และธันวพร เสรีชัยกุล. (2555). *ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร.* กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สิรีธร สุขเจริญ. (2561). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ4R ร่วมกับวรรณกรรมท้องถิ่นสานใต้.* (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต).

สุคนธ์ สินธพานนท์ และคณะ. (2554). *การจัดกระบวนการเรียนรู้: เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน (พิมพ์ครั้งที่ 2).* กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.

สุชีรา ภัทรายุตตวรรตน์. (2551). *คู่มือการวัดทางจิตวิทยา* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สุนทร อุตมหาราช. (2547). *การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบ SQ4R กับการสอนตามคู่มือครู* (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). กำแพงเพชร: มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.

สุนันท์ อัญชลีนุกูล และคณะ. (2553). *คู่มือฝึกอบรมภาษาไทยและบูรณาการ ระดับประถมศึกษา.* กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2545). *หลักและวิธีการสอนอ่านภาษาไทย.* กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

สุนารี ฝีปากเพราะ. (2563). *การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้คละชั้น.* พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.

สุนิตรา สะทองอ้าย. (2562). *ผลของการใช้เทคนิคการสอนด้วยผังมโนทัศน์ในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต* (รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต).

สุภาพร เหล่ารอด. (2565). *การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ โดยการจัดกระบวนการเรียนรู้ 5 STEPs ร่วมกับเทคนิค 5W1H ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.* พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.

สุรางค์ โค้วตระกูล. (2559). *จิตวิทยาการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 12). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุวิทย์ มูลคำ. (2550). *กลยุทธ์การสอนวิเคราะห์* (พิมพ์ครั้งที่4). กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2545). *ใน 21 วิธีจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด* (ปรับปรุงครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.

อมรรัตน์ เจริญศิลป. (2560). *การพัฒนาความสามารถด้านการเชิงวิเคราะห์โดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค JIWSAW กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.* พิษณุโลก: มหาลัยวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

อมรรัตน์ ทองดี. (2557). *ผลการใช้สื่อมัลติมีเดียในการแก้โจทย์ปัญหา เรื่อง การบวกเลขของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านหนองสองห้อง (อินทปัญญาราษฎร์นุกูล) อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี.* นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2553). *หลักการสอน ฉบับปรับปรุง.* กรุงเทพ: โอเดียนสโตร์.

อาภาพร บุญเติม. (2561). *การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยเชิงวิเคราะห์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC.* ชัยภูมิ: มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ.

อารี สัณหฉวี. (2550). *สอนภาษาไทยแนวสมดุลภาษา.* กรุงเทพฯ: สมาคมเพื่อการศึกษาเด็ก.

A. Bulut. (2017). Improving (4th) Grade Primary School Students' Reading Comprehension Skills. *Universal Journal of Educational Research.*

E Kasyulita. (2015). *The Effect of SQ4R Technique toward Reading Comprehension at the Second Years of English Students in University of Pasir Pengaraian.* Proceedings of the Third International Seminar on English Language and Teaching (ISELT-3).

F.P. Robinson. (1961). *Effective Study.* Harper and Brothers. .

F.P. Robinson. (1961). *Effective Study.* New York: Harper and Brothers.

M., and Gurbuz, M. Basar. (2017). Effect of the SQ4R technique on the reading comprehension of elementary school 4th grade elementary school students. *International Journal ofInstruction.*

Pauk Walter. (1984). The New SQ4R. *Journal Reading World,* 30-32.

S., & Inrasari, M. Naeklan. (2017). Implementation of Sq4r Model to Increase Reading Comprehension Ability of Elementary Students. Atlantis Press.

S., Sufyarma, M., and Darnis, A Meiliza. (n.d.). The development of reading comprehension learning material by SQ4R strategy for grade iv at primary schools. ICESST2018.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย **รหัสวิชา ท 31102**

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 **ภาคเรียนที่ 2/2567**

วรรณคดีและวรรณกรรม

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 หัวใจชายหนุ่ม **เวลา 12 ชั่วโมง**

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ประวัติและผลงานของผู้แต่ง **เวลา 1 ชั่วโมง**

สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....คาบที่..... **ครูผู้สอน นางสาว เมธาวดี ภูพันนา**

สาระสำคัญ

การศึกษาวรรณคดีและวรรณกรรมแต่ละเรื่องมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเรียนรู้ประวัติและความเป็นมาของผู้แต่ง จะทำให้เข้าใจถึงเนื้อหาสาระต่าง ๆ และคุณค่าที่ปรากฏในผลงานได้เป็นอย่างดี อีกทั้งเป็นการยกย่อง ชื่นชมในความรู้ความสามารถของผู้แต่งที่ได้สร้างผลงานไว้ให้กับคนรุ่นหลังได้ศึกษาเรียนรู้

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ท 1.1 ม.4 - 6/6 ตอบคำถามจากการอ่านประเภทต่างๆ ภายในเวลาที่กำหนด

ท 1.1 ม.4 - 6/7 อ่านเรื่องต่างๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึก ย่อความ และรายงาน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถวิเคราะห์ประวัติ และผลงานของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ (K)

2. นักเรียนอธิบายประวัติ และผลงานของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวเป็นแผนผังความคิดได้ (P)

3. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ (A)

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด
3. ความสามารถในการแก้ปัญหา

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. มีวินัย
2. ใฝ่เรียนรู้
3. มุ่งมั่นในการทำงาน

สาระการเรียนรู้

1. ประวัติและผลงานของผู้แต่ง

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียน

1. นักเรียนอ่านบทประพันธ์พร้อมกัน ดังนี้

"หนึ่งคือบ่คบพาล เพราะจะพาประพฤติผิด
หนึ่งคบกะบัณฑิต เพราะจะพาประสบผล
หนึ่งกราบและบูชา อภิปูชนีย์ชน
ข้อนี้แหละมงคล อดิเรกอุดมดี"

2. ครูใช้คำถามกระตุ้นผู้เรียนเพื่อนำเข้าสู่บทเรียนว่า นักเรียนเคยได้ยินบทประพันธ์บทนี้หรือไม่ ทราบหรือไม่ว่าใครเป็นคนแต่งขึ้นมา (แนวคำตอบคือ รัชกาลที่ 6 พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เรื่องมงคลสูตรคำฉันท์ 38 ประการ)

3. ครูชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรม และการวัดประเมินผลกิจกรรม

ขั้นที่ 2 ขั้นกิจกรรมการเรียนรู้

4. ขั้นสำรวจ (S - Survey) ให้นักเรียนมารับแบบบันทึกกิจกรรมการอ่านด้วยวิธี SQ4R และเขียนประวัติและผลงานของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวตามที่ตนเองรู้จักมาอย่างคร่าว ๆ โดยย่อมาภายในเวลาที่กำหนด แล้วบันทึกข้อมูลลงในกิจกรรมการอ่านด้วยวิธี SQ4R ลงในช่อง S

5. ขั้นตั้งคำถาม (Q - Question) ให้นักเรียนตั้งคำถามจำนวน 3 ข้อ โดยยึดแนวการตั้งคำถามเกี่ยวกับประวัติ และผลงานของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว แล้วบันทึกลงในแบบบันทึกกิจกรรมการอ่านด้วยวิธี SQ4R ในช่อง Q โดยครูแนะนำให้นักเรียนตั้งคำถามให้ครอบคลุมกับเรื่องที่อ่าน

6. ขั้นอ่านอย่างรอบคอบ (R1 - Read) ให้นักเรียนศึกษาความรู้เรื่อง ประวัติและผลงานของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว จากหนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานภาษาไทย วรรณคดีวิจักษ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยครูเป็นผู้อธิบายเล่าให้ฟัง แล้วบันทึกความรู้ลงในแบบบันทึกกิจกรรมการอ่านด้วยวิธี SQ4R ในช่อง R1

7. ขั้นจดบันทึก (R2 - Record) ให้นักเรียนบันทึกคำตอบสำหรับคำถามที่ได้ตั้งไว้ในขั้นที่ 2 (Q - Question) ลงในแบบบันทึกกิจกรรมการอ่านด้วยวิธี SQ4R ในช่อง R2

8. ขั้นสรุปใจความสำคัญ (R3 - Recite) ให้นักเรียนสรุปความรู้ประวัติ และผลงานของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวเป็นแผนผังความคิด (Mind mapping) ลงในใบงานที่แจกให้พร้อมทั้งตกแต่งให้สวยงาม

9. ขั้นวิเคราะห์ (R4 - Reflect) ให้นักเรียนวิเคราะห์ประวัติและผลงานพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวตามข้อเท็จจริงที่ตนได้ศึกษามา แล้วแสดงความคิดเห็นถึงความสำคัญของการศึกษาประวัติผู้แต่งหัวใจชายหนุ่ม ว่ามีความสำคัญอย่างไรตามความคิดเห็นของตนเอง แล้วบันทึกลงในแบบบันทึกกิจกรรมการอ่านด้วยวิธี SQ4R ในช่อง R4

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป

10. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ประวัติ และผลงานของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยครูใช้คำถามทบทวนความรู้ และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามข้อสงสัย และครูเป็นผู้อธิบายเพิ่มเติมในส่วนที่ขาดหายไปให้สมบูรณ์

11. นักเรียนตอบคำถามกระตุ้นความคิด คือ การศึกษาประวัติและผลงานของผู้แต่งช่วยส่งเสริมในการเรียนรู้วรรณคดีอย่างไร

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานภาษาไทย วรรณคดีวิจักษ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
2. แบบบันทึกกิจกรรมการอ่านด้วยวิธี SQ4R เรื่อง ประวัติและผลงานพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว
3. ใบงาน เรื่อง ประวัติและผลงานของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ตัวชี้วัด/ จุดประสงการเรียนรู้	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์
ด้านความรู้ (K) นักเรียนสามารถวิเคราะห์ประวัติและผลงานของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวได้	ตรวจแบบประเมินการอ่าน	แบบประเมินการอ่าน	เกณฑ์การผ่านต้องได้ระดับคุณภาพ 3 ขึ้นไป หรือได้คะแนน 16 ขึ้นไป
ด้านทักษะและกระบวนการ (P) นักเรียนอธิบายประวัติ และผลงานของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวเป็นแผนผังความคิดได้	ตรวจผลงาน	แบบประเมินผลงาน	เกณฑ์การผ่านต้องได้ระดับคุณภาพ 2 ขึ้นไป หรือได้คะแนน 12 ขึ้นไป
คุณลักษณะนิสัย (A) นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้	สังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน	แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรายบุคคล	เกณฑ์การผ่านต้องได้ระดับคุณภาพ 2 ขึ้นไป หรือได้คะแนน 12 ขึ้นไป

กิจกรรมเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวเมธาวดี ภูพันนา)

นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

แบบบันทึกการอ่าน

เรื่อง ประวัติและผลงานของผู้แต่ง

1. ขั้นตั้งคำถาม (Q - Question) ตั้งคำถามจำนวน 3 ข้อ ให้ครอบคลุมประเด็นดังนี้ ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร ทำไม

คำถามที่ 1 .....

.....

.....

.....

คำถามที่ 2 .....

.....

.....

.....

คำถามที่ 3 .....

.....

.....

.....

2. ขั้นอ่านอย่างรอบคอบ (R1 - Read) สรุปประวัติและผลงานขอพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. ขั้นจดบันทึก (R2 – Record) ตอบคำถามที่ได้ตั้งคำถามไว้ในขั้น Q - Question

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

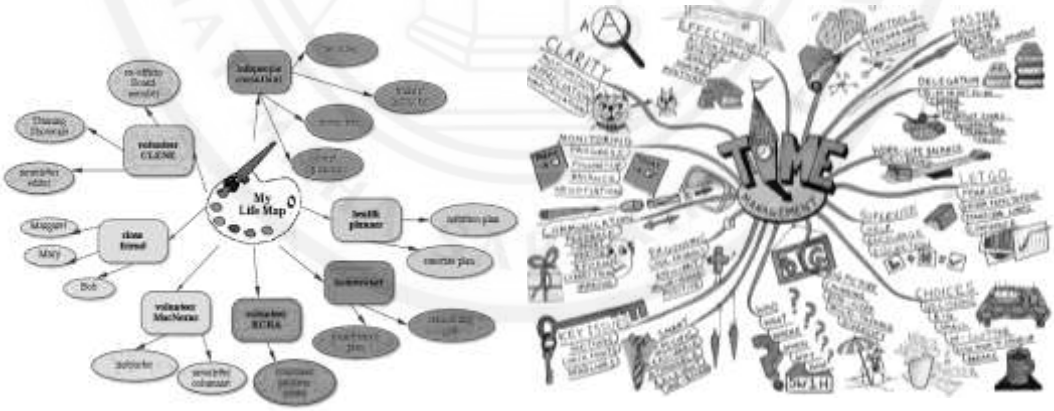
.....

.....

.....

4. ขั้นสรุปใจความสำคัญ (R3 - Recite) นักเรียนทำใบงานแผนผังความคิด (Mind Mapping) เรื่อง ประวัติและผลงานของผู้แต่ง

ตัวอย่างแผนผังความคิด (Mind Mapping)

5. ขั้นวิเคราะห์ (R4 - Reflect) ให้นักเรียนวิเคราะห์ประวัติและผลงานพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวตามข้อเท็จจริงที่ตนได้ศึกษามา แล้วแสดงความคิดเห็นถึงความสำคัญของการศึกษาประวัติผู้แต่งหัวใจชายหนุ่ม ว่ามีความสำคัญอย่างไรตามความคิดเห็นของตนเอง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ชื่อ..... **เลขที่**..... **ชั้น**.....

เรื่อง ประวัติและผลงานของผู้แต่ง

คำชี้แจง ให้นักเรียนสรุปประวัติของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ออกมาในรูปแบบแผนผังความคิด (Mind Mapping) พร้อมตกแต่งให้สวยงาม

ชื่อ..... **เลขที่**..... **ชั้น**.....

แบบประเมินการอ่านวิเคราะห์

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2

<u>คำชี้แจง</u> ให้ผู้สอนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่นักเรียนแสดงพฤติกรรม

4 หมายถึง ดีมาก 3 หมายถึง ดี 2 หมายถึง พอใช้ 1 หมายถึง ปรับปรุง

เลขที่	ชื่อ - สกุล	รายการประเมิน																				คะแนนรวม	ผลการประเมิน	
		การตั้งคำถาม				การจดบันทึก				การตอบคำถาม				สรุปใจความสำคัญ				การวิเคราะห์					ผ่าน	ไม่ผ่าน
		4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1			
1																								
2																								
3																								
4																								
5																								
6																								
7																								
8																								
9																								
10																								
11																								
12																								
13																								
14																								
15																								
16																								
17																								
18																								
19																								
20																								
21																								
22																								
23																								

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวเมธาวดี ภูพันนา)

นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

เกณฑ์การประเมินกิจกรรมการอ่านด้วยวิธี SQ4R

ประเด็นที่ประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	ดีมาก (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
การตั้งคำถาม	ตั้งคำถามครอบคลุมเนื้อหาของเรื่องได้ครบทุกข้อ	ตั้งคำถามครอบคลุมเนื้อหาของเรื่องได้ 2 ข้อ	ตั้งคำถามครอบคลุมเนื้อหาของเรื่องได้ 1 ข้อ	ตั้งคำถามไม่ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมดของเรื่อง
การจดบันทึก	บันทึกได้อย่างน้อย 3 ประเด็นสำคัญของเรื่อง มีการสรุปด้วยภาษาของตนเอง	บันทึกได้ 2 ประเด็นสำคัญ ถูกต้อง ชัดเจน	บันทึกได้ 1 ประเด็นสำคัญ หรือมีความคลาดเคลื่อนบางส่วน	บันทึกไม่ตรงประเด็น หรือจดคำพูดโดยตรงโดยไม่แสดงความเข้าใจ
การตอบคำถาม	ตอบคำถามทุกข้ออย่างถูกต้อง อธิบายขยายความคำตอบได้ทุกข้อ	ตอบคำถามถูกต้อง 3 ข้อ อธิบาย ขยายความคำตอบได้ 3 ข้อ	ตอบคำถามถูกต้อง 2 ข้อ อธิบาย ขยายความคำตอบได้ 2 ข้อ	ตอบคำถามไม่ถูกต้องทุกข้อ อธิบาย ขยายความคำตอบไม่ได้
การสรุปใจความสำคัญ	สรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ถูกต้องครบทุกประเด็น	สรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ถูกต้องไม่ครบ 1 ประเด็น	สรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ถูกต้องไม่ครบ 2 ประเด็น	สรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านไม่ถูกต้องไม่ครบทุกประเด็น
การวิเคราะห์	วิเคราะห์ได้ครบทั้ง 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และความรู้สึกได้อย่างถูกต้อง เชื่อมโยงเนื้อหาในเรื่องได้ชัดเจน มีเหตุผลรองรับเหมาะสม	วิเคราะห์ได้ 2 ใน 3 องค์ประกอบ อย่างถูกต้อง และมีความเชื่อมโยงกับเนื้อหา แต่ยัง ขาดการแสดงเหตุผลหรือความลึกซึ้งบางส่วน	วิเคราะห์ได้เพียง 1 องค์ประกอบหรือวิเคราะห์ผิดพลาดบางส่วน หรือแสดงความเห็นที่ยังไม่สอดคล้องกับเนื้อหา	ไม่สามารถแยกแยะข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และความรู้สึกได้ หรือแสดงความเข้าใจผิดจากเนื้อหา

คำชี้แจง ระดับคะแนน 1 หมายถึง ปรับปรุง

2 หมายถึง พอใช้

3 หมายถึง ดี

4 หมายถึง ดีมาก

ระดับคุณภาพ 17 - 20 หมายถึง ดีมาก

13 - 16 หมายถึง ดี

9 - 12 หมายถึง พอใช้

ต่ำกว่า 9 หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่านต้องได้ระดับคุณภาพ 3 ขึ้นไปหรือได้คะแนน 16 ขึ้นไป

แบบประเมินผลงานนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2

คำชี้แจง ให้ผู้สอนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่นักเรียนแสดงพฤติกรรม

3 หมายถึง ดี 2 หมายถึง พอใช้ 1 หมายถึง ปรับปรุง

เลขที่	ชื่อ - สกุล	รายการประเมิน																		
		ความสอดคล้องกับจุดประสงค์			ความถูกต้องของเนื้อหา			ความถูกต้องของภาษา			ความคิดสร้างสรรค์			ความเรียบร้อยของผลงาน			รวมคะแนน	สรุปผล	
		3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1		ผ่าน	ไม่ผ่าน
1																			
2																			
3																			
4																			
5																			
6																			
7																			
8																			
9																			
10																			
11																			
12																			
13																			
14																			
15																			
16																			
17																			
18																			
19																			
20																			
21																			
22																			
23																			

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวเมธาวดี ภูพันนา)

นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

เกณฑการประเมินผลงานนักเรียน

ประเด็นที่ประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
ความสอดคลองกับจุดประสงค์	ผลงานสอดคลองกับจุดประสงคทุกประเด็น	ผลงานสอดคลองกับจุดประสงค์เป็น สวนใหญ่	ผลงานสอดคลองกับจุดประสงคบางประเด็น
ความถูกตองของเนื้อหา	เนื้อหาสาระของผลงานถูกต้อง ครบถวน	เนื้อหาสาระของผลงานถูกตองเป็น สวนใหญ่	เนื้อหาสาระของผลงานถูกตองบางประเด็น
ความถูกต้องของภาษา	ใช้ภาษาถูกต้อง มีการเว้นวรรค โดยไม่ฉีกคำ สะกดคำถูกต้องทั้งหมด	ใช้ภาษาถูกต้องมีการเว้นวรรคโดยไม่ฉีกคำ สะกดคำผิด 1 – 2 คำ	ใช้ภาษาถูกต้อง มีการเว้นวรรคโดยไม่ฉีกคำ สะกดคำผิด 3 คำ
ความคิดสร้างสรรค์	ผลงานแสดงถึงความคิดสร้างสรรค แปลกใหม่และเป็นระบบ	ผลงานแสดงถึงความคิดสร้างสรรค แปลกใหม่แต่ยังไม่เป็นระบบ	ผลงานมีความนาสนใจ แต่ยังไม่มีแนวคิดแปลกใหม่
ความเรียบร้อยของผลงาน	ผลงานมีความเป็นระเบียบ แสดงออก ถึงความประณีต	ผลงานส่วนใหญ่ มีความเป็นระเบียบ แต่ยังมีข้อบกพร่อง เล็กน้อย	ผลงานมีความเป็นระเบียบ แต่มีข้อบกพร่องบางส่วน

คำชี้แจง ระดับคะแนน 1 หมายถึง ปรับปรุง

2 หมายถึง พอใช้

3 หมายถึง ดี

ระดับคุณภาพ 13 - 15 หมายถึง ดี

10 - 12 หมายถึง พอใช้

ต่ำกว่า 10 หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่านต้องได้ระดับคุณภาพ 2 ขึ้นไปหรือได้คะแนน 12 ขึ้นไป

แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรายบุคคล

<u>คำชี้แจง</u> ให้ผู้สอนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่นักเรียนแสดงพฤติกรรม

3 หมายถึง ดีมาก 2 หมายถึง ดี 1 หมายถึง พอใช้

เลขที่	ชื่อ – สกุล	การตรงต่อเวลา			มีความรับผิดชอบในการส่งงาน			ร่วมแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน			มีมารยาทในการใช้ห้องเรียนร่วมกับผู้อื่น			รวม 12 คะแนน	ผลการประเมิน	
		3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1		ผ่าน	ไม่ผ่าน
1																
2																
3																
4																
5																
6																
7																
8																
9																
10																
11																
12																
13																
14																
15																
16																
17																
18																
19																
20																
21																
22																
23																

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวเมธาวดี ภูพันนา)

นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

เกณฑ์การประเมินพฤติกรรมการเรียนรายบุคคล

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ดีมาก (3)	ดี (2)	พอใช้ (1)
การตรงต่อเวลา	เข้าเรียนตรงเวลา	เข้าเรียนช้ากว่าเวลา 2ครั้ง	เข้าเรียนช้ากว่าเวลาเกิน 2 ครั้ง
มีความรับผิดชอบในการส่งงาน	มีความรับผิดชอบในการส่งงานทุกครั้ง	มีความรับผิดชอบในการส่งงานบ้างบางครั้ง	ไม่การส่งงานตามที่ได้รับมอบหมายทุกครั้ง
ร่วมแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน	ร่วมแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียนทุกครั้ง	ร่วมแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียนบ้างบางครั้ง	ไม่มีการร่วมแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน
มีมารยาทในการใช้ห้องเรียนร่วมกับผู้อื่น	มีมารยาทในการใช้ห้องเรียนร่วมกับผู้อื่น ไม่เสียงดัง และไม่ทิ้งขยะในห้องเรียน	มีมารยาทในการใช้ห้องเรียนร่วมกับผู้อื่น ไม่เสียงดัง แต่มีการทิ้งขยะในห้องเรียน	ไม่มีมารยาทในการใช้ห้องเรียนร่วมกับผู้อื่น เสียงดัง และมีการทิ้งขยะในห้องเรียน

คำชี้แจง ระดับคะแนน 1 หมายถึง ปรับปรุง
2 หมายถึง พอใช้
3 หมายถึง ดี

ระดับคุณภาพ 13 - 15 หมายถึง ดี
10 - 12 หมายถึง พอใช้
ต่ำกว่า 10 หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่านต้องได้ระดับคุณภาพ 2 ขึ้นไปหรือได้คะแนน 12 ขึ้นไป

บันทึกผลหลังการเรียนรู้

รายวิชา ท31102 ภาษาไทย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 หัวใจชายหนุ่ม แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

เรื่อง ประวัติและผลงานของผู้แต่ง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 วันที่ เดือน พ.ศ. 2567

---

1. ผลการเรียนรู้ที่เกิดกับผู้เรียน (ดี เก่ง มีสุข) *(การประเมินผลนักเรียน มีเกณฑ์การวัดผลเป็นร้อยละ)*

1.1 ด้านความรู้ (K)

1.1.1 นักเรียนได้คะแนนผ่านเกณฑ์การประเมิน ..... คน (คิดเป็นร้อยละ .....)

1.1.2 ไม่ผ่านเกณฑ์.....-.....คน (คิดร้อยละ.....) ได้แก่

.....

.....

.....

.....

1.2 ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

1.2.1 นักเรียนได้คะแนนผ่านเกณฑ์การประเมิน ..... คน (คิดเป็นร้อยละ .....)

1.2.2 ไม่ผ่านเกณฑ์.....คน (คิดร้อยละ.....) ได้แก่

.....

.....

.....

.....

1.3 ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ฯ (A)

1.3.1 นักเรียนได้คะแนนผ่านเกณฑ์การประเมิน ..... คน (คิดเป็นร้อยละ .....)

1.3.2 ไม่ผ่านเกณฑ์.....คน (คิดร้อยละ.....) ได้แก่

.....

.....

.....

.....

สรุปโดยรวม นักเรียนได้คะแนนผ่านเกณฑ์การประเมิน.....คน (คิดเป็นร้อยละ .....)
ไม่ผ่านเกณฑ์.....คน (คิดร้อยละ .....) ได้แก่

.....

.....

.....

.....

2. ผลที่เกิดจากกิจกรรมการเรียนรู้ (บรรยากาศในระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้)

.....

.....

.....

.....

3. ผลที่เกิดจากการใช้สื่อและอุปกรณ์ (ข้อดี ข้อเสีย ปัญหาและอุปสรรคในการใช้สื่อและอุปกรณ์)

.....

.....

.....

.....

4. ผลที่เกิดกับครูผู้สอน

.....

.....

.....

.....

.....

5 ข้อเสนอแนะ / วิธีแก้ไข

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ ..... ผู้สอน

(นางสาวเมธาวดี ภูพันนา)

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....

แบบวัดความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

<u>คำชี้แจง</u>

1. แบบทดสอบฉบับนี้มีทั้งหมด 30 ข้อ 30 คะแนน

2. แบบทดสอบฉบับนี้เป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว แล้วกากบาท (X) สงในช่อง ก ข ค และ ง ในกระดาษคำตอบ

พระมหาชนก

บทพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช พระมหากษัตริย์ผู้ครองราชย์อยู่ยังนครมิถิลา เมืองหลวงแห่งแคว้นวิเทหะ ทรงมีพระราชโอรสสองพระองค์ คือ พระอริฏฐชนก และพระโปลชนก หลังจากพระราชบิดาสวรรคต พระอริฏฐชนกผู้เป็นพระมหาอุปราช ก็เสด็จขึ้นครองราชย์ต่อมา โดยทรงแต่งตั้งพระโปลชนก ผู้อนุชาเป็นพระมหาอุปราช ในเวลาต่อมาได้มีเหล่าอำมาตย์ ผู้ทุจริตบางคนออกอุบายให้ พระอริฏฐชนกเกิดความระแวงพระอนุชา โดยพากันเพ็ดทูลว่า พระโปลชนกกำลังวางแผน คิดการเป็นขบถ พระราชาทรงหลงเชื่ออำมาตย์เหล่านั้น จึงทรงให้ราชมัล จับกุมพระโปลชนกไปขังไว้ ทว่าด้วยบุญบารมีของพระโปลชนก พระองค์จึงสามารถหลบออกจากที่คุมขังและเสด็จหนีไปยังชายแดนได้ ครั้นเมื่อไปถึง ก็มีบรรดาราษฎร ผู้ที่จงรักภักดีต่อพระองค์พากันมาเข้าเป็นพวกด้วยเป็นอันมากและเมื่อถึงกาลที่เอื้ออำนวย พระโปลชนกก็ทรงตัดสินพระทัยยกกองทัพไปยังนครมิถิลา ครั้นเมื่อทัพของพระองค์ไปถึง บรรดาทหารรักษาเมืองจำนวนมากได้พากันแปรภักดิ์ มาเข้ากับพระโปลชนก เนื่องจากเห็นใจที่พระโปลชนกถูกจับไปขังไว้ โดยไม่ยุติธรรม เมื่อพระอริฏฐชนกทรงทราบว่าพระอนุชายกทัพมาชิง ราชสมบัติและได้มีเหล่าไพร่พลจำนวนมากไปเข้าด้วย พระองค์ตรัสสั่งพระมเหสี ซึ่งกำลังทรงครรภ์แก่ ให้ทรงหลบหนีเอาตัวรอด ส่วนพระองค์เองทรงยกทัพออกทำสงครามกับพระอนุชาจนสิ้นพระชนม์ในสนามรบ พระโปลชนกจึงทรงได้เป็นกษัตริย์ ครองนครมิถิลาสืบต่อมา ฝ่ายพระมเหสีของพระอริฏฐชนกได้เสด็จหนีไป ยัง เมืองกาลจัมปากะ โดยระหว่างทางพระอินทร์เสด็จลงมาช่วยโดยทรงแปลงกายเป็นชายชราขับเกวียนพาพระนางเสด็จไปถึงยังเมืองนั้น และให้พระนางนั่งพักอยู่ในศาลาแห่งหนึ่งภายในเมือง บังเอิญพราหมณ์ทิศาปราโมกข์เดินผ่านมา เกิดความเอ็นดูสงสาร จึงรับพระนางไปอยู่ด้วย และ อุปการะเลี้ยงดูดุจเป็นน้องสาว ไม่นานนัก พระมเหสีของพระอริฏฐชนกก็ประสูติพระโอรส ทรงตั้งพระนามว่า มหาชนกกุมาร ตามพระนามของ พระอัยกา

วันหนึ่ง มหาชนกกุมารได้ชกต่อยกับเพื่อน เนื่องจากถูกล้อเลียนว่าเป็นลูกไม่มีพ่อ มหาชนกกุมารพยายามถามความจริง พระมารดาจึงตรัสเล่าเรื่องทั้งหมดให้ทราบ พระองค์จึงตั้งพระทัยว่า เมื่อเติบใหญ่ก็จะเสด็จไปเอาราชสมบัติเมืองมิถิลากลับคืนมา ครั้นเมื่อพระมหาชนกกุมารเจริญ วัยเติบใหญ่ พระองค์ก็ตรัสแก่พระมารดาว่าจะไปล่องเรือสู่ดินแดนสุวรรณภูมิ เพื่อทำการค้าสะสมทุนรอนและกำลังคนเพื่อ

ชิงเอาราชสมบัตินครมิถิลากลับคืน พระมารดาจึงทรงนำเอาทรัพย์สินมีค่ามาจากมิถิลา 3 สิ่ง คือแก้วมณี แก้วมุกดาและแก้ววิเชียร เพื่อเป็นทุนล่องเรือไปค้าขายที่สุวรรณภูมิในระหว่างทางเกิดพายุใหญ่ โหมกระหน่ำอย่างรุนแรงจนเรือจะล่มบรรดาลูกเรือต่างหวาดกลัวและร้องคร่ำครวญ หนีตายจนเกิดโกลาหล ฝ่ายมหาชนกกุมารนั้นเมื่อทรงทราบว่าเรือจะจมแน่แล้ว ก็เสวยอาหารจนอิ่มหนำ จากนั้นทรงนำผ้ามาชุบน้ำมันจนชุ่ม แล้วนุ่งผ้านั้นอย่างแน่นหนา ครั้นเมื่อเรือจมลง เหล่าพ่อค้าและกลาสีเรือทั้งปวงก็จมน้ำกลายเป็นอาหารของปลาและเต่า ส่วนพระมหาชนกทรงแหวกว่าย อยู่ในทะเลถึง 7 วัน นางมณีเมขลาเทพธิดาผู้รักษามหาสมุทร เห็นพระมหาชนก ว่ายน้ำอยู่เช่นนั้น จึงสนทนาแลกเปลี่ยนกัน จนนางมณีเมขลาเข้าใจในปรัชญาของการบำเพ็ญวิริยบารมี นางมณีเมขลาจึงช่วยอุ้มพา มหาชนกกุมาร ไปจนถึงฝั่งเมืองมิถิลา

ยามนั้นที่นครมิถิลา ฝ่ายพระเจ้าโปลชนกทรงประชวรหนัก พระองค์ไม่มีพระโอรส มีแต่พระธิดาพระนามว่า สิวลี พระโปลชนกทรงรู้ว่าพระองค์ใกล้สิ้นพระชนม์แล้ว จึงตรัสสั่งอำมาตย์ว่า “ผู้ใดสามารถไขปริศนาขุมทรัพย์ได้ก็จะยกบ้านเมืองให้แก่ผู้นั้น” ในที่สุดหลังจากพระโปลชนก สิ้นพระชนม์ลง บรรดาเสนาข้าราชบริพารจึงตั้งพิธีเสี่ยงราชรถ ราชรถได้มาหยุดอยู่หน้าศาลา ที่พระมหาชนกกุมารทรงประทับอยู่ พระองค์ทรงไขปริศนาได้ทั้งหมด ผู้คนจึงพากันสรรเสริญ ปัญญาของพระมหาชนก ก่อนจะอัญเชิญพระองค์อภิเษกสมรสกับเจ้าหญิงสิวลีและขึ้นครองราชย์สมบัติแคว้นวิเทหะ พระมหาชนกทรงครองราชย์ด้วยความผาสุกมาโดยตลอด เนื่องด้วยทรงอยู่ในทศพิธราชธรรม

ต่อมาพระนางสิวลีประสูติพระโอรส ทรงนามว่า ทีฆาวุกุมาร ครั้นเมื่อเจริญวัยขึ้นพระบิดาทรงโปรดให้ดำรงตำแหน่งมหาอุปราช อยู่มาวันหนึ่ง พระราชามหาชนกได้เสด็จอุทยานทอดพระเนตรเห็นมะม่วงต้นหนึ่งมีผล ต้นหนึ่งไม่มีผล โดยต้นที่มีผลนั้น ผลมีรสชาติอร่อย พระองค์ได้ทรงชิมและตรัสชม ทั้งทรงตั้งใจว่าจะกลับมาเสวยอีกครั้งในยามเย็น ทว่าเมื่อทรงออกจากพระราชอุทยานไปแล้ว มะม่วงต้นที่มีผลรสชาติดีก็เสียหายจนหมดเพราะผู้คนพากันมาโค่นเพื่อเอาผลมะม่วง ส่วนต้นที่ไม่มีผลยังอยู่รอดได้ เมื่อพระมหาชนกทรงทราบเรื่อง จึงทรงคิดได้ว่า ราชสมบัติ ก็เปรียบเหมือนต้นไม้มีผลที่อาจถูกทำลาย แม้จะไม่ถูกทำลายก็ต้องคอยระแวดระวังรักษา ให้เกิดความกังวล พระองค์ประสงค์จะทำตนเป็นผู้ไม่มีกังวลเหมือนต้นไม้ไม่มีผล แต่ก็ไม่ทรงทำเช่นนั้นเพราะคิดว่าเป็นหน้าที่ของพระราชาที่จะทำให้สังคมอยู่รอดพ้นก่อน ทั้งนี้เนื่องด้วยเพราะผู้คนในสังคมยังขาดสติปัญญาเห็นแก่ประโยชน์เฉพาะหน้า ดุจดังผู้ที่ทำลายต้นมะม่วงเพียงเพราะต้องการผลมะม่วงโดยไม่คิดเก็บไว้กินในวันหน้า เมื่อพระมหาชนกทรงคิดดังนั้นแล้ว จึงให้ผู้รู้วิชามาทำนุบำรุงต้นมะม่วงด้วยหลักวิชาการทางการเกษตร และจัดตั้งสถานศึกษา ชื่อ ปูทะเลย์มหาวิชชาลัย เพื่อสร้างคนผู้เป็นคนดีมีสติปัญญาให้แก่สังคมเพื่อสังคมจะได้เจริญรุ่งเรืองและดำรงอยู่อย่างผาสุกสืบไป

1. ผู้ใดคือต้นเหตุให้พระโปลชนก กับ พระอริฏฐชนก ทำสงครามกัน

ก. บิดา

ข. อำมาตย์

ค. พระมเหสีของพระโปลชนก

ง. บรรดาทหาร

2. การที่อำมาตย์เพ็ดทูลจนพระอริฏฐชนกทรงเกิดความระแวงพระอนุชา สะท้อนให้เห็นว่าพระอริฏฐชนกมีลักษณะแบบใด

ก. หูเบา เชื่อคนง่าย

ข. รักบริวารมาก

ค. มีความเป็นผู้นำ

ง. เชื่อประโปลชนกมากกว่าใคร

3. การจัดตั้งสถานศึกษา ชื่อ ปูทะเลย์มหาวิชชาลัย สอดคล้องกับหลักธรรมในข้อใด

ก. สัมมาสังกัปปะ

ข. สัมมาอาชีวะ

ค. สัมมาสติ

ง. สัมมาทิฏฐิ

4. นางเมขลาได้ยกย่องพระมหาชนกว่าเป็น “บัณฑิต” ซึ่งตรงกับข้อใด

ก. ผู้ที่จะออกผนวช

ข. ผู้ที่สำเร็จการศึกษา

ค. ผู้รู้ ผู้มีปัญญา

ง. ผู้ที่ได้ขึ้นครองราชย์

5. หากไม่ใช่เพราะความกตัญญูที่พระมหาชนกพึงมี จุดจบของพระมหาชนกจะเป็นอย่างไร

ก. ขึ้นครองราชย์ได้สำเร็จ

ข. จมลงห้วงมหรณพ

ค. โดนเพื่อนล้อว่าเป็นลูกที่ไม่มีพ่อ

ง. ทำการค้าไม่สำเสร็จ

6. บทประพันธ์ในข้อใด มีลักษณะเหมือนพระมหาชนก

ก. ถึงยังเด็กเหล็กเพชรไม่เข็ดขอน จะเจาะชอนเชิงลำเนาภูเขาขุน
จะลำบากยากแค้นเพราะแทนคุณ ก็ได้บุญเบื้องหน้าขอลาไป

ข. ถึงบางพูดพูดดีเป็นศรีศักดิ์ มีคนรักรสถ้อยอร่อยจิต
แม้นพูดชั่วตัวตายทำลายมิตร จะชอบผิดในมนุษย์เพราะพูดจา

ค. เขาย่อมเปรียบเทียบความว่ายามรัก แต่น้ำผักต้มขมชมว่าหวาน
ครั้นจืดจางห่างเหินไปเนิ่นนาน แต่น้ำตาลก็ว่าเปรี้ยวไม่เหลียวแล

ง. อันชาตินี้มีกรรมจำนิรา เพื่อชาติหน้าขอให้พบประสบกัน
เป็นมนุษย์ครุฑาเทวาธิราช อย่ารู้ขาดเสนหาจนอาสัญ

7. สำนวนในข้อใด เป็นลักษณะที่ตรงข้ามกับพระอริฏฐชนก

ก. ฟังไม่ศัพท์ จับมากระเดียด

ข. ฟังหูไว้หู

ค. พูดไปสองไพเบี้ยนิ่งเสียตำลึงทอง

ง. ไปไหนมาสามวาสองศอก

8. สำนวนในข้อใด มีลักษณะเหมือนกับพระมหาชนก

ก. ฝนทั่งเป็นเข็ม

ข. เอามือซุกหีบ

ค. เหยียบเรือสองแคม

ง. งมเข็มในมหาสมุทร

9. พระมหาชนกได้เปรียบเทียบพระราชสมบัติกับสิ่งใด

ก. ชิ้นเนื้อ

ข. ราชรถ

ค. ต้นไม้มีผล

ง. ทอง

10. ข้อใดกล่าวได้ถูกต้อง

ก. พระโปลชนก มีน้องชาย

ข. พระโปลชนก คือ พระอริฏฐชน

ค. พระโปลชนก คือ บิดาของ พระอริฏฐชน

ง. พระโปลชนก มีพี่ชาย

11. ผู้ตรวจตรามหาสมุทรจะดูแลรักษาบุคคลที่ไม่สมควรตายในมหาสมุทร เพราะผู้นั้นมีคุณสมบัติอย่างไร

ก. ผู้ประกอบด้วยคุณงามความดี บำรุงมารดา

ข. ผู้ประกอบด้วยคุณงามความดี บำรุงบริวารทั้งหลาย

ค. ผู้ประกอบด้วยคุณงามความดี รักษาคำสัตย์

ง. ผู้ประกอบด้วยความงามความดี บำรุงญาติพี่น้อง

12. ขบวนเรือสินค้าแล่นออกจากท่าได้ 3 วันทรงประสบกับสิ่งใด

ก. ประสบโดนปล้นสะดม

ข. ทรงลงเรือกับเมืองมิถิลา

ค. ทรงลงเรือกับเมืองกาลจัมปาส์

ง. ทรงประสบพายุทางทะเลจนเรือแตก

13. พระอินทร์ทรงแปลงกายเป็นชายชราขับเกวียน มาช่วยผู้ใด

ก. พระมหาชนก

ข. พระอริฏฐชนก

ค. พระมเหสีของพระอริฏฐชนก

ง. อำมาตย์

14. หลังจากพระมหาชนกสละราชสมบัติ ใครเป็นผู้ขึ้นเป็นกษัตริย์ต่อจากพระองค์

ก. พระนางสิวลี

ข. พราหมณ์ทิศาปาโมกข์

ค. พระราชมารดา

ง. พระทีฆาวุราชกุมาร

จากเหตุการณ์ที่ 1 – 4 จงตอบคำถามข้อ

1. พระมหาชนกเดินทางไปค้าขายยังดินแดนสุวรรณภูมิเพื่อสะสมกำลังทรัพย์และกำลังคน
2. นางมณีเมขลาเทพธิดาผู้รักษามหาสมุทรได้ปรากฏตัวและสนทนาแลกเปลี่ยนกับพระองค์จนเข้าใจในปรัชญาของการบำเพ็ญบารมีช่วยอุ้มพาพระมหาชนกไปจนถึงฝั่งเมืองมิถิลานคร
3. คลื่นยักษ์พัดเรืออับปาง ด้วยความเพียรในการแหวกว่ายในทะเลถึง ๗ วัน ๗ คืน
4. ฝ่ายมหาชนกกุมารนั้นเมื่อทรงทราบว่าเรือจะจมแน่แล้ว ก็เสวยอาหารจนอิ่มหนำ จากนั้นทรงนำผ้ามาชุบน้ำมันจนชุ่ม แล้วนุ่งผ้านั้นอย่างแน่นหนา

15. ข้อใดคือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นอันดับแรก

ก. 1

ข. 2

ค. 3

ง. 4

16. จากเหตุการณ์ที่ 1 – 4 ข้อใดคือเหตุการณ์ลำดับสุดท้าย

ก. 1

ข. 2

ค. 3

ง. 4

17. จากเหตุการณ์ข้อที่ 1 – 4 ข้อใดเป็นจุดเริ่มต้นของเหตุการณ์ทั้ง

ก. 1

ข. 2

ค. 3

ง. 4

18. การที่ผู้คนพากันโค่นต้นไม้เพื่อเอาผลมะม่วง แสดงให้เห็นถึงวิถีชีวิตแบบใดในยุคสมัยนั้น

ก. ประชาชนในสมัยนั้นต่างก็เป็นคนโลภมาก

ข. ประชาชนขาดความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับเกษตรกรรม

ค. ประชาชนในสมัยนั้นไม่ได้มีความคิดที่จะอนุรักษ์ธรรมชาติ

ง. ถูกทุกข้อ

19. “ปูทะเลย์มหาวิชชาลัย” ถูกสร้างขึ้นเพื่อปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตของผู้คนในสมัยนั้นอย่างไร

ก. เพื่อใช้งบประมาณบริหารแผ่นดิน

ข. เพื่อสร้างอาชีพใหม่ให้ประชาชน

ค. เพื่อให้ความรู้แก่ผู้ที่ไม่มีการศึกษา

ง. เพื่อสร้างคนผู้เป็นคนดีมีสติปัญญาให้แก่สังคม

20. จะเห็นได้ว่าสังคมในอดีตหลังจากพระมหาชนกทรงครองราชย์ ราษฎร์ก็อยู่ด้วยความผาสุกมาตลอด เพราะเหตุใด

ก. เพราะปกครองแบบพ่อปกครองลูก

ข. เพราะปกครองแบบประชาธิปไตย

ค. เพราะท่านทรงอยู่ในทศพิธราชธรรม

ง. เพราะท่านทรงให้เสรีภาพแก่บริวาร

21. พระมหาชนกทรงตระหนักและให้ความสำคัญแก่ราษฎร์ และต้องการสร้างสังคมให้มีความเจริญรุ่งเรือง จึงได้ทำสิ่งใด

ก. สร้างโรงเรียน

ข. ให้ผู้รู้วิชามาทำนุบำรุงต้นมะม่วงด้วยหลักวิชาการทางการเกษตรและจัดตั้งสถานศึกษาชื่อ ปูทะเลย์มหาวิชชาลัย

ค. สอนประชาชนให้รู้จักการปลูกต้นไม้

ง. สอนประชาชนว่ายน้ำให้เป็น

22. ข้อใดคือคุณค่าความงดงามทางภาษาในเรื่อง “พระมหาชนก”

ก. มีการใช้ภาษาที่ง่าย แต่มีความวิจิตรงดงาม

ข. มีการใช้ภาษาที่ไม่ซับซ้อน

ค. มีการใช้ภาษาที่ยาก

ง. มีการใช้คำฟุ่มเฟือยมาก แต่เข้าใจง่าย

23. กลวิธีการเขียนและการนำเสนอนั้น มีสิ่งใดที่ผู้เขียนซ่อนเร้นไว้

ก. คติธรรม

ข. วัตถุธรรม

ค. เนติธรรม

ง. สหธรรม

24. จากพระราชนิพนธ์ “พระมหาชนก” ถือเป็นตำราชี้นเอกที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ แสดงให้เห็นถึงแนวคิดการพัฒนาในข้อใด

ก. การพัฒนาคน

ข. การพัฒนาบ้านเมือง

ค. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และองค์กร

ง. การพัฒนาประเทศ

25. งานวรรณกรรมเรื่อง “พระมหาชนก” เปรียบเสมือนเพชรที่เจียระไนด้วยช่างฝีมือประณีต สูงคุณค่าแต่ละเหลี่ยม แต่ละมุมล้วนดึงดูดใจให้หยุดคิด พินิจพิจารณา ยกเว้นด้านใด

ก. ด้านภาษา

ข. ด้านสังคม

ค. ด้านการประยุกต์

ง. ด้านพุทธปรัชญา

26. “ความเพียรพยายามมีประโยชน์ แม้จะมองมาเห็นฝั่ง เราก็จะว่ายไปจนกว่าจะถึงฝั่งได้สักวันหนึ่ง” นักเรียนคิดว่าผู้กล่าวข้อความนี้เป็นคนเช่นไร

ก. หลับหูหลับตาทำไปเรื่อย ๆ

ข. มุ่งมั่น

ค. ดื้อรั้น

ง. อดทน

27. คติสอนใจที่ได้จากเรื่องพระมหาชนกคือข้อใด

ก. สิ่งที่สร้างสุขได้คือเงินทอง

ข. ผู้ให้ย่อมผูกมิตรไว้ได้

ค. เมตตาเป็นสิ่งค้ำจุนโลก

ง. ความเพียรพยายามนำมาซึ่งความสำเร็จ

28. การที่พระมหาชนกพยายามว่ายน้ำเข้าหาฝั่ง ทั้งที่มองไม่เห็นฝั่ง เป็นเพราะพระองค์ยึดหลักคุณธรรมในข้อใด

ก. ความเพียรเป็นที่ตั้ง

ข. ความมีสติสัมปชัญญะ

ค. การพึ่งตนเอง

ง. การแข่งกับเวลา

29. จากเรื่อง “พระมหาชนก” นักเรียนสามารถนำข้อคิดที่ได้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไรจึงจะเหมาะสมที่สุด

ก. มีความกตัญญู รู้คุณพ่อแม่

ข. ปลูกต้นไม้เก่ง

ค. ไปเรียนว่ายน้ำ

ง. ไม่เชื่อคำคนอื่นง่าย

30. นอกจากความเพียรที่ควรเอาเป็นเยี่ยงอย่างในการปฏิบัติตามพระมหาชนกแล้ว ยังมีสิ่งใดที่เป็นคุณสมบัติของมนุษย์ที่ควรเอาเป็นแบบอย่าง

ก. ประกอบอาชีพสุจริต

ข. แสวงหาอำนาจ

ค. ปัญญา ความรู้

ง. บริวาร

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรม
การเรียนรู้แบบ SQ4R ที่ส่งเสริมความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามความพึงพอใจฉบับนี้ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ

2. ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความพึงพอใจของตนเอง เพียงช่องเดียว ซึ่งกำหนดความหมายของค่าระดับความพึงพอใจไว้ 5 ระดับ ดังนี้

5 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด
4 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก
3 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง
2 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย
1 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
1.	เป็นกิจกรรมที่พัฒนาทักษะสำคัญของผู้เรียน					
2.	เป็นกิจกรรมที่มีลำดับขั้นตอนการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ ชัดเจน					
3.	เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในอ่านเชิงวิเคราะห์เรื่องหัวใจชายหนุ่ม ได้ดียิ่งขึ้น					
4.	เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกตั้งคำถาม ค้นคว้าหาความรู้และคำตอบด้วยตนเอง					
5.	เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้รู้จักคิด ลงมือปฏิบัติและได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่น					
6.	ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่แปลกใหม่ น่าสนใจ ทำให้นักเรียนมีความสนุก และมีความสุขในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้					
7.	ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมการเรียนรู้อยู่เสมอ					

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
8.	นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวรรณคดีและวรรณกรรม เรื่องหัวใจชายหนุ่ม โดยใช้เหตุผลประกอบที่หลากหลาย					
9.	นักเรียนมีบทบาทในการร่วมทำกิจกรรมกลุ่ม และมีอิสระในการสร้างสรรค์ผลงาน					
10.	ครูผู้สอนให้คำแนะนำ และให้ความช่วยเหลือในการทำกิจกรรมการเรียนรู้อย่างทั่วถึง					
11.	นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจวรรณคดีและวรรณกรรม เรื่องหัวใจชายหนุ่มมากยิ่งขึ้น					
12.	นักเรียนได้พัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ นำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนรายวิชาอื่น ๆ และในชีวิตประจำวันได้					
13.	นักเรียนได้รับความรู้ใหม่จากประสบการณ์การร่วมทำกิจกรรม และได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่น					
14.	นักเรียนเกิดทักษะสำคัญในการเรียนรู้ การคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก และสามารถแสดงความคิดเห็นร่วมกับผู้อื่น					
15.	นักเรียนเห็นคุณค่า และความสำคัญของวรรณคดีและวรรณกรรม เรื่องหัวใจชายหนุ่ม ในฐานะมรดกทางภาษาของไทย					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข

การหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

ตารางที่ ข.1 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ที่ส่งเสริมความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1)

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					Σ	$\overline{X}$	$S.D.$	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5				
1. มาตรฐานการเรียนรู้ตัวชี้วัด สาระสำคัญ มีความเชื่อมโยงกัน	5	5	5	5	4	24	4.8	0.45	มากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	5	5	3	5	4	22	4.4	0.89	มาก
3. จุดประสงค์การเรียนรู้สามารถวัดและประเมินผลได้	5	5	4	5	4	23	4.6	0.55	มากที่สุด
4. ความครบถ้วนของทักษะ / กระบวนการกับตัวชี้วัด	4	5	4	5	4	22	4.4	0.55	มาก
5. ความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นตอนที่ 1 Survey (S) = การอ่านคร่าว ๆ	4	5	5	5	4	23	4.6	0.55	มากที่สุด
5.2 ขั้นตอนที่ 2 Question (Q) = ขั้นตั้งคำถาม	4	5	5	5	4	23	4.6	0.55	มากที่สุด
5.3 ขั้นตอนที่ 3 Read (R1) = อ่านอย่างรอบคอบ อ่านเพื่อหาคำตอบ	4	5	5	5	4	23	4.6	0.55	มากที่สุด
5.4 ขั้นที่ 4 Record (R2) = การสรุปจดบันทึก	4	5	5	5	4	23	4.6	0.55	มากที่สุด
5.5 ขั้นที่ 5 Recite (R3) = การเขียนสรุปใจความ	4	5	5	5	4	23	4.6	0.55	มากที่สุด
5.6 ขั้นที่ 6 Reflect (R4) = ขั้นทบทวนวิเคราะห์ วิจารณ์	4	5	5	5	4	23	4.6	0.55	มากที่สุด
6. สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4	5	5	5	4	23	4.6	0.55	มากที่สุด
7. วัดและประเมินผลได้ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	3	5	4	20	4	0.71	มาก
8. วิธีการประเมิน เครื่องมือ และเกณฑ์การประเมินมีความสอดคล้องกัน	4	5	4	5	4	22	4.4	0.55	มาก

(ต่อ)

ตารางที่ ข.1 (ต่อ)

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					Σ	$\overline{X}$	*S.D.*	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5				
9. เครื่องมือวัดและประเมินผลมีความเหมาะสม	4	5	4	5	4	22	4.4	0.55	มาก
10. เกณฑ์การประเมินมีความเหมาะสม	4	5	4	5	4	22	4.4	0.55	มาก
11. แผนการจัดการเรียนรู้นี้สามารถนำไปจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้จริง	4	4	4	5	4	21	4.2	0.45	มาก
รวม							4.2	0.45	มาก

ตารางที่ ข.2 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4Rที่ส่งเสริมความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

แผนการจัดการเรียนรู้	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ		ระดับความเหมาะสม
	$\overline{X}$	$S.D.$	
1	4.70	0.10	มากที่สุด
2	4.52	0.13	มากที่สุด
3	4.53	0.10	มากที่สุด
4	4.28	0.10	มาก
5	4.73	0.10	มากที่สุด
6	4.77	0.08	มากที่สุด
7	4.77	0.08	มากที่สุด
8	4.75	0.09	มากที่สุด
9	4.77	0.08	มากที่สุด
10	4.78	0.06	มากที่สุด
11	4.67	0.10	มากที่สุด
12	4.42	0.16	มาก
รวม	4.63	0.12	มากที่สุด

ตารางที่ ข.3 ผลการประเมินค่าความสอดคล้อง IOC ของแบบวัดความสามารถด้านการอ่านวิเคราะห์

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ผลการวิเคราะห์		
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่4	คนที่ 5	$\sum R$	ค่า IOC	แปลผล
1	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
2	1	-1	1	1	1	3	0.6	สอดคล้อง
3	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
4	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
5	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
6	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
7	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
8	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
9	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
10	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
11	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
12	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
13	1	-1	1	1	1	3	0.6	สอดคล้อง
14	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
15	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
16	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
17	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
18	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
19	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
20	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
21	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
22	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
23	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
24	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
25	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง

(ต่อ)

ตารางที่ ข.3 (ต่อ)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ผลการวิเคราะห์		
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่4	คนที่ 5	$\sum R$	ค่า IOC	แปลผล
26	1	-1	1	1	1	3	0.6	สอดคล้อง
27	1	-1	1	1	1	3	0.6	สอดคล้อง
28	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
29	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
30	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
31	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
33	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
34	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
35	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
36	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
37	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
38	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
39	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
40	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง

ตารางที่ ข.4 ค่าความยาก (P) ค่าอำนาจจำแนก (B) และค่าความเชื่อมั่น ของแบบวัดความสามารถด้านการอ่านวิเคราะห์

ข้อที่	ค่าความยาก (P)	ค่าอำนาจจำแนก (B)	แปลผล
1	0.73	0.69	ใช้ได้
2	0.42	- 0.85	ใช้ไม่ได้
3	0.69	0.92	ใช้ได้
4	0.42	- 0.85	ใช้ไม่ได้
5	0.62	0.62	ใช้ได้
6	0.73	0.54	ใช้ได้
7	0.69	0.62	ใช้ได้
8	0.50	0.54	ใช้ได้
9	0.62	0.77	ใช้ได้
10	0.42	0.69	ใช้ได้
11	0.69	0.62	ใช้ได้
12	0.42	- 0.85	ใช้ไม่ได้
13	0.69	0.62	ใช้ได้
14	0.58	0.54	ใช้ได้
15	0.65	0.69	ใช้ได้
16	0.42	- 0.85	ใช้ไม่ได้
17	0.69	0.77	ใช้ได้
18	0.65	0.54	ใช้ได้
19	0.62	0.46	ใช้ได้
20	0.58	0.69	ใช้ได้
21	0.62	0.77	ใช้ได้
22	0.50	0.69	ใช้ได้
23	0.69	0.46	ใช้ได้
24	0.73	0.54	ใช้ได้
25	0.58	0.69	ใช้ได้
26	0.62	0.46	ใช้ได้

(ต่อ)

ตารางที่ ข.4 (ต่อ)

ข้อที่	ค่าความยาก (P)	ค่าอำนาจจำแนก (B)	แปลผล
27	0.42	0.54	ใช้ได้
28	0.54	0.62	ใช้ได้
29	0.50	0.54	ใช้ได้
30	0.38	0.46	ใช้ได้
31	0.69	0.62	ใช้ได้
32	0.69	0.77	ใช้ได้
33	0.69	0.46	ใช้ได้
34	0.77	0.46	ใช้ได้
35	0.65	0.38	ใช้ได้
36	0.65	0.38	ใช้ได้
37	0.65	0.38	ใช้ได้
38	0.65	0.38	ใช้ได้
39	0.69	0.46	ใช้ได้
40	0.65	0.38	ใช้ได้

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ = 0.86

ตารางที่ ข.5 ผลการประเมินค่าความสอดคล้อง IOC ของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ SQ4R

ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ						ผลการวิเคราะห์		
ข้อที่	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	ผลรวมคะแนน	ค่า IOC	แปลผล
1	1	1	1	1	0	4	0.8	สอดคล้อง
2	1	1	1	1	0	4	0.8	สอดคล้อง
3	1	1	1	1	0	4	0.8	สอดคล้อง
4	1	1	1	1	0	4	0.8	สอดคล้อง
5	1	1	1	1	0	4	0.8	สอดคล้อง
6	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
7	1	1	1	1	0	4	0.8	สอดคล้อง
8	1	1	1	1	0	4	0.8	สอดคล้อง
9	1	1	1	1	0	4	0.8	สอดคล้อง
10	1	1	1	1	0	4	0.8	สอดคล้อง
11	1	0	1	1	0	3	0.6	สอดคล้อง
12	1	0	1	1	0	3	0.6	สอดคล้อง
13	1	1	1	1	0	4	0.8	สอดคล้อง
14	1	1	1	1	0	4	0.8	สอดคล้อง
15	1	1	1	1	0	4	0.8	สอดคล้อง

ภาคผนวก ค

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ ค.1 ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ SQ4R ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการเชิงอ่านวิเคราะห์

เลขที่	คะแนนระหว่างเรียน												รวม 210 คะแนน
	แผนที่ 1		แผนที่ 2		แผนที่ 3		แผนที่ 4		แผนที่ 5		แผนที่ 6		
	แบบประเมินการอ่าน (20)	แบบประเมินผลงาน (15)	แบบประเมินการอ่าน (20)	แบบประเมินผลงาน (15)	แบบประเมินการอ่าน (20)	แบบประเมินผลงาน (15)	แบบประเมินการอ่าน (20)	แบบประเมินผลงาน (15)	แบบประเมินการอ่าน (20)	แบบประเมินผลงาน (15)	แบบประเมินการอ่าน (20)	แบบประเมินผลงาน (15)	
1	14	10	14	10	13	11	14	12	15	12	15	12	152
2	13	10	14	10	13	11	14	12	15	12	15	12	151
3	13	10	14	10	14	11	15	12	15	12	16	12	154
4	13	10	14	10	14	11	15	11	15	11	16	12	152
5	13	10	14	10	14	11	15	12	15	12	15	12	153
6	14	10	14	10	13	11	14	12	15	12	15	12	152
7	13	10	14	10	13	11	14	12	15	12	15	13	152
8	14	9	14	10	13	11	14	12	15	12	16	13	153
9	13	10	13	10	13	11	13	12	15	12	15	13	150
10	13	9	13	10	14	11	14	11	14	11	15	13	148
11	13	9	13	10	14	11	14	12	14	12	15	13	150
12	14	10	13	10	14	11	14	12	13	12	16	13	152
13	14	10	13	10	15	11	15	12	15	12	16	13	156
14	13	10	13	10	14	11	14	11	15	12	16	12	151
15	13	10	13	10	14	10	14	11	15	12	16	13	151
16	13	11	14	11	14	11	14	12	15	12	16	13	156
17	13	10	14	11	14	11	14	12	14	12	16	13	154
18	13	10	14	11	14	11	14	11	14	12	15	13	152
19	14	10	14	11	14	12	14	11	15	12	16	12	155

(ต่อ)

ตารางที่ ค.1 (ต่อ)

เลขที่	คะแนนระหว่างเรียน												รวม 210 คะแนน
	แผนที่ 1		แผนที่ 2		แผนที่ 3		แผนที่ 4		แผนที่ 5		แผนที่ 6		
	แบบประเมินการอ่าน (20)	แบบประเมินผลงาน (15)	แบบประเมินการอ่าน (20)	แบบประเมินผลงาน (15)	แบบประเมินการอ่าน (20)	แบบประเมินผลงาน (15)	แบบประเมินการอ่าน (20)	แบบประเมินผลงาน (15)	แบบประเมินการอ่าน (20)	แบบประเมินผลงาน (15)	แบบประเมินการอ่าน (20)	แบบประเมินผลงาน (15)	
20	14	11	14	11	14	11	14	11	14	12	16	13	155
21	12	11	14	11	14	11	15	12	14	12	16	13	155
22	13	11	14	11	14	11	14	12	15	12	15	13	155
23	14	11	14	11	14	12	15	12	15	13	17	13	161

RAJABHAT MAHA SARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ ค.1 (ต่อ)

เลขที่	คะแนนระหว่างเรียน												รวม 210 คะแนน
	แผนที่ 7		แผนที่ 8		แผนที่ 9		แผนที่ 10		แผนที่ 11		แผนที่ 12		
	แบบประเมินการอ่าน (20)	แบบประเมินผลงาน (15)	แบบประเมินการอ่าน (20)	แบบประเมินผลงาน (15)	แบบประเมินการอ่าน (20)	แบบประเมินผลงาน (15)	แบบประเมินการอ่าน (20)	แบบประเมินผลงาน (15)	แบบประเมินการอ่าน (20)	แบบประเมินผลงาน (15)	แบบประเมินการอ่าน (20)	แบบประเมินผลงาน (15)	
1	17	12	17	13	18	13	19	14	20	15	20	15	193
2	17	12	17	13	18	13	18	14	19	14	19	14	188
3	17	13	17	13	18	13	19	14	20	15	20	15	194
4	17	13	17	13	18	13	18	14	19	15	20	15	192
5	16	13	16	13	18	13	18	14	19	15	20	15	190
6	16	13	16	14	17	14	18	14	19	15	19	15	190
7	16	13	16	13	17	13	19	14	20	15	20	15	191
8	18	13	18	14	19	14	19	14	20	15	20	15	199
9	17	13	17	13	18	13	18	14	19	15	19	14	190
10	18	13	18	14	19	14	19	14	20	14	20	14	197
11	17	13	17	13	18	14	18	14	19	15	19	15	192
12	17	13	17	13	18	13	19	13	20	15	20	15	193
13	17	13	17	13	18	13	18	14	19	15	20	15	192
14	18	13	18	14	18	14	18	14	19	15	20	15	196
15	16	13	16	13	18	13	18	13	19	14	19	14	186
16	16	13	16	13	16	13	18	14	20	15	20	14	188
17	16	13	16	13	18	13	18	13	19	14	19	14	186
18	16	13	16	13	18	13	19	13	20	15	20	14	190
19	16	13	17	13	18	13	18	14	19	14	19	14	188
20	17	14	17	14	19	14	19	14	20	15	20	15	198

(ต่อ)

ตารางที่ ค.1 (ต่อ)

เลขที่	คะแนนระหว่างเรียน												รวม 210 คะแนน
	แผนที่ 7		แผนที่ 8		แผนที่ 9		แผนที่ 10		แผนที่ 11		แผนที่ 12		
	แบบประเมินการอ่าน (20)	แบบประเมินผลงาน (15)	แบบประเมินการอ่าน (20)	แบบประเมินผลงาน (15)	แบบประเมินการอ่าน (20)	แบบประเมินผลงาน (15)	แบบประเมินการอ่าน (20)	แบบประเมินผลงาน (15)	แบบประเมินการอ่าน (20)	แบบประเมินผลงาน (15)	แบบประเมินการอ่าน (20)	แบบประเมินผลงาน (15)	
21	18	13	18	13	18	14	18	14	19	15	19	15	194
22	17	13	17	13	18	13	18	13	20	15	20	15	192
23	18	13	18	14	19	14	19	14	20	15	20	15	199

ตารางที่ ค.2 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิภาพระหว่างเรียนและประสิทธิผลหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ SQ4R ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านวิเคราะห์

เลขที่	คะแนนแบบทดสอบก่อนเรียน		คะแนนระหว่างเรียน		คะแนนแบบทดสอบหลังเรียน	
	30 คะแนน	ร้อยละ	420 คะแนน	ร้อยละ	30 คะแนน	ร้อยละ
1	15	50.00	345	82.14	25	83.33
2	14	46.67	339	80.71	26	86.67
3	14	46.67	348	82.86	24	80.00
4	13	43.33	344	81.90	27	90.00
5	10	33.33	343	81.67	28	93.33
6	12	40.00	342	81.43	27	90.00
7	13	43.33	343	81.67	26	86.67
8	12	40.00	352	83.81	28	93.33
9	11	36.67	340	80.95	27	90.00
10	12	40.00	345	82.14	27	90.00
11	15	50.00	342	81.43	28	93.33

(ต่อ)

ตารางที่ ค.2 (ต่อ)

เลขที่	คะแนนแบบทดสอบก่อนเรียน		คะแนนระหว่างเรียน		คะแนนแบบทดสอบหลังเรียน	
	30 คะแนน	ร้อยละ	420 คะแนน	ร้อยละ	30 คะแนน	ร้อยละ
12	12	40.00	345	82.14	26	86.67
13	11	36.67	348	82.86	26	86.67
14	13	43.33	347	82.62	27	90.00
15	15	50.00	337	80.24	28	93.33
16	12	40.00	344	81.90	27	90.00
17	11	36.67	340	80.95	25	83.33
18	10	33.33	342	81.43	25	83.33
19	15	50.00	343	81.67	26	86.67
20	13	43.33	353	84.05	27	90.00
21	14	46.67	349	83.10	27	90.00
22	12	40.00	347	82.62	26	86.67
23	10	33.33	360	85.71	28	93.33
สรุปผล $\overline{X}$	12.57	41.88	0345.13	82.17	26.57	88.55
สรุปผล $S.D.$	1.65	5.49	5.09	1.21	1.12	3.74

ภาคผนวก ง

หนังสือราชการ

ที่ อว ๐๖๑๙.๐๒/๑๐๐๔๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ด้วย นางสาวเมธาวดี ภูพันนา รหัสประจำตัว ๖๖๘๐๑๐๑๘๐๑๑๕ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "**การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ที่ส่งเสริมความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔**" เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายอนุสรณ์ ลุสินแก่น)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
โทรศัพท์. ๐๙๔-๓๕๖-๑๙๖๓ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธัญญลักษณ์ เขจรภักดิ์)

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ที่ ลสบ.๑๐๘/๒๕๖๗ **วันที่** ๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๗

เรื่อง เชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุนันทา กินรีวงศ์

ด้วย นางสาวเมธาวดี ภูพันนา รหัสประจำตัว ๖๖๘๐๑๐๘๐๑๑๕ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "**การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ที่ส่งเสริมความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔**" เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของการวิจัย

เพื่อ ☐ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
☐ ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
☐ ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
☐ อื่น ๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(นายอนุสรณ์ ถูสินแก่น)
คณบดีคณะครุศาสตร์

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
โทรศัพท์. ๐๙๔-๒๕๖-๑๙๖๓ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธัญญลักษณ์ เชจรภักดี์)

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ที่ ลสบ.๑๐๘/๒๕๖๗ **วันที่** ๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๗

เรื่อง เชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดรุณภา นาขัยฤทธิ์

ด้วย นางสาวเมธาวดี ภูพันนา รหัสประจำตัว ๖๖๘๐๑๐๑๘๐๑๑๕ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "**การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ที่ส่งเสริมความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔**" เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของการวิจัย

เพื่อ ☐ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
☐ ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
☐ ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
☐ อื่น ๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(นายอนุสรณ์ ถูสินแก่น)
คณบดีคณะครุศาสตร์

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
โทรศัพท์. ๐๙๔-๒๕๖-๑๙๖๑ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธัญญลักษณ์ เชจรภักดี)

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ที่ ลสบ.๑๐๘/๒๕๖๗ **วันที่** ๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๗

เรื่อง เชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยตรี อรัญ ชุยกระเดื่อง

ด้วย นางสาวเมธาวดี ภูพันนา รหัสประจำตัว ๖๖๘๐๑๐๑๘๐๑๑๕ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "**การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ที่ส่งเสริมความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔**" เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของการวิจัย

เพื่อ ☐ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
☐ ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
☐ ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
☐ อื่น ๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(นายอนุสรณ์ ถูสินแก่น)
คณบดีคณะครุศาสตร์

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
โทรศัพท์. ๐๔๔-๓๕๖-๑๙๖๓ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธัญญลักษณ์ เชจรภักดี)

ที่ อว๐๖๑๔.๐๒/ว๑๐๐๔๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๗

เรื่อง เชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางลัดดาวัลย์ กิ่งสิดา

ด้วย นางสาวเบธาวดี ภูพันนา รหัสประจำตัว ๖๖๘๐๑๐๑๘๐๑๑๕ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "**การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ที่ส่งเสริมความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔**" เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของการวิจัย

เพื่อ ☐ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
☐ ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
☐ ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
☐ อื่น ๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายอนุสรณ์ ถูสินแก่น)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
โทรศัพท์. ๐๔๔-๓๕๖-๑๑๖๓ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธัญญลักษณ์ เขจรภักดิ์)

ที่ อว๐๖๑๙.๐๒/ว๑๐๐๔๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๗

เรื่อง เชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางสาวน้ำฝน สาวคุณ

ด้วย นางสาวเมธาวดี ภูพันนา รหัสประจำตัว ๖๖๘๐๑๐๑๘๐๑๑๕ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ที่ส่งเสริมความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔" เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของการวิจัย

เพื่อ ☐ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
☐ ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
☐ ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
☐ อื่น ๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายอนุสรณ์ ถูสินแก่น)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
โทรศัพท์. ๐๙๔-๓๕๖-๑๙๖๓ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธัญญลักษณ์ เขจรภักดี)

การเผยแพร่งานวิจัย

เมธาวดี ภูพันนา, ประยงค์ หัตถพรหม และชัยวัฒน์ สุภัควนกุล. (2568). การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ที่ส่งเสริมความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. *Journal for Developing the Social and Community, 12(2), 397-414, พฤษภาคม-สิงหาคม.*

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ สกุล นางสาวเมธาวดี ภูพันนา

วันเกิด 1 เมษายน 2544

ภูมิลำเนา 129 หมู่ 17 ตำบลนาสีนวน อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม

E-mail Methamay121@gmail.com

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2565 ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาวิชาภาษาไทย
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

พ.ศ. 2568 ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม